

LUNI, 23 NOIEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar redeschisă sesiunea Parlamentului European întreruptă joi, 12 noiembrie 2009.

2. Declarația Președinției

Președinte. – Aș dori mai întâi de toate să-mi exprim speranța în desfășurarea fără sincope a cooperării noastre cu alte instituții europene în punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona, care intră în vigoare peste o săptămână. Această problemă face parte invariabil din activitatea mea și sunt în legătură permanentă atât cu președintele Comisiei Europene, cât și cu prim-ministrul, care reprezintă Președinția suedeză. Aș dori, de asemenea, să reiterez faptul că Parlamentul European este pregătit să continue audierile comisarilor desemnați. Suntem pregătiți pentru acest lucru și, de asemenea, am informat ambele instituții – Consiliul și Comisia (respectiv președintele Comisiei) – cu privire la aceasta.

Săptămâna viitoare, la 1 decembrie, se va celebra Ziua mondială a luptei împotriva SIDA. Este important să păstrăm în memorie în permanență, nu doar în această zi, victimele acestei cumplite boli. Comemorarea victimelor și cunoașterea acestei boli pot contribui, pe viitor, la o diminuare a noilor cazuri.

Peste două săptămâni, la 10 decembrie, va avea loc cea de-a 61-a aniversare a adoptării și a proclamării Declarației Universale a Drepturilor Omului, de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite. Adoptarea acestei declarații a reprezentat o consecință a evenimentelor din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Ea a fost adoptată în unanimitate, iar acest lucru merită evidențiat. Declarația Universală a Drepturilor Omului poate fi considerată prima realizare importantă a Națiunilor Unite în domeniul protecției drepturilor omului. Vă atrag atenția asupra acestei date importante, deoarece acest domeniu reprezintă, în mod firesc, una din principalele preocupări ale Parlamentului European. Nu ar trebui să uităm niciodată acest aspect.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

4. Imunitate parlamentară: consultați procesul-verbal

5. Componența comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

6. Semnarea actelor adoptate prin procedura de codecizie: a se vedea procesul-verbal

7. Comunicarea pozițiilor comune ale Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

10. Petiții: a se vedea procesul-verbal

11. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

12. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

13. Ordinea lucrărilor: a se vedea procesul-verbal

14. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul punct îl reprezintă intervențiile de un minut privind chestiuni politice importante.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, aș dori să vă atrag atenția asupra Cartei Drepturilor Fundamentale cu privire la persoanele cu handicap, în cadrul Tratatului de la Lisabona. Consiliul Europei lucrează în prezent la un nou proiect de regulament privind lupta împotriva discriminării și aș dori să subliniez trei aspecte. În primul rând, potrivit cartei, nicio persoană nu poate fi discriminată direct sau indirect din cauză că are un copil sau un membru al familiei cu handicap. În al doilea rând, de acum înainte, societățile de asigurări nu pot refuza eliberarea unei asigurări pentru că cineva suferă de o tulburare genetică sau de o dizabilitate. În al treilea rând, drepturile promovate de instituțiile Uniunii Europene și democrația creștină acordă o importanță deosebită respectării calității vieții persoanelor cu dizabilități. Aș dori să atrag atenția colegilor mei deputați asupra tuturor acestor puncte, întrucât aș dori să vă rog să sprijiniți crearea Intergrupului pentru persoanele cu handicap, în această săptămână.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle Președinte, Uniunea Europeană – în care un cetățean din șapte aparține unei minorități naționale – poate să fie mândră de garanția sa extinsă de respectare a drepturilor acestora. Semnificația motto-ului Uniunii Europene – unită în diversitate – merită să fie întărită aici. Toți cei prezenți aici știm că o democrație adevărată poate fi recunoscută după modul în care își tratează minoritățile. Tratatul de la Lisabona impune fără echivoc obligația de a respecta drepturile oamenilor care aparțin minorităților, iar Carta Drepturilor Fundamentale interzice orice discriminare bazată pe motive de origine etnică sau de apartenență la o minoritate națională.

Din păcate, în UE există încă țări care, în ciuda recunoașterii obligațiilor legale internaționale în acest domeniu, acționează în sensul asimilării și privării absolute de identitatea națională a minorităților acestora printr-o politică deliberată. Timp de peste 20 de ani, Lituania, pentru că aceasta este țara la care mă refer, și-a discriminat cetățenii în diferite domenii ale vieții. Acest lucru, nu numai că a fost făcut într-un mod planificat, ci chiar a cunoscut o escaladare după aderarea acestei țări la Uniunea Europeană. Hotărârea Curții Constituționale din Lituania cu privire la ortografierea numelor de familie poloneze doar în transcriere lituaniană este un exemplu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dle Președinte, la 14 octombrie Comisia Europeană a anunțat strategia sa anuală de extindere. În acest document, Comisia prezintă o evaluare a progresului făcut de Balcanii de Vest și de Turcia într-o perioadă de criză economică mondială, precum și cele mai importante probleme cu care acele țări se vor confrunta în viitorul apropiat.

În intervenția mea scurtă, vorbind în calitate de membru al Delegației Parlamentului European la Comisia parlamentară mixtă UE-Turcia, aș dori să încurajez Turcia să continue eforturile pe care le-a întreprins pentru reformă, al cărei obiectiv este democratizarea deplină a țării și soluționarea rapidă a conflictelor cu țările vecine. Negocierile pentru aderare au ajuns la un stadiu avansat, iar Turcia trebuie astfel să depună eforturi și mai mari în îndeplinirea criteriilor de aderare. Perspectiva aderării la UE ar trebui să reprezinte un stimul pentru consolidarea democrației și respectarea drepturilor omului și, de asemenea, pentru modernizarea în continuare a țării și atingerea standardelor Uniunii Europene.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, la fiecare șase secunde un copil moare de foame undeva în lume, iar numărul oamenilor care suferă de malnutriție tocmai a atins cifra de un miliard.

Această situație foarte gravă a fost condamnată în cadrul summit-ului G20 care a avut loc la Pittsburgh, în luna septembrie. În cadrul acelui summit a fost anunțat că 20 de miliarde de dolari SUA vor fi alocate pentru sprijinirea agriculturii în țările în curs de dezvoltare. Întâmplător, același lucru a fost spus și în cadrul summit-ului G8 de la LAquila.

Cu toate acestea, în cadrul Summit-ului mondial privind siguranța alimentară desfășurat la Roma, în data de 16 noiembrie, sub egida Organizației pentru Alimentație și Agricultură, situația a fost complet diferită: ignorat de aproape toți liderii G8, acesta nu s-a soldat cu ratificarea măsurilor anticipate anterior. Prin urmare, nu este surprinzător că în textul care cuprinde în jur de 40 de articole nu apare nicio cifră exactă, nici măcar cele 44 de miliarde de dolari SUA despre care FAO afirmă că sunt necesare anual pentru a susține sistemele agricole ale celor mai sărace țări.

Autorii declarației finale au recunoscut numai de formă promisiunea făcută de membrii G8 – respectiv de cei care s-au întâlnit la L'Aquila – cu privire la această chestiune. Prin urmare, deplâng aceste standarde duble și pun sub semnul întrebării capacitatea membrilor G20 de a pune în aplicare aceste măsuri. După cum spunea celebrul actor francez de comedie Pierre Dac, „este nevoie de o răbdare infinită pentru a aștepta veșnic ceva ce nu are să vină niciodată.”

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Dle Președinte, situația din Sahara de Vest este foarte gravă. Semnalele de alarmă din partea Observatorului pentru Drepturile Omului din Asturias – regiunea mea – și de la multe alte organizații merită să fie luate în serios. Șapte prizonieri își așteaptă procesele militare pentru că și-au vizitat familiile în Tindouf, există deținuți politici, tortură, au dispărut oameni, iar o eroină pașnică și candidată la premiul Sakharov, Aminatou Haidar, Gandhi sahariană, a fost expulzată de puterea care ocupă teritoriul. Acest lucru este fără precedent în dreptul internațional.

Dnă Malmström, membri ai Comisiei Europene, noi lideri ai Consiliului, Uniunea Europeană ar trebui să se implice pentru a sprijini această populație extrem de reprimată. La cea de a 20-a aniversare a căderii Zidului Berlinului, există un alt zid foarte aproape de noi, care acționează ca o barieră în calea libertății.

Ascultați-o pe Aminatou! Salvați-i viața!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Dle Președinte, în ultimele săptămâni am primit din nou rapoarte cu privire la starea deteriorată a Mării Baltice. Prin urmare, astăzi trebuie să spun, de asemenea, câteva cuvinte despre acest lucru, de asemenea pentru că am asistat săptămâna trecută la o conciliere între Consiliu și Parlament cu privire la bugetul pe 2010. Bugetul include suma suplimentară de 20 de milioane de euro pe care Parlamentul a vrut să o aloce Strategiei privind Marea Baltică, ceea ce este îmbucurător.

Prin urmare, mă voi strădui să reamintesc Comisiei, când va fi reprezentată aici, că avem nevoie de un temei juridic pentru Strategia privind Marea Baltică, pentru ca noi să fim efectiv în măsură de a o pune în aplicare și pentru ca fondurile care au fost rezervate acum să fie folosite. După cum am menționat deja, rapoartele pe care le-am primit în ultimele săptămâni indică faptul că este nevoie urgentă de acțiune. Mai multe lucruri trebuie să se întâmple – și asta repede. Prin urmare, sper că ne vom pregăti cu toții și vom începe să facem efectiv ceva, foarte curând. Sunt necesare măsuri, nu doar din partea noastră, ci și din partea Comisiei, a Consiliului și a părților implicate.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, joi am fost în Tunisia pentru procesul poetului și scriitorului Taoufik Ben Brik, învinuit acolo pe baza unor acuzații obscure de drept comun greu de crezut. De la alegerile din Tunisia, organizate la 25 octombrie, apărătorii drepturilor omului au fost supuși unei explozii de violență și de hărțuire la un nivel cum nu am mai văzut vreodată, deși cunosc acea țară.

La 25 octombrie, președintele Ben Ali a înțeles profunzimea nemulțumirii poporului tunisian față de liderul său; ambasadele și Comisia Europeană, care din păcate nu are viza politică pentru a participa la acest tip de proces, au afișat o lipsă generală de interes față de problema care ia amploare.

Cred că trebuie să fim foarte clari astăzi. Suntem vinovați de faptul că nu ne-am respectat datoria legală de a salva. Ce anume împiedică ambasadele și Comisia Europeană să-l interogheze în mod riguros pe domnul Ben Ali – în numele acordurilor noastre obligatorii și a angajamentelor reciproce cu Tunisia – cu privire la acțiunile sale, care sunt într-un total contrare acestor angajamente?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Acordul comercial semnat la 4 noiembrie între Uniunea Europeană și Israel, care are ca scop liberalizarea comerțului cu produse agricole, produse agricole prelucrate și pește și produse pescărești, este inacceptabil din diferite motive, pe care le vom evidenția aici.

În primul rând, acordul este inacceptabil deoarece se conformează politicilor neoliberale care exacerbează actuala criză economică și socială, în special în agricultură și pescuit, însă acest lucru devine deosebit de grav în momentul în care aceste politici sunt promovate printr-un acord cu o țară care încalcă dreptul internațional și drepturile fundamentale ale poporului palestinian; o țară care nu își respectă obligațiile stabilite în foaia de parcurs pentru pace, menținând Gaza sub asediu, construind mai multe așezări, continuând construcția zidului și expulzând palestinienii din Ierusalim. Aceasta este o țară care continuă să intensifice încălcarea drepturilor omului și a legilor umanitare internaționale.

Denunțăm și condamnăm semnarea acestui acord, care va include comerțul de produse de la așezările israeliene în teritoriile palestinienilor, care subliniază complicitatea incontestabilă și inacceptabilă a Uniunii Europene cu Israelul în fața gravelor încălcări pe care tocmai le-am descris.

Dorim să exprimăm solidaritatea noastră deplină față de poporul palestinian în această situație și să luăm atitudine pentru dreptul lor de a construi un stat liber, independent și suveran.

Gerard Batten (EFD). – Dle Președinte, exilatul rus Pavel Stroilov a publicat recent dezvăluiri despre colaborarea dintre Partidul Laburist din Regatul Unit și Uniunea Sovietică în timpul Războiului Rece.

Documente din arhivele sovietice arată că, în anii 1980, Neil Kinnock, în calitate de lider al opoziției, l-a abordat pe Mihail Gorbaciov prin emisari secreți, pentru a vedea cum ar reacționa Kremlinul dacă guvernul laburist ar opri punerea în aplicare a programului de rachete nucleare Trident. Dacă raportul înaintat dlui Gorbaciov este adevărat, înseamnă că Lord Kinnock a abordat unul dintre inamicii Marii Britanii pentru a obține aprobarea politicii de apărare a partidului său și, în cazul în care ar fi fost ales, a politicii de apărare a Marii Britanii.

Dacă acest raport este adevărat, atunci Lord Kinnock ar fi vinovat de trădare. Documentele disponibile acum trebuie investigate la cel mai înalt nivel posibil de către autoritățile britanice, iar Lord Kinnock trebuie să aibă posibilitatea de a răspunde în fața probelor sovietice.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Este trist că o politică prin care se justifică pierderea drepturilor electorale colective ale minorităților poate încă să constituie un obstacol pentru următorul val al procesului de integrare. Aș dori să mulțumesc dlui Președinte pentru ceea ce a făcut în vederea restabilirii stării de normalitate în Slovacia. Legea referitoare la limbă este un astfel de mic capitol trist. Cazul Cehiei a fost un alt exemplu. Șeful de stat ceh trebuie să știe, chiar și fără Tratatul de la Lisabona, că Decretele Beneš au apărut prin punerea în aplicare a principiului vinovăției colective și nu devin ilegale odată cu adoptarea Cartei Drepturilor Fundamentale; de fapt, acestea sunt încă în contradicție cu peste șase documente europene. Suntem încrezători că viitorul Tratatului de la Lisabona și al UE va fi definit nu prin revenirea pierderii colective a drepturilor electorale din al doilea război mondial, ci prin protejarea drepturilor minorităților în conformitate cu practica europeană obișnuită de a garanta autonomie în viața culturală.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ziua de 20 noiembrie a marcat cea de a 20-a aniversare a adoptării Convenției privind drepturile copilului de către ONU.

Această aniversare marchează, de asemenea, crearea Intergrupului pentru familie și protecția copilului. În provocările cu care se confruntă astăzi – precum demografia, echilibrul dintre muncă și viața personală, îngrijirea persoanelor care necesită asistență, incluziunea socială, combaterea sărăciei în rândul familiilor și a copiilor și politica pentru solidaritatea dintre generații –, UE are nevoie de experiența organizațiilor familiale dedicate protecției intereselor copilului.

Convenția privind drepturile copilului prevede că, pentru dezvoltarea armonioasă a personalității, copiii trebuie să crească într-un mediu familial bazat pe fericire, dragoste și înțelegere. Intergrupul pentru familie și protecția copilului funcționează în Parlament ca o platformă pentru opiniile pluraliste ale deputaților din toate grupurile politice. Invit toți deputații să sprijine acest grup în partidele lor politice, permițând astfel continuarea unui rol important și eficient al acestui Parlament.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Situația comunității românești din Italia este din ce în ce mai îngrijorătoare. Întreaga Europă cunoaște deja modul cum s-a încercat blamarea unei întregi comunități din cauza câtorva infractori. Pe zi ce trece, românii se confruntă cu probleme tot mai mari, sunt tot mai intimidați și speriați.

Iată doar câteva exemple. Presa a relatat recent despre un caz flagrant de discriminare: directorul unei companii de telefonie, cablu și internet din Italia le-a recomandat angajaților săi să evite încheierea de contracte cu cetățeni români. De asemenea, un copil cetățean român de etnie romă a fost rănit, dar niciun fel de spital din orașul Messina nu a vrut să îl primească. A murit în drum spre Catania. Acestea sunt doar câteva situații concrete, dar românii din Italia se confruntă cu o asemenea lovitură aproape zilnic.

Consider necesar ca de la nivel european să se transmită guvernului italian o atenționare clară pentru încetarea discriminărilor împotriva imigranților români. <BRK>

Derek Vaughan (S&D). – Dle Președinte, urma să vorbesc despre importanța fondurilor europene structurale pentru regiuni precum Țara Galilor după 2013, însă trebuie să răspund la observațiile făcute de dl Batten mai devreme cu privire la un distins politician britanic și fost comisar în cadrul Comisiei Europene. Să acuzi de trădare o astfel de persoană este, după părerea mea, un limbaj neparlamentar, ca să nu spun mai mult, și ar trebui să-i fie rușine. I-aș cere să retragă observațiile și, dacă refuză, consider că dvs., dle Președinte, ar trebui să îi cereți să o facă.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) În acest Parlament, vom avea în curând posibilitatea de a-l asculta pe candidatul pentru postul de Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate.

Acest lucru va fi, de asemenea, un fel de test pentru noi și o dovadă a influenței pe care Europa o exercită asupra procesului de pace din Orientul Mijlociu, precum și un răspuns la întrebarea dacă Uniunea Europeană poate într-adevăr să joace un rol activ în rezolvarea acestor probleme. Până în prezent nu am înregistrat prea multe succese în acest sens, iar colegul meu deputat care a vorbit mai devreme a arătat acest lucru într-un mod mai amănunțit.

În ultimul timp, cercul vicios al violenței din Orientul Mijlociu a continuat. În primul rând, teroriștii Hamas au lansat rachete, apoi Israelul a ripostat în mod disproporționat și, încă o dată, deosebirea victimelor civile de cele militare este dificilă.

Consider că nu trebuie, nici măcar pentru un moment, să slăbim eforturile pe care trebuie să le dedicăm procesului de pace din Orientul Mijlociu.

Chris Davies (ALDE). – Dle Președinte, soldați din Regatul Unit și multe alte state europene luptă și cad la datorie în Afganistan. Ni se spune că motivele sunt menținerea securității țării noastre, prin prevenirea unei noi prezențe a Al-Qaeda, sau apărarea democrației, lupta împotriva drogurilor, sprijinirea Pakistanului sau susținerea drepturilor femeilor. Însă nu mai sunt convins de niciuna dintre aceste explicații. Nu există o strategie politică clară și nu știu care este cauza pentru care mor soldații noștri. Departele de a ne aduce siguranță, mă tem că prezența noastră intensifică pericolele, întrucât suntem văzuți de islamisti ca niște invadatori străini care sprijină un guvern de seniori ai războiului și baroni ai drogurilor într-un război civil. Acțiunile noastre duc la întărirea credințelor islamice radicale antioccidentale. Avem nevoie de o strategie diplomatică; trebuie să vorbim cu Talibanii, trebuie să promovăm reconcilierea și să încercăm să extindem componența actualului guvern, și trebuie să fim pregătiți să ne retragem soldații de pe teritoriul afgan.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, după cum știți, în octombrie 2009 s-a ajuns la un acord între statul belgian și GDF Suez. Acesta consolidează și prelungește monopolul deținut de GDF Suez până în 2025. Acest lucru este pe deplin contrar politicilor de liberalizare. De asemenea, acesta constituie o decizie care va confirma monopolul energiei nucleare, care va face planuri pentru energiile regenerabile și locuri de muncă aferente considerabil mai provocatoare.

Atunci când auzim că autoritatea de reglementare, în loc să fie independentă, intenționează să abandoneze supravegherea pieței și stabilirea prețurilor în favoarea unui comitet de supraveghere din care face parte GDF Suez, atunci chiar încep să îmi pun întrebări. Sper în reacția Comisiei, prin care să pună degetul pe o situație în care găsim atât judecător, cât și judecat, supraveghetor și supravegheat.

Sper, așadar, în reacția Comisiei, în special înainte de summit-ul de la Copenhaga, în cadrul cărui chestiunile legate de energie – în special de energiile regenerabile – vor fi, desigur, primordiale. Sper că Comisia se va asigura că Belgia nu are parte de o așa-numită *pax electrica*, al cărei scop principal este de a consolida monopolul deținut de de Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle Președinte, mâine, zeci de mii de muncitori din sectorul public din Irlanda vor lua parte la o grevă la nivel național. Funcționarii publici, asistentele, profesorii și lucrătorii autorităților locale prost plătiți s-au săturat să fie țapii ispășitori ai unei crize a capitalismului irlandez și mondial și să fie constrânși să plătească pentru acea criză, pentru care ei nu sunt responsabili.

Vreau să transmit, din acest Parlament European, un sprijin puternic pentru acei lucrători care mâine vor fi în grevă. Acest guvern irlandez nu are niciun mandat democratic pentru programul său agresiv de reduceri de locuri de muncă. Îi îndemn pe lucrătorii din Irlanda să extindă acțiunea, să doboare acest guvern nedemocratic, să forțeze alegeri generale și poporul să decidă.

Comisia și Consiliul UE sunt, de asemenea, vinovați de solicitarea unor reduceri intense în Irlanda. Aceste instituții au chiar și mai puțină credibilitate în această săptămână, după o altă afacere cinică între PPE și Social Democrați pentru președinție, precum și pentru numirea ca Înalt Reprezentant pentru afaceri externe a unei doamne care nu a fost niciodată aleasă de o adunare publică, însă a obținut noua poziție prin faptul că aparține unei camere de fosile feudale, fiind unul dintre mandatarii Partidului Laburist britanic.

În mod evident, lucrătorii din întreaga Europă trebuie să ia atitudine și să lupte ei înșiși, decât să depindă de această majoritate neoliberală din acest Parlament.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle Președinte, unul din șapte europeni aparține unei minorități etnice. În ciuda acestui lucru, protecția minorităților autohtone în Europa nu este considerată o prioritate. În timp ce Bruxelles-ul nu obosește niciodată să priveze statele membre de tot felul de competențe, Comisia, afirmând că nu dorește să se amestece în afacerile interne, a declarat conflictele între minorități ca fiind o problemă a statelor în cauză. Nu există o abordare unitară în Europa. Dispozițiile de drept internațional sunt aplicate diferit în fiecare stat.

Franța, de exemplu, nu recunoaște nicio minoritate etnică, iar în Slovenia deciziile AVNOJ încalcă încă dreptul internațional. În Austria, pe de altă parte, minoritatea slovenă se bucură de o întreagă serie de posibilități de dezvoltare. În opinia mea, aceste discrepanțe evidente reflectă necesitatea unei legi europene privind grupurile etnice. Dacă Europa vrea să protejeze diversitatea etnică care a evoluat aici de-a lungul istoriei, este vital să se elaboreze o lege europeană privind grupurile etnice, care să aibă caracter obligatoriu la nivel internațional și care să se refere la minoritățile autohtone. Aceasta ar fi o ocazie pentru UE să demonstreze că nu tratează doar la nivel declarativ protecția diversității naționale pe teritoriul Europei.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle Președinte, ceremoniile care au avut loc în Berlin la data de 9 noiembrie a acestui an, cu ocazia celei de a 20-a aniversări a căderii Zidului Berlinului au constituit o celebrare a unificării Germaniei. În plus, acestea au mai arătat și calea luată de Europa Centrală și de Est către libertate și democrație și către sfârșitul divizării, nu doar a Germaniei, ci a întregii Europe.

Dărâmarea zidului de separare de la Berlin a constituit sfârșitul acestui drum, însă procesul de transformare în Europa Centrală și de Est a început odată cu evenimentele din regiunea de coastă a Poloniei și cu formarea sindicatului „Solidaritatea”, sub conducerea lui Lech Wałęsa, în august 1980. Să ne amintim, de asemenea, de demonstrațiile pentru libertate din Ungaria în 1956 și de protestele din iunie de la Poznań, de evenimentele din 1968 din Cehoslovacia și de lucrătorii șantierului naval din Gdańsk, uciși în 1970.

Mulți oameni au fost susținut opoziția în diferite țări și au luptat pentru libertate și onoare. Unii dintre aceștia și-au dat viața. Să îi venerăm și să îi onorăm. Să ne amintim, de asemenea, de politicienii care au dat dovadă de o imaginație și o hotărâre deosebite în construirea libertății, a democrației și a economiei de piață.

Președinte. – Stimăți colegi, întrerup intervențiile de un minut privind chestiuni politice importante, pentru a face un anunț.

15. Ordinea de zi

Președinte. – Zborul dlui David Martin a fost amânat. Prin urmare, aș ruga Parlamentul să fie de acord ca raportul acestuia privind modificările la Regulamentul de procedură, care este foarte important pentru noi, să fie tratat ca ultimul punct din această seară. Aceasta este o modificare a ordinii lucrărilor, și nu a conținutului ședinței noastre. Ar fi minunat dacă am putea conveni asupra acestei modificări, întrucât raportorul ar trebui să fie prezent în timpul dezbaterii.

Având în vedere că astfel se modifică în mod oficial ordinea de zi, sunt nevoit să solicit acordul Parlamentului și sper că voi primi acest acord.

(Parlamentul a acceptat propunerea)

16. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante (continuare)

Președinte. – Continuăm acum cu intervențiile de un minut privind chestiuni politice importante.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle Președinte, într-o perioadă de schimbări climatice și încălzire globală, un lucru este evident: trebuie să reducem emisiile de gaze cu efect de seră și trebuie să economisim energia. UE încearcă deja să deschidă calea în acest domeniu, uneori cu mai mult, alteori cu mai puțin succes. Din când în când, există și încercări clare de a arunca totul peste bord, ca și în cazul așa-numitei directive a proiectării ecologice.

În circumscripția mea există o afacere de mare succes, numită Austria Email AG, care produce boilere electrice. Acest lucru este deosebit de practic și folositor în Austria, întrucât majoritatea energiei noastre electrice este de origine hidroelectrică și, prin urmare, este ecologică.

Se pare că acum directiva proiectării ecologice va interzice aceste boilere în viitor și, în schimb, va constrânge oamenii să folosească fie radiatoare pe gaz ori sobe pe gaz, ceea ce, după părerea mea, nu are sens, întrucât acestea sunt mult mai puțin ecologice decât aceste boilere. În plus, 400 de locuri de muncă sunt în prezent expuse riscului în Austria.

Nu asta încercăm să realizăm. Este o evoluție negativă. Dacă vrem să protejăm mediul, atunci trebuie, cu siguranță, să luăm măsuri rezonabile, benefice și, mai presus de toate, adecvate. Cu toate acestea, nu ar trebui să periclităm locurile de muncă existente de dragul unui produs care nu pare a fi cu adevărat avantajos.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Dle Președinte, pentru noi, *Euronews* este o fereastră remarcabilă către lume și este un canal de televiziune care îmi place, însă îmi pun adesea întrebări cu privire la conținutul materialelor publicitare pe care le difuzează.

Când am schimbat pe acest canal de dimineață am văzut o reclamă pentru Macedonia. Și ce am citit? „Un paradis fiscal pentru afaceri, salariul mediu de 370 de euro, 10 % impozitul pe venit”, etc.

Dacă acesta este modul în care Macedonia intenționează să prezinte cererea sa de aderare la Uniunea Europeană și dacă întreb oamenii din regiunea mea: „Vreți ca Macedonia să adere la UE?” –, ei bine, vă asigur că nu va funcționa. Într-o perioadă în care discutăm despre delocalizare pe teritoriul Europei și despre lupta împotriva dumping-ului social, încă mai putem permite ca astfel de anunțuri să fie fereastra către Europa socială? Nu cred.

De asemenea, mi-am pus întrebări în legătură cu un anunț publicitar pentru Iran; într-o perioadă în care acolo au avut loc lapidări publice, am permis publicitatea pentru acea țară sferică.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dle Președinte, am auzit cu toții de inundațiile din Irlanda, care au avut loc în week-end, cu daune considerabile cauzate multor case, societăți comerciale, ferme, drumuri și amenajări hidrologice. Deși este prematur să estimăm, costurile reparațiilor s-ar putea ridica până la aproape 500 de milioane de euro. Cu toate acestea, luarea măsurilor adecvate pentru a face față acestui tip de inundații și pentru a asigura că ele nu se vor mai produce din nou ar putea costa miliarde.

Se pare că Fondul European pentru Solidaritate este prea restrictiv pentru a face față acestei situații. Cu toate acestea, încă sper că o solicitare ar putea fi luată în considerare, însă, în caz contrar, sugerez că o solicitare la nivel regional ar putea fi luată în considerare în mod favorabil, întrucât nordul, vestul și sudul țării au fost afectate. Mulți oameni din circumscripția mea, inclusiv din ținuturile Galway, Mayo, Clare, Leitrim and Roscommon, precum și din sudul Irlandei, au fost afectați de groaznicele inundații care au avut loc. Apelez la Comisie pentru a acorda asistență într-un mod pragmatic și urgent.

(GA) Dle Președinte, aș dori să-mi exprim mulțumirile pentru faptul că mi-ați acordat posibilitatea de a ridica o problemă importantă cu privire la inundațiile care au loc în țara mea.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tragedia recentă provocată de uraganul Ida în urma trecerii prin El Salvador între 6 și 8 noiembrie a cuprins în jur de 200 de morți și cel puțin 18 persoane dispărute, 15 000 de persoane rămase fără adăpost, 80 de școli deteriorate, precum și distrugerea culturilor agricole și a infrastructurii de bază, cum ar fi străzile, rețelele de energie, alimentarea cu apă, comunicațiile și unitățile sanitare.

Având în vedere faptul că El Salvador este una dintre țările cele mai afectate de dificultățile economice și sociale în America Centrală, este imperios necesar ca Uniunea Europeană să ofere un nivel important de sprijin pentru a face față haosului cauzat de această catastrofă naturală. Guvernul din El Salvador estimează că, având în vedere gradul de vulnerabilitate a țării în fața unor astfel de calamități naturale, vor fi necesare fonduri de peste 1 milion de euro pentru a reface tot ce a fost deteriorat și pentru a pune în aplicare un plan de reconstrucție și de diminuare a riscurilor. Din acest motiv, solicit eliberarea de fonduri extraordinare și redirecționarea fondurilor disponibile din partea Uniunii Europene.

Acesta este apelul, dle Președinte. Solicităm să fie comunicat Comisiei Europene și Consiliului.

James Nicholson (ECR). – Dle Președinte, probleme grave privind „dreptul de proprietate” le cauzează în continuare stres, ruină financiară și suferință generală multor cetățeni ai Uniunii Europene, care au investit în proprietatea imobiliară în țări precum Spania, Bulgaria și Turcia. Acest lucru se întâmplă în ciuda eforturilor concertate depuse de mulți deputați în Parlamentul European, care acționează în numele membrilor circumscripțiilor proprii, precum și a anchetelor îndelungate, derulate de Parlament în această privință, care, după cum știm, au culminat cu raportul Auker, în martie 2009, care a fost foarte apreciat.

Am primit plângeri din partea multor circumscripții cu privire la problemele care decurg din afacerile imobiliare în toate aceste țări. Nenumărați oameni s-au aflat în situații în care proprietățile lor au fost confiscate fără a primi vreo compensație ca urmare a aplicării a unor legi de amenajare zonală și politici de urbanizare complexe.

Sunt extrem de îngrijorat de faptul că UE nu a luat măsuri mai ferme pentru a încerca să abordeze această problemă, în ciuda consensului copleșitor asupra faptului că acest lucru încalcă drepturile fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene. Legalitatea și moralitatea acestor practici sunt, în cel mai bun caz, discutabile și, în cel mai rău caz, dezvăluie o abordare coruptă a dezvoltării urbane.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dle Președinte, permiteți-mi să împărtășesc îngrijorarea colegilor mei deputați cu privire la neconcordanța dintre raportul privind progresele Turciei în vederea integrării în Uniunea Europeană și un articol publicat recent în Wall Street Journal Europe, care a relatat că, în timpul unei vizite în Iran, prim-ministrul Turciei a confirmat – și a aprobat opiniile Iranului – că programul nuclear al Iranului servește doar scopuri pașnice și filantropice, după propriile cuvinte. Această diferență devine foarte evidentă, luând în considerare, de asemenea, faptul că atitudinea generală a Turciei – precum cea în legătură cu vizita președintelui Sudanului la Istanbul, în 8-9 noiembrie – creează o problemă serioasă. În această situație, aș fi foarte recunoscător colegilor mei deputați dacă nu ar uita aceste preocupări.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle Președinte, Uniunea Europeană ar dori să se considere o uniune democratică a 27 de state democratice, însă trebuie să privim realitatea. Numai cu câțiva ani în urmă, Belgia a luat măsuri pentru a interzice unul dintre cele mai mari partide politice. În aproximativ aceeași perioadă, în Germania au avut loc încercări nereușite de a interzice un partid pe baza unor declarații incriminatoare făcute de agenți ai statului. În Ungaria, partidele opoziției sunt atacate fizic de stat, membrii acestora sunt arestați și torturați. În Regatul Unit, o miliție violentă, sponsorizată de partidul de guvernământ și de liderul opoziției, efectuează atacuri violente și, uneori, armate, asupra oponentilor.

Există restricții privind libertatea de expresie nonviolentă în aproape toate țările Uniunii Europene. Într-adevăr, Uniunea Europeană se află în poziție fruntașă în încercarea de a emite legi împotriva stărilor de spirit – diferite „fobii”, după cum ar putea fi numite.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle Președinte, având în vedere începerea negocierilor asupra unui acord privind readmiterea imigranților ilegali între Uniunea Europeană și Turcia, aș dori să subliniez faptul că avem nevoie de un angajament din partea Turciei în vederea cooperării în eradicarea imigrației ilegale. În acest moment, aș dori să reamintesc Parlamentului că 76,5 % din numărul total al arestărilor de imigranți ilegali la frontierele Uniunii Europene au loc pe frontierele Greciei. Știu foarte bine că, în cazurile în care țările terțe au cooperat – exemple în acest sens sunt Italia, Libia, Spania și Mauritania – s-au înregistrat rezultate concrete. De aceea, avem nevoie de progrese în privința acordurilor de readmitere; Turcia trebuie să coopereze cu Frontex, cu autoritățile elene și cu autoritățile Uniunii Europene.

Tunne Kelam (PPE). – Dle Președinte, singura misiune internațională a UE este de a monitoriza punerea în aplicare a acordurilor din lunile august și septembrie ale anului trecut, între Rusia și Georgia. Dna Ashton ar trebui să explice foarte clar părții ruse că aceasta trebuie să garanteze misiunii UE acces la teritoriile separatiste georgiene, fără nici o altă amânare.

Astăzi, vasul de asalt portelicopter francez din clasa Mistral a sosit la St Petersburg. Planul de a vinde Rusiei această navă de război modernă echivalează cu o răsplată acordată Kremlinului pentru invazia din Georgia de anul trecut. Conform declarației comandantului marinei ruse, acest tip de navă ar fi permis Rusiei, în august 2008, să își îndeplinească misiunea în 40 de minute, în loc de 26 de ore. În acel caz, președintele Sarkozy nu ar fi avut timp să îl împiedice pe dl Putin să ocupe capitala Georgiei.

Punerea la dispoziția Rusiei a celor mai noi tehnologii ale NATO înseamnă asumarea responsabilității pentru încurajarea șoimilor Kremlinului să pună în aplicare planurile lor de exercițiu militar în septembrie anul trecut.

Alan Kelly (S&D). – Dle Președinte, în timp ce noi ne întâlnim aici la Strasbourg, jumătate din populația orașului Cork din circumscripția mea din Munster este lipsită de apă în case – și suntem în anul 2009!

Universitatea College Cork, la care am studiat și eu, a trebuit să își închidă porțile pentru o săptămână întreagă, lăsând mulți studenți efectiv fără adăpost. Proprietarii de magazine, fermierii și populația în general se confruntă cu facturi care ating milioane de euro, în urma celor mai grave inundații de care ne putem aminti în Cork, Tipperary, Limerick și Galway, în special.

În urma inundațiilor devastatoare din Europa Centrală în 2002, UE a stabilit un fond de solidaritate pentru a sprijini statele membre care au suferit ca urmare a dezastrelor naturale cauzate de astfel de inundații. Colegii noștri din nord-estul României au beneficiat cei mai recent de un astfel de ajutor. Normele prevăd că, în cazul în care există catastrofe regionale extraordinare, acest ajutor poate fi folosit.

Solicit acum președintelui Barroso și comisarului Samecki să privească favorabil orice solicitare de sprijin de la acest fond, primită din partea Irlandei. În special, solicit guvernului irlandez să contacteze urgent Comisia în vederea depunerii unei cereri. Este esențial ca UE și Parlamentul să își extindă sprijinul la diferite comunități din Irlanda, care suferă prejudicii enorme.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) În partea de nord a Ungariei, mai multe zeci de oameni trec granița din Slovacia pentru a lucra, în timp ce mai multe mii de oameni s-au mutat și trăiesc acum în partea de nord a Ungariei, în Rajka și în alte sate. Mulțumită infrastructurii excelente și a Acordului Schengen, aceștia lucrează în Slovacia și trăiesc în Ungaria. Acesta este un exemplu excelent de beneficii aduse de Uniunea Europeană.

Conform sondajelor, slovacii care trăiesc în Ungaria se simt acasă în mediul lor nou ales, iar autoritățile locale se gândesc acum să pună la dispoziție creșe și școli cu predare în limba slovacă, deși nu sunt cetățeni maghiari, întrucât bilingvismul reprezintă o valoare importantă în Ungaria.

Un proces contrar are loc în Slovacia, unde comunitatea etnică maghiară care a trăit acolo timp de o mie de ani este discriminată grav în ceea ce privește drepturile lingvistice, întrucât maghiara este transformată într-o limbă inferioară și este subordonată limbii oficiale. Acest lucru este reprobabil pentru întreaga Uniune Europeană.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, vreau să atrag atenția Parlamentului asupra normelor referitoare la transferurile de întreprinderi, cuprinse în Directiva 2001/23/CE.

Spun acest lucru deoarece Eutelia S.p.A., o întreprindere italiană care operează în domeniul telecomunicațiilor și al tehnologiei informației, numără printre clienții săi câteva societăți foarte importante, însă nu doar societăți: de exemplu, aceasta oferă, de asemenea, servicii pentru Banca Italiei, Camera Deputaților din Italia și Senatul italian. Mai mult, este implicată în proiectul Schengen, astfel încât gestionează o serie de date cu grad ridicat de confidențialitate.

În mai 2009, Eutelia s-a debarasat de filiala sa IT, transferând-o la sucursala sa Agile, care practic are un fond de numai 96 000 de euro pentru a-și plăti cei 2 000 de angajați. Prin urmare, în octombrie 2009, 1 192 de oameni au primit preavize de concediere. Acești oameni sunt angajați încă, în ciuda faptului că au primit preavize de concediere. Mai mult decât atât, este ridicol faptul că norma la care tocmai m-am referit impune cerințe specifice de antreprenoriat asupra celor care dobândesc părți ale unei întreprinderi...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, resping cu vehemență măsurile luate de Republica Federală Germania de a deporta în Kosovo romii și alte minorități. În curând, în jur de 2 500 de oameni vor fi deportați anual. Aceste măsuri afectează în special 10 000 de romi, dar și egipteni și ashkali.

Mulți dintre acești oameni au trăit în Germania timp de peste un deceniu, găsind acolo refugiu împotriva strămutării, persecuției și violenței. Oamenii au început, de asemenea, să fie deportați din Austria, Belgia, Ungaria și Franța. Mă opun acestor deportări, întrucât situația minorităților în Kosovo, în special a romilor, este de nesuportat. Rata șomajului în acest grup se ridică la aproape 100 %, iar în Kosovo nu există o modalitate de a oferi acestor oameni un adăpost decent. Perspectivile acestora implică fie viața într-o tabără, fie în orașul poluat cu plumb Mitrovica. În cele din urmă, aș dori, de asemenea, să fac apel la responsabilitatea pe care Germania o are, ca urmare a istoriei sale, față de victimele celui de-al Doilea Război Mondial, printre care persoane de etnie romă și sinti, care au fost persecutate și ucise în mod sistematic. Un anumit nivel de responsabilitate care trebuie, de asemenea, asumat în acest caz...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Aș dori doar să vă previn cu privire la pericolele prezentate de o boală care amenință coniferele în pădurile de pe teritoriul Uniunii Europene, și anume cea provocată de nematodul lemnului de pin, care își are originea în America. Aceasta a fost detectată în regiunea Sétubal din Portugalia, și s-a răspândit deja în alte zone din Portugalia și Spania. Singura metodă efectivă de combatere a bolii este tăierea sau arderea copacilor.

Merită subliniat faptul că pădurile acoperă 38 % din teritoriul portughez și adăpostesc 400 000 de proprietari de terenuri. Aceasta asigură 14 % din PIB-ul industrial, 9 % din locurile de muncă în domeniul industrial și 12 % din exporturi. În sfârșit, pădurile din Uniunea Europeană sunt expuse riscului, de unde această intervenție, care este necesară pentru a stabili un plan de urgență pentru prevenirea acestei boli, până în prezent limitate la Peninsula Iberică, de la răspândirea pe teritoriul Uniunii Europene.

Un plan de urgență ar trebui, de asemenea, să dispună de fonduri suficiente pentru a scăpa de această problemă, care compromite multe întreprinderi, forțându-le să-și închidă porțile și dăunând multor lucrători prin faptul că îi privează de mijloacele de existență. Întreaga Uniune Europeană are responsabilitatea de a face ceva în legătură cu acest lucru.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) În primul rând, aș dori să protestez în termenii cei mai puternici împotriva a ceea ce colegul meu deputat din Austria a spus mai devreme despre protecția minorităților în Slovenia. Slovenia are dispune de standarde ridicate de protecție a minorităților și ne-am dori doar ca minoritățile slovene care trăiesc în țările învecinate să se bucure de drepturi similare.

Permiteți-mi acum să trec la o altă chestiune. În această eră a tehnologiei informației, informația se răspândește foarte rapid între oameni. Cu cât o știre este mai alarmantă, cu atât mai repede se răspândește, și astfel acuratețea informațiilor devine secundară. Ceea ce este deosebit de interesant în acest context sunt articole de știri care au efect asupra sănătății și dietei oamenilor.

În Slovenia, a circulat în ultimele săptămâni o știre complet inexactă despre Codex Alimentarius, răspândită prin e-mail. Ceea ce noi, deputați în Parlamentul European, putem face în cazuri ca acesta este să adresăm întrebări Comisiei Europene, iar apoi să așteptăm câteva săptămâni un răspuns calificat. Cu toate acestea, trebuie să putem lua măsuri imediate, întrucât prejudiciul se cauzează într-un timp foarte scurt.

Din acest motiv, propun ca Comisia Europeană să ia în considerare înființarea unui portal de informații online, unde fiecare cetățean care dorește să contacteze în mod direct Comisia poate primi un răspuns în cel mult trei zile.

Ioan Enciu (S&D). - Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și adoptarea programului de la Stockholm vor avea cu certitudine un impact benefic asupra cetățeanului european în noul spațiu de libertate, securitate și justiție.

În ceea ce privește domeniul migrației ilegale și al criminalității transfrontaliere, prognozele pentru următorii ani indică o creștere a fluxurilor migratorii și la frontiera de est a Uniunii Europene; mă refer în special la Republica Moldova, țară care, în urma schimbărilor politice, și-a exprimat clar dorința de integrare în Uniunea Europeană, dar care este în momentul de față vulnerabilă din punct de vedere economic și are o capacitate redusă de gestionare a fenomenelor de migrație și criminalitate la frontierele sale. Uniunea Europeană, în scopul consolidării propriilor frontiere externe și creării unui spațiu pentru securitate, trebuie să acorde un ajutor economic substanțial pentru întărirea capacităților de acțiune ale Republicii Moldova.

Uniunea Europeană trebuie să propună urgent un acord de asociere cu stipularea unor termene clare pentru viitoarea aderare a acestei țări. Integrarea va fi mult mai simplă și reușita acestei colaborări va putea servi drept model și pentru alte state din vecinătatea Uniunii.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle Președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit oportunitatea de a spune câteva cuvinte despre inundațiile neobișnuite care au avut loc în Irlanda în acest week-end.

– Colegii au vorbit despre inundațiile fără precedent care au avut loc în Irlanda la sfârșit de săptămână. Eu însumi am vizitat unele dintre acele locuri în propria mea circumscripție – orașe precum Clonmel, Killarney, Bandon și, desigur, Cork City, care a rămas fără apă de cel puțin o săptămână. Universitatea College Cork este, de asemenea, închisă, în urma inundațiilor fără precedent – probabil ca urmare a schimbărilor climatice despre care vorbim atât de des aici în Parlament.

Două lucruri trebuie să se întâmple. În primul rând, autoritățile guvernamentale centrale irlandeze trebuie să se asigure că, împreună cu autoritățile locale, pun în aplicare directiva UE privind inundațiile. Acest lucru este extrem de important și trebuie realizat. În al doilea rând, aceleași autorități guvernamentale centrale ar trebui să apeleze la Uniunea Europeană pentru finanțare de la Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, astfel încât să poată fi acordat ajutor de urgență celor cu nevoi mari, așa cum s-a procedat anterior pentru țări precum Germania, Franța, Republica Cehă și Austria.

Zoran Thaler (S&D). – Dle Președinte, doi tineri activiști și bloggeri din Azerbaidjan, Emin Abdullayev și Adnan Hajizade, au fost condamnați la doi ani și jumătate, respectiv doi ani, într-un proces inechitabil. Acuzațiile împotriva acestora au fost fabricate și ei au fost închiși numai pentru că și-au exercitat dreptul la libertatea de expresie și de asociere.

Autoritățile din Azerbaidjan trebuie să elibereze prizonierii de conștiință, Adnan Hajizade și Emin Abdullayev, imediat și necondiționat. Consiliul, Comisia și statele membre ale Uniunii Europene trebuie să ridice problema democrației și a drepturilor omului pe lângă guvernul din Azerbaidjan. Trebuie reamintit faptul că democratizarea este unul dintre obiectivele Parteneriatului estic, iar Azerbaidjanul face parte din această inițiativă. Azerbaidjanul trebuie să răspundă obligațiilor care îi revin în calitate de membru al Consiliului Europei și de partener al Uniunii Europene.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, politica imperialistă de sprijinire a Israelului de către SUA și NATO, precum și promovarea relațiilor și a problemelor conținute, în general, în Acordul de asociere UE-Israel consolidează agresiunea și intransigența Israelului față de poporul palestinian. Potrivit statisticilor, anul acesta a fost cel mai sângeros pentru poporul palestinian. Numai în timpul operațiunii militare a armatei israeliene „Molten Lead” au fost uciși un total de 1 443 de palestinieni, 9 600 de palestinieni fiind închiși ilegal în închisorile israeliene, fără proces, zidul rușinii este lung de 450 km, cu planuri de a fi prelungit la 750 km, iar casele și infrastructura sunt distruse în Cisiordania și Ierusalimul de Est. Ne exprimăm solidaritatea față de poporul palestinian și solicităm o soluție imediată, justă și viabilă la problema palestiniană: crearea unui stat palestinian independent pe teritoriile din 1967, cu capitala în Ierusalimul de Est, care va avea suveranitatea asupra teritoriului și a frontierelor sale și va avea în vedere întoarcerea refugiaților și returnarea tuturor teritoriilor arabe ocupate de Israel din 1967.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aș dori să vă atrag atenția asupra subiectului pe marginea căruia a vorbit mai devreme Cornelia Ernst. Mă refer la începutul a procesului de restabilire, după negocierea și semnarea acordurilor de readmitere, a persoanelor strămutate sau constrânse să fugă în timpul războiului iugoslav. Acest proces a început pe o bază atât voluntară, cât și coercitivă, implicând, în special, minoritățile care trăiesc în Kosovo, în primul rând romii, care sunt într-o situație foarte dificilă în urma acestui proces.

Consider că este extrem de important pentru noi să luăm în considerare recomandările organizațiilor internaționale atunci când vine vorba de punerea în aplicare a acestor acorduri de readmitere. Știm că în provincia Kosovo lipsește cu desăvârșire infrastructura socială și economică necesară pentru a putea să se ocupe de aceste persoane. Situația existentă acolo este cu adevărat deplorabilă. Consider că Parlamentul European trebuie să vorbească despre asta.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle Președinte, joia trecută a fost făcută publică vestea crimelor neînchipuit de macabre care au avut loc în Peru. Potrivit rapoartelor agenției, de-a lungul mai multor ani, un grup a decapitat victimele și a îndepărtat grăsimea de pe trupurile neînsuflețite, pe care a vândut-o unor societăți europene de produse cosmetice, la prețul de 10 000 de euro litrul. Sunt adevărate aceste rapoarte?

În orice caz, acestea au fost crime neînchipuit de sinistre. Întrucât am primit aceste rapoarte înspăimântătoare, este acum datoria noastră să aflăm dacă ele sunt de fapt adevărate. Nu este mai puțin adevărat că noi, europenii, trebuie, cu siguranță, să ajungem la rădăcina problemei, pentru a exclude posibilitatea că, astfel cum se pretinde în rapoarte, societățile farmaceutice sau de produse cosmetice europene au vreo legătură cu aceste crime nespuse de sinistre.

Președinte. – Am terminat acum intervențiile de un minut.

Au fost semnificativ mai multe intervenții decât de obicei – peste 40 – datorită timpului pe care l-am avut la dispoziție. Atunci când este posibil, vom acorda mai multe posibilități de exprimare decât prevede Regulamentul de procedură (cel mult 30 de astfel de intervenții).

17. Rețelele și serviciile de comunicații electronice (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este raportul dnei Trautmann, în numele delegației Parlamentului European la comitetul de Conciliere, privind textul comun aprobat de comitetul de conciliere pentru o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora

și a Directivei 2002/20/CE privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, *raportoare*. – (FR) Dle Președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, iată-ne din nou aici – de data aceasta pentru ultima oară – pentru a supune dezbaterii pachetul telecomunicații și, mai precis, raportul meu asupra „directivei-cadru”, a „directivei privind accesul” și asupra „directivei privind autorizarea”, care reprezintă ultima piatră de temelie.

Am acum oportunitatea de a le mulțumi colegilor mei, în special coraportorilor mei, Pilar del Castillo și Malcolm Harbour; președintelui comitetului de conciliere, dl Vidal-Quadras; președintelui Comisiei ITRE, Herbert Reul, și tuturor serviciilor Parlamentului European care au fost implicate. De asemenea, doresc să îi mulțumesc doamnei comisar pentru implicarea sa și pentru sprijinul din această perioadă și le mulțumesc, de asemenea, serviciilor acesteia. În sfârșit, salut eforturile Președinției suedeze de a ajunge la o concluzie satisfăcătoare. Să păstrăm un scurt moment de reculegere în amintirea dnei Ulrika Barklund Larsson.

Votul de mâine va oferi un semnal pozitiv celor care așteaptă o politică industrială europeană mai dinamică. Întrucât acordul din cadrul celei de-a doua lecturi asupra 99 % din text a fost menținut, o să revin doar asupra aspectelor pe care le-am considerat prioritare. În special, am dorit să menținem o concurență eficientă și de durată, dar și să facem această concurență utilă pentru dezvoltarea economică și socială prin acoperirea completă a teritoriului european în materie de acces, internet de mare viteză pentru toți și pentru toate regiunile – inclusiv o mai bună gestionare a spectrului radioelectric – și drepturi depline pentru consumatori.

Acest lucru va implica înființarea unui cadru consecvent, operațional pentru cei care vor folosi aceste directive, și anume pentru autoritățile de reglementare, pentru Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice și pentru Comisie; garantarea securității juridice; încurajarea investițiilor necesare pentru relansarea economiei noastre și pentru a face piața dinamică pentru operatori, consumatori și angajații acestora; și, în sfârșit, dezvoltarea multor servicii de înaltă calitate care sunt accesibile majorității și la un preț echitabil.

Este important să rămânem în termenii acordului și, din păcate, declarații recente făcute de anumite state membre ridică unele îndoieli asupra angajamentului acestora privind chestiunea de față. Voi sprijini Comisia în ceea ce privește interpretarea rezultatului negocierilor noastre asupra articolului 19. Din curiozitate, formularea aleasă pentru acest articol este legată de dezbaterile privind mecanismele articolelor 7 și 7a. Ar fi dezamăgitoare situația în care Consiliul, prin intermediul unor declarații fără caracter obligatoriu, ar transmite mesajul că a vrut, într-un fel, să nu fie nici în car nici în căruță prin refuzul unui echilibru echitabil al competențelor între statele membre, OAREC și Comisie, astfel cum reiese din compromisul final.

În cele din urmă, punctul remarcabil care ne-a condus la conciliere: amendamentul 138. Aș dori doar să spun că rezultatul obținut a fost maximul pe care Parlamentul îl putea obține cu temeiul juridic pe care l-a avut: armonizarea pieței interne. Așadar, acest rezultat nu trebuie subapreciat, întrucât oferă tuturor utilizatorilor de conexiuni electronice o protecție solidă a dreptului acestora la viață privată, la prezumția de nevinovăție și la dezbaterile contradictorii, indiferent de procedura cu care se confruntă și înainte de adoptarea unei sancțiuni.

De asemenea, sunt încântată de dorința Comisiei de a evalua situația în materie de neutralitate a internetului în Europa și de a pune instrumentele adecvate la dispoziția Parlamentului și a Consiliului, până la sfârșitul anului, pe baza rezultatului acestor observații.

Pentru a încheia, invit, așadar, pe toată lumea, să se gândească la transpunerea pachetului. Știu deja că Parlamentul, pentru care acest pachet înseamnă foarte mult, se va asigura că transpunerea este realizată cu respectarea acordurilor anterioare. Dle Președinte, voi asculta acum cu atenție intervențiile colegilor mei, înainte de a relua cuvântul la sfârșitul dezbaterii.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Viviane Reding, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, astăzi este încheierea a ceea ce a fost un proces legislativ foarte lung, și deseori foarte intens, și eforturile depuse în negocieri de către toate părțile au produs rezultate care au meritat așteptarea. Aș dori să le mulțumesc raportorilor, președinților comisiei, președintelui și membrilor Comitetului de conciliere, și tuturor deputaților din Parlamentul European care au adus o contribuție importantă prin angajamentul și iscusința lor.

Odată cu adoptarea pachetului de reforme în forma actuală, Uniunea va dispune de un cadru de reglementare capabil să răspundă provocărilor unei economii digitale cu un ritm rapid de dezvoltare, bazate pe prețuri echitabile pentru toți cei care doresc conexiuni la telefonie și internet, și pregătind în același timp terenul pentru investiții în rețele de mare viteză, care să ofere servicii de înaltă calitate, inovatoare. --

Aceste norme, aceste reforme, vor transforma Uniunea Europeană într-un lider mondial în domeniul reglementării comunicațiilor electronice, nu doar prin îmbunătățirea mecanismului de a înainta spre o piață unică competitivă, ci și prin plasarea drepturilor cetățenilor în centrul unei politici de reglementare.

Compromisul la care s-a ajuns în urma procesului de conciliere stabilește pentru prima dată în dreptul comunitar drepturile fundamentale ale utilizatorilor de internet împotriva măsurilor care le-ar putea limita accesul la internet. Aceasta este o dispoziție foarte importantă privind libertatea internetului. Aceasta afirmă clar faptul că internetul, care se află din ce în ce mai mult în centrul vieții noastre cotidiene, ar trebui să fie supus acelorași garanții privind drepturile noastre fundamentale ca și alte domenii de activitate. Proceduri prealabile, echitabile, cu prezumția de nevinovăție și dreptul la viață privată, urmate de dreptul la o reexaminare judiciară eficientă și într-un termen rezonabil: acestea sunt regulile care au fost introduse în noul pachet de reforme.

În același timp, pachetul de reforme confirmă drept obiectiv al politicii de reglementare viziunea unui internet deschis și mutual. Abordarea UE este una foarte pragmatică. Printre altele, a fost deja salutată pe alte continente ca un lider important al tendințelor.

De asemenea, a fost consolidată protecția consumatorilor împotriva pierderii datelor cu caracter personal și împotriva spam-ului, mai ales prin solicitarea adresată operatorilor de a informa consumatorii în cazul unor încălcări în materie de date cu caracter personal și prin consolidarea principiului de acord al utilizatorului în cazul folosirii de cookies. Printre alte reușite majore pentru consumatori se află dreptul de a schimba operatorul de telefonie fixă sau mobilă, în termen de o zi lucrătoare, păstrând vechiul număr de telefon.

Mulțumită Parlamentului, noile dispoziții privind spectrul de frecvențe radio vor genera prețuri mai mici și vor încuraja introducerea unor servicii noi, contribuind astfel la reducerea decalajului digital. Parlamentul va avea un rol cheie în stabilirea direcției strategice a politicii privind spectrul de frecvențe radio la nivel european prin noul program strategic multianual pentru politica privind spectrul de frecvențe radio. Reformele vor permite, de asemenea, investiții din partea operatorilor în rețelele de generație viitoare. Acestea vor consolida stimulentele de a investi eficient în infrastructuri noi, luând în considerare riscurile legate de investiții și garantând, în același timp, că concurența nu are de suferit.

La nivel instituțional, organismul autorităților europene de reglementare, faimosul OAREC, oferă posibilitatea ca cele 27 de autorități naționale de reglementare să contribuie la funcționarea pieței unice într-o manieră mai transparentă și mai eficientă. Sporirea supervizării de către Comisie a măsurilor corective, susținută de OAREC, va consolida piața unică prin îmbunătățirea coerenței și calității punerii în aplicare a cadrului în întreaga Europă și va asigura că operatorii au condiții echitabile de concurență.

Să nu uităm acordul important la care s-a ajuns în ceea ce privește articolul 19 din directiva-cadru, care oferă Comisiei competențe sporite de armonizare, care acoperă abordări generale de reglementare, inclusiv față de măsurile corective. Aceasta oferă Comisiei un rol central, în cooperare cu OAREC, în garantarea aplicării coerente pe piața unică, în interesul cetățenilor și al întreprinderilor, a Regulamentului privind telecomunicațiile.

V-am prezentat deja declarațiile mele în sesiunea plenară din luna mai, în care am afirmat că Comisia va elabora reformele prin consultări extinse, care vor avea loc anul viitor, cu privire la domeniul de aplicare a viitorului serviciu universal și la o aplicare mai largă a principiilor legate de informare în caz de încălcare a securității datelor. Astăzi reafirm aceste angajamente, adaptate, desigur, timpului care s-a scurs de atunci.

De asemenea, Comisia își va îndeplini rolul pentru a garanta că noile instrumente sunt utilizate în mod corespunzător la nevoie. Am arătat că Comisia va monitoriza impactul evoluției pieței și tehnologiei asupra libertăților de pe internet și va prezenta Parlamentului European și Consiliului, înainte de sfârșitul anului 2010, un raport cu privire la eventuala necesitate a unor orientări suplimentare. De asemenea, Comisia va face uz de competențele sale din domeniul dreptului concurențial pentru a aborda orice practică anticoncurențială care ar putea apărea.

Consider că încrederea și securitatea juridică oferite de aceste reforme vor fi decisive pentru sprijinirea sectorului de comunicații electronice, astfel încât acesta să poată contribui la redresarea economică a Europei.

Prin urmare, salut Parlamentul pentru susținerea acordată pachetului și îi îndemn pe deputați să voteze în favoarea adopției acestuia.

(Aplauze)

Pilar del Castillo Vera, în numele Grupului PPE. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a aduce mulțumiri colegilor deputați și, în acest caz, în principal raportoarei, dna Trautmann, pentru că a făcut într-adevăr o treabă extraordinară. Trebuia să fiți prezenți acolo pentru a vedea cât de multe lucruri s-au realizat în această etapă finală, ceea ce a dus la reușita procesului de conciliere.

Aș spune că în acest moment ne aflăm într-o poziție excelentă pentru a începe să abordăm un viitor care este, într-un sens, revoluționar, sau ar trebui să fie revoluționar.

Avem, în sfârșit - sau vom avea în curând - un cadru de reglementare care stabilește niște baze foarte bune pentru plasarea dezvoltării internetului, a societății digitale și a economiei digitale în prim-planul obiectivelor noastre. Acest cadru oferă consumatorilor o protecție bună, le promovează drepturile și, de asemenea, oferă securitate investitorilor.

Cu toate acestea, cred că este foarte important să privim acum în mod decisiv spre viitor. Trebuie să privim în mod decisiv dincolo de 2010, pentru a ne putea concentra toate eforturile asupra stabilirii unei agende digitale dincolo de 2010. Obiectivele principale ale acestei agende digitale ar trebui să includă: asigurarea resurselor necesare pentru ca toată lumea, în calitate de consumatori și cetățeni, să aibă acces la internet și să poată participa prin intermediul acestuia și, desigur, dezvoltarea unei piețe digitale interne care să fie deschisă și competitivă.

Acesta este un obiectiv absolut esențial dacă dorim ca economia europeană să ocupe locul pe care ar trebui să-l ocupe în ordinea mondială de astăzi.

Corinne Lepage, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, am fost bucuroasă, dnă comisar, să vă aud spunând că libertatea accesului la internet ar trebui să fie garantată, așa cum sunt alte drepturi fundamentale.

Exact acesta este aspectul pentru care ne-am luptat noi, deputații din Parlamentul European: obținerea aceluiași nivel de garanție, adică o procedură prealabilă înaintea unui judecător imparțial.

Nu am realizat întocmai acest lucru, dar, mulțumită activității raportoarei noastre, se pare că am obținut o soluție cât s-a putut de bună. Aceasta nu este perfectă. Nu este perfectă pentru că va încuraja dispute pe care am fi dorit să le evităm; și dacă am fi spus unele lucruri la fel de clar cum tocmai am făcut-o eu, nu ar mai fi existat nicio dispută. Din păcate, nu am ajuns la un compromis în această privință.

Acest lucru înseamnă că va trebui să ne întoarcem la subiectele libertății accesului la internet, neutralității internetului și modului în care, într-o societate deschisă cum este societatea noastră de astăzi, ar trebui să existe un anumit nivel de acces liber la cunoștințe și informații. Toate aceste aspecte sunt legate între ele. Am făcut primul pas; avem primul text fundamental, vital și acesta este motivul pentru care eu, personal, voi vota în favoarea acestuia, chiar dacă alții ezită.

Totuși, va trebui să mergem mult mai departe în ceea ce privește protejarea libertății de acces la știința deschisă, la cercetarea deschisă și la toate lucrările intelectuale, ținând seama, în același timp, de faptul că drepturile de proprietate din domeniile literaturii, artei și cercetării ar trebui să fie, de asemenea, protejate. Cu toate acestea, nu există aproape niciun dubiu că în anii următori va trebui să ajungem la noi compromisuri.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, suntem bucuroși că acțiunile întreprinse de Parlamentul European au permis utilizatorilor de internet să beneficieze de o protecție garantată și, acum, explicită. Este adevărat că, dacă Parlamentul nu ar fi votat în două rânduri în favoarea faimosului amendament 138, nu am fi unde suntem astăzi. Este clar că actualul conținut al textului de compromis a fost obținut datorită acestui lucru.

Cu toate acestea, după cum a spus dna Lepage, compromisul la care am ajuns nu este cu siguranță alfa și omega în ceea ce privește protecția drepturilor utilizatorilor de internet.

Cred că am mers cât am putut de departe, dată fiind ordinea constituțională în cadrul cărei funcționează Parlamentul European astăzi. Prin urmare, compromisul deschide drumul adopției acestui pachet privind telecomunicațiile care, pentru noi, reprezintă un progres real în raport cu sistemul pe care l-am moștenit din perioada monopolurilor din telecomunicații, perioadă care, din fericire, este de domeniul trecutului.

Cu toate acestea, votul de mâine reprezintă doar începutul. Vom supraveghea foarte îndeaproape, atât aici, cât și în parlamentele naționale, felul în care compromisul adoptat mâine este transpus în legislația națională, pentru că știm că un număr de state membre ale Uniunii Europene sunt, să zicem, oarecum exagerate când vine vorba de libertăți publice - mai ales în ceea ce privește internetul - și nu sunt convinși că vor evita capcana devierii de la regulamentul pe care îl vom adopta mâine.

În cele din urmă, este timpul ca Uniunea Europeană să se doteze cu o cartă autentică a drepturilor utilizatorilor de internet, care să definească, desigur, drepturile de acces; drepturile la viață privată; libertatea de exprimare; și neutralitatea internetului. Pentru noi nu este suficientă o simplă declarație privind neutralitatea internetului.

Este, de asemenea, adevărat că trebuie să acordăm o atenție deosebită drepturilor autorilor și creatorilor, astfel încât difuzarea muncii lor pe internet să fie o încurajare pentru ei. Totuși, acest lucru nu trebuie să ducă la confiscarea acestui instrument remarcabil care este internetul în beneficiul unor interese private.

Malcolm Harbour, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, fiind unul dintre cei trei raportori care au lucrat îndeaproape la întregul pachet - și acesta este clar un pachet - vreau să salut călduros acordul de compromis și, de asemenea, să adaug felicitările mele dnei Catherine Trautmann, care a condus negocierile cu mare abilitate. Caracterul cuprinzător al textului final și garanțiile pe care le oferă pentru drepturile consumatorilor sunt dovada abilităților sale de negociere.

Salut faptul că toate grupurile politice reprezentate în conciliere au susținut textul și că putem, în sfârșit, să dăm frâu liber beneficiilor întregului pachet cu votul nostru de mâine, pentru că lucrăm la el de câteva luni deja. La 26 octombrie, Consiliul acceptase deja raportul meu privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor, un număr de puncte din acesta fiind subliniate dna Reding. Nu le voi repeta, dar este suficient să spun că acesta este un progres major pentru consumatori.

Aș dori să fac o remarcă sau două despre anumite elemente din propriul meu raportul și mai ales să evidențiez negocierile noastre cu Consiliul - dle președinte, din păcate nu ați avut șansa să vorbiți, dar ați fost foarte implicat în acestea - care au înregistrat progrese semnificative în domeniul încălcării securității datelor și mai ales al problemelor legate de utilizarea de cookies și al drepturilor pe care le au consumatorii de a refuza dispozitivele care pot colecta informații de pe calculatoarele lor.

Dnă comisar, salutăm declarația pe care ați făcut-o deja privind încălcarea securității datelor, dar trebuie să spun că am fost oarecum surprins să primesc o declarație din partea a 13 state membre, care mi s-a părut că reinterpretează mai degrabă acordul pe care statele respective îl semnaseră deja la 26 octombrie. Poate veți dori să comentați mai târziu asupra acestui aspect. Doresc doar să consolidez părerea - și sunt sigur că ați fi de acord, dle președinte - că poziția este cea asupra căreia am căzut de acord. Comisia va pune acum în aplicare poziția respectivă. Dacă sunt necesare clarificări, este de responsabilitatea Comisiei să facă aceste clarificări. Așteptăm cu nerăbdare ca aceasta să consolideze și să înlăture acest aspect cât de curând posibil, mai ales în domeniul neutralității internetului, în legătură cu care declarația dumneavoastră este salutată călduros, deoarece în cadrul comisiei din care fac parte ne-am luptat cu tărie pentru această idee. Acesta reprezintă un important pas înainte pentru consumatori. Îl salut călduros în numele grupului din care fac parte și, sper, al întregului Parlament.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV)Dle președinte, mâine se va lua o hotărâre asupra pachetului privind telecomunicațiile. Aș dori să le mulțumesc dnei Trautmann și tuturor colegilor mei deputați care au luptat pentru un internet liber. În principal, aș dori să le mulțumesc tuturor cetățenilor care au dat dovadă de angajament cu privire la această chestiune. Aceștia s-au implicat foarte mult, și pe drept cuvânt, întrucât aici este vorba în ultimă instanță de libertatea de exprimare și de libertățile și drepturile noastre civile. Mulțumită cetățenilor noștri devotați, protecția utilizatorilor de internet împotriva monitorizării și abuzului de putere este mai bună decât ne așteptam dar, în opinia mea și a Grupului Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică, nu este suficient de bună.

Sunt trei motive pentru care voi vota împotriva acestui pachet. În primul rând, compromisul - amendamentul 138 - nu oferă cetățenilor o protecție suficientă împotriva puterii autorităților și a furnizorilor de servicii de internet. Se referă doar la o reexaminare anterioară excluderii - nu o reexaminare juridică. Acest lucru ar putea deschide calea către măsuri arbitrare. Textul împiedică restricționarea drepturilor utilizatorilor finali de către statele membre, ceea ce este un lucru bun, însă companiile pot introduce restricții cu condiția de a face acest lucru în cadrul acordului.

Cel de-al doilea motiv este faptul că modificările propuse de mine cu privire la drepturile de difuzare pe internet, cu alte cuvinte, bine-cunoscutele amendamente privind drepturile cetățenilor, nu au fost incluse în

compromis. Acest lucru deschide de fapt calea către o rețea în care nu există certitudinea că toți utilizatorii vor avea acces la întreaga rețea și în care nu toate site-urile au posibilități egale de a fi consultate. Cred că ar fi trebuit să fim foarte clari în legătură cu faptul că nu trebuie să permitem ca internetul să fie condus pe un drum atât de greșit. Astfel, rezultatul final prezintă riscul de a fi mai degrabă o colecție de canale de televiziune prin cablu decât o comunicare liberă pentru toți.

Cel de-al treilea motiv este faptul că pachetul privind telecomunicațiile intră sub incidența cadrului de reglementare pentru piața internă. Bineînțeles, acest lucru înseamnă că, în eventualitatea unui conflict, Curtea Europeană de Justiție va fi cea care va decide. Libertatea de exprimare nu ar trebui să fie decisă de Curtea Europeană de Justiție. Nu este suficient să avem o protecție mediocră pentru drepturile cetățenilor; ei trebuie să dispună de o protecție completă.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) La sfârșitul votării din sesiunea plenară din 6 mai 2009, Parlamentul European a aprobat un proiect de directivă care stabilea termenii și condițiile pentru comunicarea electronică.

Cu toate acestea, în sesiunea plenară s-a aprobat, de asemenea, o propunere de modificare pe care Consiliul a considerat-o greu de aplicat. Prin urmare, o procedură de conciliere s-a desfășurat până la 29 septembrie, în încercarea de a armoniza părerile Consiliului, ale Comisiei și Parlamentului European pentru a garanta că cerințele incluse în articolul 138 pot fi transpuse corect în legislația europeană actuală.

Prin urmare, aș dori să salut eforturile echipei de negociere a Parlamentului European, precum și abordarea obiectivă și constructivă adoptată de reprezentanții Consiliului și ai Comisiei, mulțumită cărora a fost posibil să se ajungă la un acord privind formularea dispoziției controversate, astfel încât obiectivele și ideile conținute inițial în articolul 138 au fost transpuse într-un mod acceptabil în noua directivă privind telecomunicațiile. Cred cu tărie că, în urma procedurii de conciliere, noua directivă privind telecomunicațiile este gata pentru a fi pusă în aplicare în viața publică europeană.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Dle președinte, dna comisar, doamnelor și domnilor, a fost un efort prelungit, care a cuprins două runde în ring, ca să zic așa, dar a meritat din plin strădania. Și de acest rezultat Parlamentul poate fi mândru.

Aș dori să aduc mulțumiri speciale, în numele kolegei mele, dna Niebler, care din nefericire nu poate fi prezentă astăzi, raportorilor, dna del Castillo Vera, dl Harbour și dna Trautmann, precum și tuturor celorlalte persoane care au contribuit la încurajarea unui compromis. A fost cu adevărat o sarcină dificilă, implicând uneori foarte mult efort din partea indivizilor și a grupurilor politice, dar, în final, s-a ajuns la un consens.

Sectorul telecomunicațiilor este un sector vital în termeni de dezvoltare economică, întrucât oferă un stimulent important pentru ocuparea forței de muncă. Doar în 2007, acest sector a avut o cifră de afaceri de aproximativ 300 de miliarde de euro. Acest lucru înseamnă că sectorul va deține un cadru juridic nou, care va avea, de asemenea, un impact mare asupra dezvoltării economice din Uniunea Europeană.

Europa se confruntă cu provocări semnificative: investirea în rețele în bandă largă de înaltă performanță și extinderea acestora. Sectorul de activitate este pregătit să ia măsuri și noi, de asemenea, dorim să deschidem uși. S-a luat o decizie importantă.

Nu în ultimul rând, dorim să sporim flexibilitatea politicii privind spectrul de frecvențe radio și trebuie să utilizăm dividendele digitale. Și în acest caz a fost îndeplinită o condiție importantă. Și în ultimul rând, a trebuit să investim mult efort, întrucât, la început, mulți dintre noi nu eram la curent cu problemele și cu modul de gestionare a libertății internetului și de consolidare a drepturilor cetățenilor pe internet.

Am asigurat acum protecția cetățenilor noștri la un nivel mult mai ridicat decât ne-am fi putut imagina la începutul procesului, întrucât lucrurile au evoluat. Măsurile luate în statele membre ale UE în legătură cu accesul la sau utilizarea serviciilor de rețea de comunicații electronice nu trebuie să încalce în niciun fel drepturile fundamentale. Restricționările trebuie introduse doar în urma unui proces corect și independent. Persoana trebuie să aibă dreptul de a fi audiată și de a contesta decizia în instanțe. Aceasta este o modificare care nu a putut fi anticipată la început. Toată lumea a contribuit la acest proces și sper că toată lumea va putea, prin urmare, vota în favoarea propunerilor. Vă mulțumesc foarte mult.

Christian Engström (Verts/ALE). – Dle președinte, noi, cei din Partidul Piraților din Suedia, susținem compromisul la care s-a ajuns în urma concilierii. Nu este perfect și nu este tot ce ne-am fi putut dori, dar credem că reprezintă un pas în direcția cea bună.

Nimănui nu ar trebui să i se oprească internetul fără cel puțin o procedură prealabilă, corectă și imparțială, care să includă dreptul de a fi audiat și să respecte principiul nevinovăției până la proba contrarie.

Compromisul transmite un semnal puternic statelor membre cu privire la faptul că anumite lucruri precum legea franceză HADOPI sau metoda Mandelson din Regatul Unit sunt pur și simplu inacceptabile. Acum depinde de activiștii din Franța și Regatul Unit să se asigure că guvernele lor respectă acest lucru.

Dar pentru noi, cei din Parlamentul European, acesta a fost doar începutul. Așa cum au afirmat câțiva vorbitori, avem nevoie de o declarație adecvată a drepturilor în cazul internetului, care să afirme clar faptul că internetul este o parte importantă a societății, unde libertățile noastre civile fundamentale trebuie să fie respectate.

Acest lucru include dreptul la libertatea informației și dreptul la viață privată, după cum este specificat în Convenția Europeană a Drepturilor Fundamentale. Avem nevoie de neutralitatea internetului și avem nevoie de o politică care să spună „da” posibilităților extraordinare pe care ni le oferă tuturor internetul și noua tehnologie a informației.

Europa are o șansă unică de a dovedi spirit de conducere și de a oferi lumii întregi un exemplu de internet liber și deschis. Aceasta este o șansă de care ar trebui să profităm. Drumul înainte este deschis. Acest compromis este doar un prim pas, dar este un pas în direcția cea bună. Așadar, îi încurajez pe toți colegii să voteze în favoarea lui.

Trevor Colman (EFD). – Dle președinte, perspectiva acestei măsuri preconizate i-a deranjat pe utilizatorii de internet din toate statele membre. Amenință cu niveluri fără precedent de supraveghere a statului, de intervenție a acestuia și de exploatare în scopuri comerciale și caută să priveze utilizatorii de internet chiar și de protecția instanțelor.

Consiliul a afirmat că această adunare își depășește competențele prin prevederea menținerii protecției instanțelor. Dar, indiferent dacă acest lucru este adevărat sau nu, cu cât ar mai fi încă depășite aceste competențe printr-o dispoziție care permite funcționarilor să urmărească și să spioneze utilizatorii de internet, rămânând în același timp mai presus de lege?

Acest Parlament a interpus amendamentul 138 între guverne și cei care sunt guvernați pentru a-i proteja pe aceștia din urmă de grave erori judiciare, de care birocrații sunt mai mult decât capabili atunci când sunt scăpați de sub supravegherea judiciară. În conformitate cu un aviz juridic fiabil, procesul de conciliere a viciat spiritul și litera amendamentului 138. Invit toți deputații să ia decizia ca, în cazul în care acest Parlament nu poate oferi garanțiile care ar trebui să însoțească în mod justificat această măsură, să nu adopte această măsură deloc.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Dle președinte, protecția utilizatorilor de internet a reprezentat punctul central al unei părți însemnate din dezbaterile privind telecomunicațiile. Primăvara trecută, dna Svensson și alții au respins prin vot o propunere care impunea realizarea unui reexaminări judiciare în cazul în care cineva urma să fie exclus. Acum avem o soluție diferită, care îi protejează pe utilizatori prin referințe foarte clare la sistemul de reglementare care trebuie să fie pus în aplicare în fiecare stat membru. Cred că este important de spus că diferența în acest caz nu este dacă dorim sau nu să protejăm utilizatorii, ci dacă respectăm sau nu dreptul statelor membre de a decide cu privire la sistemele lor juridice.

În această privință, este interesant de observat faptul că una dintre deputatele suedeze, care este cel mai ferm împotriva Uniunii Europene și a statutului de membru al Suediei, vrea să sporească caracterul supranațional al acestei chestiuni într-o mai mare măsură decât ceea ce propune de obicei oricine altcineva din această Cameră, având în vedere că dumneaei dorește ca Uniunea Europeană să legifereze în legătură cu modalitatea în care ar trebui organizate sistemele juridice ale statelor membre. Acesta este un pas deosebit de important și marea majoritate a Parlamentului s-a opus, întrucât noi susținem compromisul la care am ajuns acum și care va oferi o protecție bună utilizatorilor. De asemenea, susținem compromisul pentru că acesta va garanta consumatorilor și utilizatorilor de internet din Europa posibilitatea de a alege mereu între diferiți furnizori și operatori. Posibilitatea de a schimba operatorul dacă acesta furnizează servicii de slabă calitate conferă consumatorilor și cetățenilor o putere pe care nu au avut-o niciodată în trecut. Dna Svensson, lucrurile s-au schimbat față de vremea în care marile monopoluri erau cele care hotărau drepturile cetățenilor de a consulta informațiile, de a decide asupra acestora și de a le utiliza. Este vorba de o schimbare extraordinară împotriva căreia, din păcate, vor vota dna Svensson și poate și alții.

Cu toate acestea, principalul aspect - pentru care aș dori, de asemenea, să le felicit pe dna Trautmann și pe dna comisar - este că acum soluționăm chestiunea spectrului de frecvențe radio și garantăm faptul că noi,

cei din Europa, putem arăta calea de urmat când vine vorba de utilizarea dividendului digital. Acest lucru va aduce succes și oportunități cetățenilor europeni și va acorda industriei europene o șansă de a fi lider mondial. Prin urmare, eu și marea majoritate a acestei Camere susținem propunerea pe care urmează să o votăm mâine.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, discuțiile dificile care au fost parte integrantă din procesul de mediere au avut un scop principal, important, și anume stabilirea drepturilor și libertăților fundamentale pe internet, mai ales respectarea statului de drept. Acestea nu ar trebui compromise de interesele individuale ale marilor puteri economice legate de internet pentru că acestea doresc să se lupte cu înverșunare pentru salvarea unui sistem învechit de drepturi de autor, care nu este adaptat la epoca internetului.

Avem nevoie de un sistem complet nou pentru a proteja drepturile de proprietate intelectuală ale creatorilor în cadrul internetului, un sistem pe care trebuie să îl elaborăm împreună. Cu toate acestea, în materie de protejare a drepturilor cetățenilor, trebuie să fim coerenți, și acest lucru include monitorizarea punerii lor în aplicare în statele membre. La urma urmei, Consiliul a fost cel care nu a fost în favoarea protejării acestor drepturi și care ar fi dorit să le vadă lăsate deoparte. Trebuie să ne angajăm în această luptă pentru putere în ceea ce privește protecția drepturilor cetățenilor și trebuie să învingem. Niciunui stat membru nu ar trebui să i se permită să se sustragă de la îndeplinirea acestor obligații.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Parlamentul European a pus accentul în mod just pe un număr de aspecte: garantarea accesului, neutralitatea internetului și o mai bună supraveghere.

Întregul pachet, în forma actuală, este excepțional de echilibrat. Pe de o parte, acesta ne oferă acum posibilitatea de a profita de ocazii de concurență adecvată, de creștere în acest sector și, de asemenea, în termeni economici, de a profita de posibilități de locuri de muncă și avantaje economice. Pe de altă parte, acesta prevede măsuri deosebit de bune în ceea ce privește protecția consumatorilor. Consumatorii care sunt suspectați de comiterea unei infracțiuni care atrage după sine sancțiuni pot fi deconectați de la internet doar după ce a fost emisă o hotărâre din partea autorităților judiciare și în acest caz trebuie urmată o procedură clară. De asemenea, există și o dispoziție privind apelul, ceea ce înseamnă că sunt garantate drepturile omului stabilite, așa cum este normal să fie.

Săptămâna trecută s-a desfășurat o conferință importantă pe marginea guvernării internetului, sub *egida* ONU, la care a participat și o delegație din partea Parlamentului European. S-a dovedit că toată lumea era cu ochii pe noi pentru a vedea modul în care reglementăm acest domeniu. În multe țări și în multe părți ale lumii, guvernele încearcă să impună conținutul care poate fi afișat pe internet și condițiile în care cetățenii pot fi deconectați de la internet sau, de altfel, condițiile în care le este permis accesul la acesta. Noi oferim un exemplu de cadru legislativ bun și reușim să obținem un echilibru între piață și protecția cetățenilor. Organizațiile nonguvernamentale ale societății civile, mai ales, din întreaga lume, analizează modul în care a fost reglementat acest aspect în pachetul amintit.

Am avut șansa de a vedea eu însumi acest lucru săptămâna trecută și aș dori să subliniez faptul că, în momentul de față, scriem o părticică din istoria telecomunicațiilor. Aș dori să o felicit pe raportoare, dna Trautmann, care a făcut o treabă extraordinară în ceea ce privește stabilirea limitelor. Aceasta este o *piesă de rezistență* a artei negocierii. Cu toate acestea, Consiliul nu era pregătit inițial să meargă atât de departe.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, la 4 noiembrie Parlamentul a primit, din partea Consiliului, garanția că orice restricționare a accesului la internet va putea fi făcută doar dacă sunt îndeplinite anumite condiții: procedură prealabilă, corectă și imparțială; garantarea principiului prezumției de nevinovăție și respectarea vieții private; și respectarea Convenției Europene a Drepturilor Omului. Acest acord reprezintă un prim pas către o mai bună protecție a cetățenilor care se confruntă cu un număr din ce în ce mai mare de încercări din partea anumitor state și operatori privați de a banaliza principiul răspunsului flexibil, al stocării de date și al controlului schimburilor digitale pe internet.

Cu toate acestea, măsurile amintite anterior nu sunt suficiente. Nu este admisibil să acceptăm restricții asupra libertăților digitale și să acționăm împotriva neutralității internetului. Este contrar Strategiei de la Lisabona și subminează drepturile și valorile fundamentale ale Uniunii. În calitate de unică instituție europeană aleasă direct de cetățeni, pentru a proteja interesele acestora, Parlamentul are acum datoria morală și politică de a se ocupa de acest aspect și de a defini drepturile și îndatoririle utilizatorilor de internet pentru a le garanta libertatea digitală și accesul la cunoaștere.

Vom vota în favoarea acestui text, dar vom avea grijă să avansăm și mai mult, începând chiar de mâine.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a îi adresa dnei comisar mulțumirile mele sincere. Legislația din domeniul telecomunicațiilor aprobată în ultimii cinci ani demonstrează că Europa face progrese serioase și sistematice, mulțumită angajamentului și abilităților care ne-au permis instituirea unei legislații adecvate. În acest moment, aș dori să le mulțumesc colegilor mei și, în special, raportorilor.

Am constatat că apar tehnologii de nouă generație și că acestor tehnologii de nouă generație, cum ar fi Rețeaua LTE de generația a patra, trebuie să li se acorde spațiu pe piața internă europeană. Pentru a realiza acest lucru, trebuie, de asemenea, să utilizăm în mod rațional dividendele digitale și este necesar ca transmiterea de date în roaming să corespundă nevoilor pieței interne. Prevăd că ne așteaptă încă multă muncă în acest domeniu. Problema libertății internetului a fost discutată în mod riguros și în profunzime. Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au luat parte la dezbateri. Cu toate acestea, este în continuare necesar să întreprindem acțiuni cu privire la proprietatea intelectuală, pentru a permite adoptarea măsurilor necesare în următoarea legislatură.

În această privință, mă adresez, de asemenea, organismelor naționale de reglementare, cărora li s-au acordat acum competențe suplimentare prin OAREC. Este sarcina lor să sprijine industriile și consumatorii naționali să își afirme drepturile în celelalte 26 de țări. În această privință, este necesar ca autoritățile naționale de reglementare să ia măsuri, întrucât acesta este un punct de plecare pentru o viitoare dezvoltare în domeniul comunicațiilor digitale în Europa și dincolo de ea, și ca Europa să adopte un rol de lider în acest domeniu la nivel internațional.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Dle președinte, permiteți-mi să schimb abordarea și să vă atrag atenția asupra unor fapte reale. În cazul în care aveți nevoie să raportați un incident major, cum ar fi spargerea contului dvs. de e-mail, puteți face acest lucru doar pe cale electronică. Nu există posibilitatea de a vorbi cu o persoană reală și de a stabili un dialog normal. În cazul în care aveți o problemă pe care doriți să o raportați unui furnizor de servicii de telefonie și internet, vă împotmoliți într-un labirint de voci înregistrate care vă transferă de la una la alta până când compania este mulțumită de banii pe care i-a luat de la dvs., chiar dacă problema pe care doriți să o raportați a fost cauzată de serviciul lor defectuos.

Prin urmare, aș sugera ca noua Comisie să analizeze problema și să propună un regulament prin care să impună furnizorilor obligativitatea ca o persoană reală să răspundă primului dvs. transfer. Această măsură va economisi timpul, sănătatea și banii consumatorului și va aduce totuși profit, chiar dacă mai mic, furnizorului de servicii, plus câteva locuri de muncă pentru șomeri.

În concluzie, dnă comisar, aș dori să vă atrag atenția asupra altui fapt de viață, și anume volumul de date cu caracter personal care îi sunt solicitate consumatorului pentru un download gratuit de program pentru produse cumpărate direct de pe raft. Unde ajung acele informații și cu ce scop?

Axel Voss (PPE). – (DE) Dle președinte, viețile noastre, și îndeosebi viețile tinerilor din ziua de azi, gravitează în mare măsură în jurul internetului și atât revoluția digitală, cât și utilizarea mijloacelor electronice de comunicare contribuie la progresul din acest domeniu.

În consecință, mulți oameni consideră drept o necesitate accesul rapid la internet și abundența de informații disponibile online. În această privință, de asemenea, nu este recomandabil și nu trebuie să îi uităm pe cei care nu au avut acces la internet până acum. Acesta este motivul pentru care salut în mod special și călduros măsurile care au fost luate până acum, întrucât în momentul de față ne aflăm pe calea cea bună către crearea unei concurențe mai mari și a unui acces mai bun la informații importante. Sunt convins că, orice a rămas de făcut, poate fi încă realizat în viitor.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, sunt foarte mulțumit de ceea ce am auzit aici în această seară și aș dori să o felicit pe raportoare și pe dna comisar pentru maniera în care și-au prezentat cazul, clar și succint.

S-a făcut referire la punctele importante: drepturile cetățenilor, investiții, controale, transparență, consolidarea pieței unice, condiții echitabile, responsabilitate, concurență adecvată și protecția consumatorului. Toate acestea sunt foarte importante. Dl van Nistelrooij a spus că în seara aceasta, aici, scriem o pagină din istoria comunicațiilor. Ceea ce trebuie să se întâmple de acum înainte este ca aceste idei să fie transpuse cât mai curând posibil în legislațiile naționale și puse în aplicare, iar punctele-cheie sunt reprezentate de trei cuvinte: va exista acces la internet liber, corect și rapid pentru particulari și întreprinderi, fie că se află în centrul Uniunii, fie că se află în regiunile ultraperiferice ale acesteia.

Am început să scriem istoria. Acum trebuie să continuăm acest lucru și să o punem în aplicare pentru binele tuturor cetățenilor. Felicitări!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Există multe lucruri bune în acest pachet, dar există și câteva aspecte în legătură cu care am încă preocupări majore. Unul dintre acestea, desigur, este prevederea privind „cele trei abateri după care ești eliminat” și, nici până în ziua de azi, nu pot înțelege de ce a fost inclusă în acest pachet privind telecomunicațiile. Acesta este un element complet nelalocul lui în pachet. Nu înțeleg nici de ce trebuie ca Europa să ofere explicații statelor membre privind motivele pentru care introduce o astfel de prevedere. Acestea înțeleg deja destul de bine motivul pentru care a fost introdusă și nu au nevoie ca Europa să le spună acest lucru. În opinia mea, acesta este încă un exemplu minunat de spălare de politici.

Sunt dezamăgită de faptul că Parlamentul nu a dat dovadă de tărie de caracter în fața Consiliului și nu a afirmat: acesta este lucrul asupra căruia am votat și nu vom face compromisuri. Nu m-am hotărât încă asupra felului în care voi vota până la urmă pentru că, așa cum am spus, există foarte multe lucruri bune în legătură cu acest pachet. Cu toate acestea, în același timp, cred că pachetul privind telecomunicațiile, în ansamblul său, este încă un fel de amestecătură, că nu este la înălțime și că avem nevoie de precizări clare în ceea ce privește domeniile în care acest pachet se aplică și cele în care nu se aplică. Prin urmare, presupun că acesta este doar un prim pas, dar vreau mai multe garanții și asigurări că nu ne vom baza pe acest pachet privind telecomunicațiile pentru a rezolva problema pe care politica „celor trei abateri după care ești eliminat” este menită să o rezolve și că vom căuta în schimb să ne ghidăm după reglementări mai bune pentru a răsplăti și proteja eforturile intelectuale, creative și financiare.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dle președinte, discuția privind articolul 138 și compromisul la care am ajuns arată că deputații din Parlamentul European reacționează la opinia publică și la interesele oamenilor și că acest Parlament apără libertatea, în legătură cu reacțiile oamenilor.

Acesta este un exemplu minunat, căci internauții au realizat monitorizarea, au scris deputaților și au adoptat o poziție în apărarea drepturilor și dorințelor lor. Acesta ar trebui considerat drept un studiu de caz important în activitatea Parlamentului.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Dle președinte, cred că mă pot alătura tuturor celor care au spus că aceasta este o colaborare bună în vederea obținerii unei legi bune. Nicio lege nu este perfectă; nici aceasta nu este perfectă și știți cât de mult timp este necesar pentru a crea o legislație nouă - astfel încât până când ajungem la un acord, lumea a avansat deja atât de mult încât ar trebui să o luăm din nou de la început. Tocmai acesta este motivul pentru care am spus că protecția drepturilor individuale privind neutralitatea internetului reprezintă primul pas; un alt pas care trebuie să urmeze este modul în care sistemul drepturilor de autor trebuie să fie adaptat la universul online. Având în vedere faptul că nu putem aștepta până când toate aceste norme vor fi puse în aplicare în legislațiile naționale, am afirmat, în numele Comisiei, că aceasta va monitoriza impactul evoluțiilor de piață și tehnologice privind libertățile de pe internet și va raporta Parlamentului European și Consiliului până la sfârșitul lui 2010. La momentul respectiv, per ansamblu, va trebui să vedem dacă este necesară luarea unor măsuri suplimentare sau dacă trebuie să impulsionăm punerea în aplicare a măsurilor existente, asupra cărora vom vota mâine, în acțiunile de la nivelul statelor membre.

Două răspunsuri concrete la două întrebări concrete: prima, declarația privind articolul 19 referitor la procedurile de armonizare. Întocmai ca și Parlamentul, regret că 16 state membre au dat o declarație care pune la îndoială domeniul de aplicare a competențelor Comisiei, asupra căruia au convenit Parlamentul și Consiliul în temeiul articolului 19 modificat, mai ales a competenței Comisiei privind obligațiile de reglementare care ar putea fi impuse de către autoritățile naționale de reglementare (ANR-uri). Așadar, pentru că au existat acele 16 declarații, Comisia a dat o declarație, la rândul său, prin care subliniază faptul că, deși nu poate lua decizii în conformitate cu articolul la care se referă notificările specifice emise de ANR-uri în temeiul articolului 7a, poate în schimb lua decizii în legătură cu abordări generale de reglementare legate de impunerea, menținerea, modificarea sau retragerea unor astfel de obligații. Parlamentul are dreptate, s-a ajuns la un acord și ar trebui să nu revenim asupra unui astfel de acord pe ușa din spate.

În al doilea rând, problema reprezentată de cookies. Comisia a fost surprinsă, ca și dl Harbour, de faptul că anumite state membre au părut să pună sub semnul întrebării textul asupra căruia s-a convenit cu privire la cookies. Permiteți-mi să fiu foarte clară: am convenit cu Parlamentul și credem că textul final nu este ambiguu. În primul rând, trebuie să existe informații clare și cuprinzătoare pentru utilizatori pe baza cărora utilizatorii secundari trebuie să își dea consimțământul. Așa s-a stabilit și acest lucru ar trebui aplicat de acum înainte în statele membre. Nu apreciez faptul că, după ce s-a stabilit totul, unora le place să facă manevre pentru a nu respecta 100 % acordurile *pacta sunt servanda* în politică. Așa văd eu lucrurile. Așadar, sunt foarte mândră

de instituțiile europene. Consider că acestea au reușit să elaboreze o lege bună. De asemenea, au reușit să mențină acest echilibru între interesele operatorilor, partea economică a normelor și interesele utilizatorilor, drepturile cetățenilor și cred că acest echilibru reprezintă ceea ce înseamnă cu adevărat Europa: Europa înseamnă economie și societate. Aici, în acest text, am reușit să le îmbinăm pe amândouă. Felicitări tuturor celor care au contribuit la a face acest lucru posibil.

Catherine Trautmann, raportoare. – (FR)Dle președinte, permiteți-mi să adresez cele mai călduroase mulțumiri colegilor mei care au luat parte la această dezbatere și să spun că ei au adus cu siguranță clarificări legate de sarcina periculoasă și dificilă pe care am avut-o de a finaliza acest pachet privind telecomunicațiile. În cele din urmă, a fost reținut de un amendament asupra căruia am votat în mod clar de câteva ori în acest Parlament, dar care nu a fost acceptat de către Consiliu.

Ca și alții, cred că aceasta este o bază și nu un final. Nu am reușit în ceea ce privește acest punct așa cum am reușit în cazul altora. În răspunsului dnei comisar, dumneaei a subliniat, de asemenea, același lucru în legătură articolul 19. Am sperat că vom ajunge mult mai departe în punerea în aplicare a procedurii arbitrajului economic în ceea ce privește autoritățile europene de reglementare, dar, desigur, nu am putut obține totul dintr-o dată.

Am încercat să fim eficienți, corecți și echilibrați; am dorit să arătăm că, în vreme ce internetul și societatea digitală sunt dominate de utilitate și mobilitate, drepturile cetățenilor nu ar trebui să fie ridiculizate, disprețuite sau ignorate niciodată.

Este prima dată când un text de acest fel include o astfel de referire în primul său articol, transformând-o un principiu de bază și stabilind o legătură între internet și exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale; noi credem că, astfel, ceea ce facem noi este destul de specific, atunci când elaborăm legi cu Consiliul și întocmim proiecte de texte cu Comisia.

Într-adevăr, credem că societatea informațională ar trebui să dea dovadă atât de respect pentru drepturile cetățenilor, cât și de o atitudine pozitivă din punct de vedere economic și social, deschizând o nouă zonă culturală. Acesta este motivul pentru care preconizăm că piața va face posibil acest lucru, că drepturile utilizatorilor vor fi afirmate și garantate, dar și că putem avea pentru toți acces și conectivitate extinse. Cu toate acestea, acesta este și motivul pentru care avem multe de făcut în domeniul drepturilor de autor, al neutralității internetului și al spectrului de frecvențe radio. Parlamentul European va acorda sprijin.

Aș dori să spun că a fost o plăcere să lucrez cu colegii mei și că sunt încântată că acest compromis respectă votul pe care l-am exprimat atât de ferm împreună.

Președinte. – Stimați colegi, vă puteți imagina cât sunt de frustrat de faptul că nu pot participa la această dezbatere, așa că mă voi folosi pur și simplu de rolul meu instituțional la finalul acesteia pentru a-i felicita călduros pe Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera și Malcolm Harbour pentru activitatea lor; pentru a mulțumi Comisiei și, în special, dnei comisar Reding, pentru excelenta cooperare pe parcursul unui proces foarte dificil; și să afirm că ar fi fost o plăcere să fi avut alături de noi Consiliul la această dezbatere importantă, întrucât Consiliul ar fi fost mai în măsură decât noi să explice acele scrisori surprinzătoare care au fost menționate cu privire la anumite aspecte legale ale acestei debateri.

– Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc marți, 24 noiembrie 2009, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ivo Belet (PPE), în scris. – (NL)Dle președinte, aș dori să abordez subiectul spinos al compromisului privind internetul (cunoscut drept „amendamentul 138”). Pachetul de reglementare pe care l-am întocmit oferă garanții maxime tuturor utilizatorilor de internet: ne-am asigurat că este respectată viața privată a utilizatorilor și că se aplică Convenția Europeană a Drepturilor Omului și că, mai presus de toate, nimeni nu va fi deconectat de la internet fără ca un organism independent să judece mai întâi și să ia o hotărâre în cazul persoanelor respective. Acest lucru înseamnă, în termeni concreți, că intervenția este permisă doar în cazuri de abuz grosolan. Această dispoziție legală se aplică atât autorităților, cât și furnizorilor de internet. Cu toate acestea, această lege europeană garantează acces liber la internet și confirmă *de facto* că internetul este un serviciu de interes general, care nu poate fi deconectat în cazul niciunui consumator fără un motiv valid (întocmai precum accesul la gaz, apă sau energie electrică nu poate fi refuzat niciunui consumator). Faptul că acest compromis a primit aprobarea unanimă al tuturor delegațiilor parlamentare reprezintă o dovadă a faptului

că este vorba de un acord excelent, care a plasat drepturile consumatorului chiar în centrul noului pachet privind telecomunicațiile.

Tiziano Motti (PPE), *în scris*. – (IT) Avem motive să fim foarte mulțumiți de rezultatul obținut astăzi cu privire la pachetul privind telecomunicațiile, întrucât acesta consolidează drepturile utilizatorilor de internet și încurajează concurența dintre companiile de telefonie. Noile reguli vor garanta drepturi mai multe pentru consumatori, libertate necondiționată a accesului la internet și protecția datelor personale. Acesta este un exemplu excelent al modului în care activitatea noastră de legislatori are impact asupra vieții cotidiene a cetățenilor. De fapt, internetul a ajuns să reprezinte, pentru prima oară în lume, exercitarea unui drept și a unei libertăți fundamentale. Ca atare, acesta va suplimenta și va prinde formă în raport și în conformitate cu alte libertăți fundamentale, care există deja și care sunt garantate prin tratat: egalitatea de șanse între femei și bărbați, respectarea orientării sexuale și a credinței religioase, protecția drepturilor copilului și libertatea de exprimare care este consecvență cu protecția demnității umane. Orice măsură care restricționează accesul la internet poate fi impusă acum doar dacă este considerată a fi „adekvată, proporțională și necesară” într-o societate democratică. Astăzi, am arătat faptul că suntem de acord cu desăvârșita libertate a internetului, cu promovarea unei societăți civile electronice, cu promovarea libertăților fundamentale și a bunelor practici și cu identificarea și izolarea tuturor acelor indivizi, mai ales pedofilii și delincvenții sexuali, care încearcă să abuzeze de această libertate absolută.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris*. – (ET) Scopul fundamental al modificărilor aduse directivei-cadru privind rețelele și serviciile de comunicații electronice este acela de a consolida drepturile utilizatorilor de telefonie și de internet și de a intensifica, de asemenea, concurența dintre furnizorii din sectorul telecomunicațiilor. În prezent, comunicațiile electronice sunt reglementate de norme care au fost aprobate cu șapte ani în urmă. De atunci, domeniul a înregistrat progrese considerabile. În calitate de avocat, cred că Parlamentul și-a depășit autoritatea care îi este acordată prin tratat prin adăugarea, în ultimul moment, a unei propuneri de modificări care solicitau ca instituțiile publice de reglementare să promoveze interesele cetățenilor Uniunii Europene, prin care se dispune că nu pot fi impuse niciun fel de restricții asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale utilizatorului final fără o hotărâre prealabilă din partea Curții. Sunt mulțumit de faptul că, în urma discuțiilor organizate de comitetul de conciliere, s-a găsit o cale mai bună de a proteja corectitudinea juridică în text și, de asemenea, de a oferi protecție tuturor utilizatorilor și de a arăta respect pentru jurisdicțiile statelor membre. Decizia ne permite, în sfârșit, să aprobăm schimbările din directiva-cadru privind rețelele și serviciile de comunicații electronice.

Bernadette Vergnaud (S&D), *în scris*. – (FR) Sunt încântată să văd că această activitate lungă, foarte controversată, a ajuns la final; ea arată importanța sectorului telecomunicațiilor nu doar ca actor economic, ci și ca element vital în societatea de astăzi. Cetățenii noștri comunică zilnic peste granițe și scopul nostru este să garantăm calitatea serviciilor, garantând în același timp faptul că sunt respectate drepturile fundamentale ale utilizatorilor.

Doresc să felicit pe dna Trautmann și echipa de negociere pentru compromisul la care au ajuns, făcând ca orice sancțiune împotriva utilizatorilor să treacă printr-o procedură contradictorie prealabilă. Mai mult, Comisia s-a angajat să garanteze neutralitatea internetului și să combată practicile anticoncurențiale, discriminatorii ale operatorilor.

Acest acord va presupune niște beneficii pentru consumatori, provenite din numeroasele evoluții pozitive care au fost uneori rezultatul unor negocieri dure. Doresc îndeosebi să subliniez accesul garantat și localizarea apelurilor către serviciul de urgență (112); accesul îmbunătățit pentru persoanele cu handicap; informații mai multe privind contractele și facturarea; avertismente în caz de utilizare neobișnuit de mare; introducerea unui termen maxim de întârziere la transferarea numărului de telefon al clientului; și informarea în caz de încălcări ale securității privind datele personale.

18. Rețea europeană de prevenire a criminalității (REPC) - Normele privind confidențialitatea informațiilor Europol - Normele de punere în aplicare care reglementează relațiile Europol cu partenerii, inclusiv schimbul de date cu caracter personal și de informații clasificate - Lista statelor terțe și a organizațiilor cu care Europol încheie acorduri - Normele de punere în aplicare privind fișierele de lucru

pentru analiză ale Europol - Accreditarea activităților criminalistice de laborator (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comună privind următoarele rapoarte:

- raportul A7-0065/2009 întocmit de dl Kirkhope, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la proiectul de decizie a Consiliului de adoptare a normelor privind confidențialitatea informațiilor legate de Europol [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)];

- raportul A7-0064/2009 întocmit de dna in 't Veld, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la proiectul de decizie a Consiliului de stabilire a normelor de punere în aplicare care reglementează relațiile Europol cu partenerii, inclusiv schimbul de date cu caracter personal și de informații clasificate [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)];

- raportul A7-0069/2009 întocmit de dl Albrecht, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la proiectul de decizie a Consiliului de stabilire a listei statelor terțe și organizațiilor cu care Europol încheie acorduri [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)];

- raportul A7-0068/2009 întocmit de dl Diaz de Mera Garcia Consuegra, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la proiectul de decizie a Consiliului de adoptare a normelor de punere în aplicare privind fișierele de lucru pentru analiză ale Europol [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)];

- raportul A7-0072/2009 întocmit de dna Alfano, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la inițiativa Regatului Belgiei, Republicii Ceha, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Ungare, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Slovace, Republicii Finlanda, Regatului Suediei, Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind decizia Consiliului de instituire a unei rețele europene de prevenire a criminalității (REPC) și de abrogare a Deciziei 2001/427/JHA [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)] și

- raportul A7-0071/2009 întocmit de dl Kirkhope, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la inițiativa Regatului Suediei și Regatului Spaniei în vederea adoptării unei decizii-cadru a Consiliului privind acreditarea activităților criminalistice de laborator [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, supleantul raportorului. – Dle președinte, pentru prima oară în viața mea, sincronizarea a fost bună! Permiteți-mi să profit de această ocazie, în primul rând, pentru a cere scuze în numele colegului meu, Timothy Kirkhope, care nu poate fi prezent aici. Ceea ce voi face în continuare va fi să citesc înțelepciunea tuturor cuvintelor pe care le-a conceput și le-a pus pe hârtie. Vă voi citi opiniile lui în calitate de raportor. El este raportorul care a întocmit cele două rapoarte ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Mai întâi, aș dori să mă concentrez asupra raportului întocmit de Timothy privind proiectul de decizie a Consiliului de adoptare a normelor privind confidențialitatea informațiilor Europol. Normele care trebuie stabilite trebuie să aplice măsuri de securitate tuturor informațiilor care sunt procesate de sau prin intermediul Europol: cu alte cuvinte, un standard comun de protecție a informațiilor care trec prin canalele de comunicare dintre Europol și unitățile naționale din statele membre.

Împreună cu colegii săi raportori pentru pachetul Europol, ei au trecut printr-o perioadă frustrantă de negociere a termenului și legalității proiectelor de decizii ale Consiliului. În urma semnăturii președintelui Klaus și, prin urmare, a transformării în realitate a Tratatului de la Lisabona, negocierile cu Consiliul și Comisia au devenit depășite. Acest raport, împreună cu cele ale colegilor săi, solicită respingerea textului Consiliului.

El dorește să clarifice faptul că susține obiectivul deciziei Consiliului, întrucât suntem în favoarea unui schimb mai bun de informații și recunoaștem beneficiile aduse de Europol statelor membre în ceea ce privește aplicarea legii și lupta împotriva criminalității.

Am dori să menținem domeniul de competență și mandatul Europol la un nivel redus și specific și astfel să facem ca agenția să fie cât mai eficientă și cât mai practică cu putință. De asemenea, trebuie să recunoaștem faptul că statele suverane au un rol de jucat prin faptul că ele controlează forțele polițienești și serviciile de securitate naționale. Cu toate acestea, fără a prejudicia sprijinul general al Oficiului European de Poliție, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a efectelor acestuia asupra cooperării polițienești, raportorul, precum și colegii săi raportori din Comisia LIBE, consideră că nu ar trebui să existe modificări la măsurile de

punere în aplicare a deciziei cu privire la Europol până când aceste măsuri nu pot fi adoptate în temeiul noului cadru legal oferit de Tratatul de la Lisabona.

Prin urmare, solicităm Consiliului să își retragă propunerea și, așa cum este declarat în raport, solicităm Comisiei sau Consiliului să facă o declarație în sesiunea plenară privind o propunere pentru o nouă decizie referitoare la Europol, care să fie prezentată la șase luni de la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Acum, aș dori să trec la cel de-al doilea raport referitor la inițiativa Regatului Suediei și Regatului Spaniei în vederea adoptării unei decizii-cadru a Consiliului privind acreditarea activităților criminalistice de laborator. Aceasta este o inițiativă a Suediei și Spaniei privind garantarea acreditării activităților de laborator de către organismul de acreditare pentru a combate criminalitatea printr-o cooperare mai strânsă între autoritățile de aplicare a legii din statele membre. În ultimii ani, schimbul de informații din domeniul cooperării judiciare și de aplicare a legii a devenit o prioritate deosebită pentru Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia în potențialul de prevenire și combatere a criminalității.

Scopul acestei propuneri de decizie-cadru este acela de a asigura că rezultatele activităților de laborator dintr-un stat membru sunt recunoscute ca fiind echivalente cu rezultatele activităților de laborator din alte state membre, garantând astfel certitudine juridică suspectilor și cooperare judiciară sporită în cazurile în care dovezile dintr-un stat membru sunt utilizate în demersurile din alt stat membru.

Acest scop este atins prin garantarea faptului că activitățile de laborator sunt acreditate de către organismul de acreditare pentru a fi conforme cu standardele internaționale. Decizia-cadru se aplică activităților de laborator legate de ADN și amprente digitale, iar fiecare stat membru garantează că rezultatele activităților de laborator acreditate realizate în alte state membre sunt recunoscute ca fiind echivalente cu rezultatele activităților de laborator acreditate interne. Cu toate acestea, în mod cert, analizarea oricărei probe, criminalistice sau nu, în conformitate cu legislația națională va rămâne mereu de responsabilitatea fiecărei autorități judiciare.

Din nou, aș dori să subliniez faptul că susținem obiectivele deciziei-cadru a Consiliului. Cu toate acestea, din nou, există probleme legate de temeiul juridic al acestei inițiative odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, raportul solicită respingerea inițiativei Regatului Suediei și Regatului Spaniei. Claritatea juridică în ceea ce privește rapoartele LIBE este ambiguă în contextul ratificării Tratatului de la Lisabona. Acest raport va fi prezentat la o dată ulterioară sub un temei juridic care să fie clar. Sugerăm că acest lucru ar permite analizarea mai în detaliu a acestui subiect important, întrucât, din nou, calendarul impus a fost foarte limitat și nu a permis Parlamentului să dispună de cât timp și-ar fi dorit pentru un subiect atât de important.

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

Sophia in 't Veld, raportoare. - Dle președinte, voi prezenta foarte pe scurt pentru a recupera timpul utilizat de dl Nicholson și a ne asigura că nu vom intra în întârziere.

Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare - dacă am calculat corect - peste șapte zile și cinci ore. Trebuie să spun că graba Consiliului de a adopta o întreagă serie de decizii este oarecum stânjenitoare în lumina acestui fapt. Ceea ce găsesc la fel stânjenitor este scaunul gol de aici, unde speram să văd un reprezentant al Consiliului, astfel încât să putem schimba efectiv puncte de vedere.

Susțin, în esență, propunerile înaintate de vorbitorul anterior. Desigur, sprijinim dezvoltarea Europol. Ne dorim un Europol puternic. Ne dorim un Europol care să poată funcționa și lupta împotriva criminalității, dar și un Europol supus controlului democratic. Prin urmare, susțin propunerea înaintată de vorbitorul anterior de a solicita Consiliului retragerea propunerilor privind Europol și prezentarea unei noi propuneri în termen de maximum șase luni - și, preferabil, mai devreme - în temeiul Tratatului de la Lisabona.

În cele din urmă, în privința temei specifice pentru care eu îndeplinesc funcția de raportoare - și anume Europol și transferul de date cu caracter personal și de documente confidențiale către terțe părți -, aș dori să aflu de la Consiliu - care este absent - părerea acestuia cu privire la analiza efectuată de Serviciul juridic din cadrul Parlamentului European, potrivit căruia temeiul juridic pentru această propunere specifică este greșit. Nu știu cine va răspunde în numele Consiliului, dar poate va reveni asupra acestui subiect, trimițând pe cineva care să ne poată oferi un răspuns.

Jan Philipp Albrecht, raportor. – (DE) Dle președinte, sunt de acord cu vorbitorii anteriori în măsura în care cred că ar fi un lucru judicios din partea Consiliului să prezinte din nou Parlamentului European propunerile privind Europol, pe baza Tratatului de la Lisabona.

Este corect și necesar ca problema cooperării judiciare și polițienești în Europa să fie dezbătută și tratată de Parlamentul European în cadrul procedurii de codecizie. Numai astfel activitatea Europol se poate bucura de legitimitate suficientă. Respingerea comună și decisivă de către Parlamentul European a dispozițiilor propuse de Consiliu, cu referire la activitatea Europol, este un semnal clar că modificările bazei juridice trebuie puse în aplicare acum.

În plus, există toate motivele pentru a face acest lucru. Prea multă vreme, aplicarea politicii europene interne și de securitate a fost o sarcină rezervată exclusiv puterii executive, desfășurată în spatele ușilor închise. Nu în ultimul rând, în contextul măsurilor anti-terorism luate în urma atacurilor din 11 septembrie 2001, a fost aprobat un volum mare de legi privind securitatea, a căror necesitate, eficacitate și pertinență au fost, în multe cazuri, insuficient evaluate sau chiar discutate. Distanța politică a celui de-al treilea pilon al Uniunii Europene a permis guvernelor să impună restricții foarte controversate cu privire la drepturile fundamentale ale cetățenilor.

Acest lucru a condus la un dezechilibru foarte periculos într-un anumit domeniu, în special. Deși în prezent există o cooperare mai apropiată între forțele de securitate la nivel mondial, nu există un consens internațional cu privire la standardele minime referitoare la drepturile fundamentale și protecția juridică. Această distanță între puterile guvernamentale și drepturile civile devine din ce în ce mai pronunțată, în special cu privire la schimbul de date cu caracter personal între UE și țările terțe. Agențiile europene de securitate, precum Europol, Eurojust și Frontex, dar și sistemele de informații, cum ar fi Schengen, Eurodac sau bazele de date vamale și pentru vize, sunt folosite pentru stocarea unui volum din ce în ce mai mare de date cu caracter personal, iar corelarea și analiza acestora, în diverse scopuri, progresa rapid. Chiar și în cadrul Europei, devine din ce în ce mai neclar cine are permisiunea de a colecta, deține, analiza sau transfera date și care sunt condițiile în care pot fi derulate aceste acțiuni. Astfel, chestiunea protecției juridice este adesea pusă pe plan secundar, în lumina principiilor care reglementează sistemul actual.

Totuși, ce s-ar întâmpla dacă toate aceste date ar fi transferate numai țărilor terțe? Nu vorbim numai despre țări precum Norvegia sau Elveția, ci și despre Statele Unite, Rusia și chiar Maroc sau China. Mă întreb cine garantează că aceste date au fost protejate împotriva abuzului și a acțiunilor arbitrare din partea statelor în aceeași măsură ca și până în prezent. Acest Parlament are, de fapt, dreptul și datoria de a folosi noua bază juridică prevăzută de tratat pentru a iniția un proces prin care drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni să fie respectate, fără limite, inclusiv în contextul cooperării internaționale în lupta împotriva criminalității și a terorismului. Trebuie elaborate standarde minime comune, în special cu privire la protecția datelor cu caracter personal, înainte ca noi, Uniunea Europeană, să semnăm alte acorduri privind schimbul de date cu țări terțe.

Acest lucru se aplică informațiilor obținute de Europol, precum și datelor bancare privind codul SWIFT și datelor referitoare la pasagerii curselor aviatice, care sunt schimbate cu autoritățile din Statele Unite. Standardele clare de protecție a datelor, o evaluare cuprinzătoare a proporționalității și protecția juridică eficientă pentru cetățeni sunt premise-cheie pentru orice alte măsuri ulterioare.

Sunt încântat că am reușit să atingem acest nivel de consens în întregul spectru politic în ceea ce privește legislația referitoare la Europol, și consider acest lucru ca fiind un semn bun pentru discuția din viitorul apropiat privind protecția cuprinzătoare a drepturilor fundamentale în Europa. Este exact ceea ce așteptăm cetățenii UE acum de la noi.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, raportor. – (ES) Dle președinte, dle vicepreședinte al Comisiei, pachetul Europol este format din patru proiecte de decizii prin care se încearcă punerea în aplicare a Deciziei Consiliului din 6 aprilie 2009.

În primul rând, dle președinte, aș dori să mă alătur colegilor deputați în a solicita retragerea propunerii Consiliului. Dorim un Parlament care este mult mai vizibil și un Tratat de la Lisabona în baza căruia se pot adopta decizii cu privire la pachetul Europol. Dorim ca Parlamentul și Consiliul să se afle pe picior de egalitate și în echilibru unul cu celălalt.

Pentru a mă asigura că motivele pentru care am respins propunerea sunt mai bine înțelese, voi spune câteva cuvinte despre tema raportului meu. Una dintre sarcinile principale atribuite Oficiului European de Poliție este colectarea, stocarea, procesarea, analiza și schimbul de date și informații. Pentru ca acesta să își poată

îndeplini această sarcină importantă, autoritățile competente din statele membre trebuie să trimită Europol informații cuprinzătoare, actualizate și exacte. Numai astfel Europol își va putea utiliza la maximum capacitatea de analiză.

Sfera de aplicare a proiectului de decizie a Consiliului este limitată, conform articolului 2, la procesarea de date în scopul analizei, în conformitate cu mandatul acordat prin articolul 14 alineatul (1) din decizie. În acest scop, în prezent Europol are 19 tipuri de dosare de lucru pentru analiză. Fiecare dosar de lucru reprezintă o bază de date separată și vizează un tip specific de activitate infracțională. Fiecare bază de date este așadar strâns legată de un tip specific de suport operațional pe care Europol îl poate oferi în conformitate cu competențele care îi sunt conferite.

În prezent, la nivel european, dosarele de lucru sunt singurul instrument legal de stocare, procesare și analiză a informațiilor, fie că acestea sunt informații de pe teren sau informații secrete, inclusiv date cu caracter personal.

De asemenea, propunerea conține reguli și principii generale privind măsurile tehnice și normele de utilizare a acestora. Nevoia de colectare și procesare a informațiilor implică crearea obligatorie a unui instrument juridic care să garanteze respectarea pe deplin a drepturilor fundamentale. Aș dori să subliniez faptul că este vorba despre respectarea pe deplin a drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni. În același timp, un astfel de instrument trebuie să garanteze că Europol își poate îndeplini integral funcțiile atribuite. Din acest punct de vedere, continuând ideea doamnei in 't Veld, întreb dacă este corectă sau nu baza juridică ce urmează să fie aplicată.

În acest domeniu, dle președinte, rolul Parlamentului European ca instituție de reprezentare a cetățenilor este inalienabil. Controlul obligatoriu de către Parlamentul European este inalienabil. Din acest motiv, este esențial ca, în vederea intrării imediate în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul să ia parte la procesul legislativ pe picior de egalitate cu Consiliul. Niciun motiv de urgență nu ar avea mai multă greutate decât importanța apărării libertăților civile și a securității europenilor.

Prin urmare, recomand stimaților mei colegi deputați să ni se alăture în respingerea instrumentelor propuse, fără a susține în mai mică măsură Oficiul European de Poliție - pe care, într-adevăr, îl susținem - până când Consiliul îi va permite Parlamentului să ia parte la procesul decizional. De asemenea, propun să solicităm Comisiei și Consiliului retragerea propunerii și înaintarea uneia noi, care respectă competențele stabilite în Tratatul de la Lisabona.

Dle președinte, la următoarea mea intervenție, îmi voi explica mai clar și mai convingător poziția. Pentru moment am terminat.

Sonia Alfano, raportoare. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vorbesc despre rețeaua europeană de prevenire a criminalității.

Această rețea a fost înființată în 2001 prin Decizia 2001/427/JAI a Consiliului. Obiectivele acesteia au fost facilitarea cooperării și a schimbului de informații și de experiență la nivel național și european; colectarea și analizarea informațiilor pertinente, vizând, în special, schimbul de bune practici; organizarea de conferințe, seminarii, întâlniri și inițiative, în scopul facilitării schimbului de experiență și de bune practici; și furnizarea de cunoștințe Consiliului și Comisiei cu privire la prevenirea criminalității.

Decizie prevedea ca structura să se bazeze pe puncte de contact desemnate de Comisie și de statele membre; aceste puncte de contact trebuiau să includă cel puțin un reprezentant din partea autorităților naționale, celelalte puncte de contact desemnate putând fi cercetători sau cadre universitare cu specializare în acest domeniu. În orice caz, statelor membre li s-a solicitat implicarea cercetătorilor, a cadrelor universitare, a ONG-urilor și a societății civile. Chiar și Europol și Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie au fost implicate în activitate, în calitate de organisme specializate.

În 2005, rețeaua a fost supusă primei sale reforme structurale interne. Aceasta prevedea înființarea a două comisii permanente - una pentru programul de lucru și cealaltă pentru cercetare - în timp ce administrarea site-ului de internet a fost transferată de la Comisia Europeană către Regatul Unit, care încă îl menține actualizat.

În 2007, s-a efectuat o altă revizie, în urma căreia s-a observat nevoia specială de consolidare a secretariatului și s-a subliniat nevoia de abordare a problemei resurselor pentru comisiile permanente și reprezentanții naționali.

În martie 2009, a fost publicată o evaluare externă cu privire la funcționarea rețelei. Aceasta s-a axat pe importanța obiectivelor care au condus la înființarea rețelei, subliniind, în același timp, din păcate, eșecul la nivel organizatoric care a împiedicat atingerea importantelor obiective despre care vorbeam mai devreme.

Problemele aduse astfel la lumină, care au determinat colapsul total al rețelei, au inclus lipsa resurselor adecvate, un secretariat inefficient, lipsa angajamentului din partea reprezentanților naționali și un program de lucru foarte slab.

Evaluarea a luat în considerare și posibilitatea desființării rețelei. În consecință, rețeaua a numit un grup de lucru pentru a examina recomandările făcute în martie 2009 și a considerat că era necesară modificarea actului prin care a fost înființată rețeaua. În special, s-a sugerat că ar trebui să existe un secretariat extern, finanțat din fondurile programelor comunitare.

Deși unele state membre au readus în discuție ideea desființării rețelei, altele au sugerat reformarea acesteia. Președinția suedeză a Consiliului European a fost de acord cu această propunere, transformând-o într-o prioritate a mandatului său de șase luni. Trebuie să subliniez aici cât de jenată sunt să observ aceste scaune libere, dat fiind că aceste propuneri au fost făcute chiar de Președinția suedeză.

Propunerea prevede alcătuirea rețelei dintr-un secretariat, din puncte de contact desemnate de fiecare stat membru și un consiliu de administrație. Acest consiliu de administrație ar trebui alcătuit din reprezentanți naționali numiți de statele membre și prezidat de un președinte al unui comitet executiv.

Cred că există o anumită confuzie, din acest punct de vedere, între punctele de contact și reprezentanții naționali. Societatea civilă, lumea academică, cei ce dețin cunoștințele practice și, prin urmare, experții, sunt cu totul omiși din rețea. Acesta este un lucru foarte grav. Legăturile structurale dintre rețea și celelalte instituții și organisme comunitare care se implică în lupta împotriva criminalității au fost total întrerupte.

Decizia nu prevede nicio formă de cooperare cu Parlamentul European, iar cunoașterea de limbi străine a fost omisă, în pofida solicitării anterioare.

În calitate de raportor, cred că această propunere este complet ineficace și nu poate aborda chestiunea prevenirii criminalității din mai multe motive. În primul rând, nu a reușit să îndeplinească obiectivele pentru care a fost creată; în al doilea rând, nu a existat cooperare între Comisie, Consiliu și statele membre și cred că acest lucru trebuie privit ca un fel de sabotaj la adresa rețelei înseși.

Prevenirea criminalității nu poate fi redusă la schimbul de bune practici. Din păcate, am observat că este aproape un fel de activitate turistică din partea mai multor funcționari care au vizitat diverse țări și adesea nu au reușit să discute unul cu altul din lipsă de interpreți. Eșecul implicării societății civile și a ONG-urilor sau al elaborării de materiale cu privire la prevenirea criminalității, cum ar fi cărți pentru școli, transformă această rețea într-una cu totul inefficientă. Pentru a face rețeaua să funcționeze, cred că ar trebui să îi consolidăm competențele și să includem, de asemenea, lupta împotriva criminalității și prevenirea crimei organizate.

Prin urmare, sugerez să respingem această propunere, care ar fi putut fi acceptată numai în cazul în care Consiliul ar fi prezentat o propunere cu adevărat ambițioasă. Din nefericire, nu s-a întâmplat așa.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR)Dle președinte, am ascultat cu mare interes discursurile dlui Nicholson, dnei in 't Veld, dlui Albrecht și dnei Alfano. Aceasta este o dezbatere în care abordăm atât probleme de procedură, cât și de substanță.

În ceea ce privește aspectele procedurale, înțeleg pe deplin poziția Parlamentului. Tratatul de la Lisabona este pe cale să intre în vigoare. Așadar, apreciez cu totul întrebările pe care unele decizii ale Consiliului le-ar putea ridica în cadrul Parlamentului. Este la fel de adevărat că, într-o anumită măsură, Comisia regretă această situație. Cu toate acestea, aș dori să aduc lămuriri cu privire la aceste trei dosare spre beneficiul Parlamentului.

După cum știți cu toții, Europol – printr-o decizie a Consiliului, care va înlocui convenția interguvernamentală – va beneficia de un nou cadru juridic și va deveni agenție europeană începând cu 1 ianuarie 2010. Adoptarea acestei decizii de către Consiliu a fost precedată de negocieri de lungă durată, iar pregătirile pentru punerea acesteia în aplicare sunt în desfășurare.

Înțeleg îngrijorarea Parlamentului și aștept și eu cu nerăbdare să văd noul cadru instituțional pus în aplicare, dat fiind că acesta va permite un control democratic mai amplu al Oficiului European de Poliție. Ar trebui să deprindem învățăminte din aplicarea inițială a deciziei existente a Consiliului, astfel încât să avem o fundament solid pe care să construim viitoarea legislație. În acest scop, va fi benefică implicarea Parlamentului

și a altor părți interesate în elaborarea viitoarelor regulamente privind Europol, în special cu privire la condițiile în care acest Parlament și parlamentele naționale vor avea control asupra activităților desfășurate de Europol.

Totuși, dle președinte, regret că Parlamentul a respins proiectele de decizii ale Consiliului. Acestea sunt dispoziții de aplicare care reglementează aspecte importante ale activității Europol, fără de care acesta nu poate opera.

Aș dori să abordez acum chestiunea laboratoarelor criminalistice. Încă o dată, înțeleg că Parlamentul dorește o bază diferită pentru această decizie-cadru privind acreditarea activităților laboratoarelor criminalistice. Comisia este în favoarea utilizării acreditării pentru că încurajează optimizarea calității activității acestor laboratoare, în special când este vorba despre tehnicile sensibile legate de amprente și de eșantioane de ADN. O acreditare mai strictă a acestor laboratoare va conduce la o creștere a încrederii publicului.

Din nou, sunt conștient de problemele legate de temeiul juridic. La fel ca și Parlamentul, Comisia este de părere că decizia-cadru, în măsura în care se referă la serviciile prevăzute la articolul 50 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ar trebui să aibă ca temei juridic articolul 50. În cadrul Comisiei, am făcut o declarație inclusă în procesul-verbal al ședinței Consiliului JAI din 23 octombrie 2009. În această declarație, Comisia își rezervă dreptul de a lua, pe viitor, măsurile pe care le consideră adecvate.

Dacă îmi permiteți să adaug, în conformitate cu dispozițiile privind regulamentele financiare, Comisia este pregătită să asigure susținere financiară pentru activitățile statelor membre care permit acreditarea laboratoarelor de poliție științifică. În cele din urmă, Comisia dorește să evalueze punerea în practică și aplicarea acestui instrument începând cu 1 iulie 2018, astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (4) (nou).

În ceea ce privește această acreditare, deși înțeleg poziția Parlamentului, cred, de asemenea, că se îndreaptă în direcția bună și că respectă toate punctele de vedere exprimate în acest parlament.

Voi trece acum la rețeaua Uniunii Europene de prevenire a criminalității. Normal, credem că infracționalitatea trebuie prevenită. Măsurile coercitive nu sunt suficiente pentru a reduce nivelul criminalității și al crimei organizate. Prevenirea este vitală, la nivel local sau transfrontalier. În plus, în propunerile pe care le-am făcut recent cu privire la traficul de ființe umane și pornografia infantilă, am anticipat măsuri preventive.

Dnă Alfano, tocmai ați subliniat punctele slabe ale rețelei. Sunt conștient că, în urma unei evaluări recente, s-a ajuns la concluzia că există o nevoie reală de cooperare europeană în cadrul luptei împotriva crimei organizate și știu, de asemenea, că organismele publice, organizațiile și sectorul privat doresc o abordare multidisciplinară vizând schimbul de experiență, de metode și instrumente la nivel european.

Este adevărat, rețeaua Uniunii Europene de prevenire a criminalității a întâmpinat probleme strategice, politice și organizatorice. Comisia le cunoaște. Pe termen scurt, am majorat asistența financiară acordată secretariatului rețelei.

În cadrul Programului de la Stockholm, am acordat prioritate cooperării polițienești și capacității necesare pentru administrarea acestora la nivel comunitar, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. Este adevărat că această rețea poate îndeplini o serie de sarcini pe care le-ați menționat, dar și sarcini dintre care dumneavoastră ați sugerat câteva exemple interesante.

Ne putem aștepta, de asemenea, să vedem proiecte comune între instituțiile sociale și educaționale, implicând școli, formarea continuă și programele de studii universitare. Evident, ne aflăm la începutul unei noi politici majore de prevenire a criminalității.

Este clar că rolul societății civile și al Parlamentului ar trebui intensificat. În plus, cooperarea polițienească va fi supusă procedurii de codecizie. Prin urmare, cred că putem coopera pe cât de strâns posibil în cadrul noii baze juridice. Aceasta ar fi în interesul tuturor cetățenilor afectați în viața cotidiană de problemele de securitate.

Desigur, am unele regrete cu privire la această dezbatere, care s-a axat pe procedura ce trebuie urmată și pe substanță. Cu toate acestea, cred că putem face mult mai mult de acum înainte, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, continuând Programul de la Stockholm. Parlamentul își va putea juca integral rolul în această nouă strategie împotriva crimei organizate și, într-adevăr, împotriva tuturor formelor de criminalitate.

Wim van de Camp, în numele Grupului PPE. – (NL) Aș dori să mulțumesc dlui Barrot, vicepreședinte al Comisiei, pentru răspunsurile pe care ni le-a oferit și pentru punctele de vedere cu care a contribuit la diverse subiecte.

Cooperarea judiciară în Uniunea Europeană este o chestiune de mare importanță. Când vorbim despre o Europă a cetățenilor, vorbim, în general, despre cooperarea judiciară. Din acest punct de vedere, combaterea criminalității este prioritatea noastră numărul unu, în primul rând pentru că, din ce în ce mai mult, criminalitatea se extinde dincolo de frontiere. Adesea, problema cea mai mare este criminalitatea transfrontalieră organizată la scară largă, în comparație cu care infracțiunile la nivel național par puțin mai grave decât actele neînsemnate de huliganism.

La acest punct, Grupul PPE susține cu fermitate nu numai Europol, ci și consolidarea poziției Eurodac. Mă refer aici la cadrul nostru privind laboratoarele criminalistice.

Un element important al combaterii crimei organizate este supravegherea democratică a celor care luptă împotriva criminalității. Cu siguranță nu doresc să reduc din valoarea acesteia în niciun fel, dar v-aș ruga să luați în considerare poziția victimei și să continuați să procedați astfel, pe durata dezbaterii propunerilor în lunile următoare. Combaterea criminalității implică adesea luarea în considerare a drepturilor suspectilor, ceea ce este corect, pentru că intimitatea unui suspect și poziția acestuia în cadrul urmăririi penale sunt foarte importante. Cu toate acestea, în următorii cinci ani, aș dori să acordăm mai multă atenție situației victimei. Dle președinte, drepturile fundamentale nu sunt absolute; acestea trebuie exercitate întotdeauna în context. Sau conform formulării Constituției olandeze: „sub toate aspectele legii” Acest lucru este în aceeași măsură valabil pentru suspecti și pentru victime.

Pot înțelege foarte bine și sunt de acord că, pentru moment, Parlamentul trebuie să spună: „Așteptați o clipă!”, când este vorba de aceste patru dosare. Să așteptăm până la 1 decembrie, când vom avea noile propuneri și apoi va trebui să verificăm situația reală: una care necesită angajarea activă a Parlamentului European.

Ramón Jáuregui Atondo, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, avem o problemă pentru că întregul Parlament solicită Comisiei revizuirea pachetului legislativ privind aceste chestiuni, iar dl Barrot ne-a spus, cu șarmul obișnuit, că acest lucru nu este o noutate, că a fost mult dezbătut și că va fi operativ de la 1 ianuarie. Aceasta este realitatea: avem o problemă.

Vă pot spune de pe acum, dle Barrot, că ar trebui să îi comunicați succesoarei dumneavoastră, pentru că îmi dau seamă că nu ne puteți răspunde în această privință, că, atunci când va participa la audierile din Parlament, o vom întreba dacă intenționează să elaboreze un pachet legislativ cu privire la această chestiune, pentru că întreaga Cameră solicită acest lucru și nu este vorba numai de o solicitare prea zeloasă cu privire la legislație.

Nu este vorba că Parlamentul spune că dorește să se implice. Trebuie să se implice. Trebuie să se implice pentru că va avea acel rol legislativ peste câteva zile și pentru că acum nu este vorba despre o chestiune de control parlamentar, ci vrem, mai degrabă, să înaintăm și alte propuneri. De exemplu, în multe dintre directivele și deciziile care ajung aici, observ multe lacune, multe deficiențe și multă insecuritate juridică. Dorim să reformăm aceste dispoziții.

Cred că este un lucru bun ca Europol să se ocupe de ele. Înțeleg că Europol deja le tratează și doresc să continue să facă acest lucru, pentru că vreau ca Europol să avanseze. Doresc, de asemenea, să respectați dreptul acestei instituții de a-și exprima părerea cu privire la aceste dispoziții, pentru că aceasta este funcția sa legislativă și dorim să o aplicăm.

De aceea, vă spun acum că, în momentul în care următorul comisar va apărea înaintea noastră, o vom întreba dacă se angajează să elaboreze propuneri legislative cu privire la această chestiune, astfel încât Parlamentul să poată legifera. Aceasta este tot.

Nathalie Griesbeck, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, dlor comisari, doamnelor și domnilor, comentariile mele vor fi scurte. În primul rând, este vorba despre substanță, iar în al doilea, despre procedură și voi repeta unele dintre ideile foarte bine exprimate de toate grupurile politice.

Deși crearea unui spațiu de securitate, justiție și libertate în cadrul Uniunii Europene este vitală pentru noi toți și reprezintă, desigur, un model de democrație europeană pe care să o construim, și deși mulți dintre noi consideră Europol ca fiind un instrument ce poate fi adaptat, totuși acordăm o mare importanță faptului că acumularea de resurse – în special de resurse umane, dar și tehnice în lupta împotriva crimei organizate și a tuturor tipurilor de trafic ilegal – ar trebui strict controlată, cu maximum de garanții de securitate juridică, dat fiind că vizăm chiar esența puterii noastre: drepturile și libertățile cetățenilor europeni.

În ceea ce privește procedura, cu riscul repetării, aş dori să îl asigur pe dl comisar, în numele Grupului ALDE, că munca depusă nu a fost în van. Cu toate acestea, cetăţenii noştri ar înţelege şi interpreta lucrurile greşit dacă, după ce am aşteptat o perioadă atât de îndelungată punerea în funcţiune a instituţiilor conform Tratatului de la Lisabona, nu am avea răbdarea să mai aşteptăm câteva ore sau chiar zile în plus pentru a exercita puterea colegislativă pe care o preţuim atât.

Măcar o dată în Europa, este vital să aşteptăm câteva săptămâni până vom avea textul care respectă cadrul nostru procedural şi, asemenea dnei in 't Veld, îmi pare rău că nu văd Consiliul prezent aici, pentru că aceasta este o chestiune care priveşte în primul rând Consiliului. În numele comisiei din care fac parte, cred aşadar că avem nevoie de o nouă propunere legislativă.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle preşedinte, continuând în acelaşi stil, aş dori să iau cuvântul în calitate de coordonator al Grupului Verzilor/Aliaţa Liberă Europeană pentru aspecte referitoare la libertate, mai ales pentru a insista asupra acestui punct.

Ar fi de neînţeles dacă, dată fiind şansa de a derula această activitate colegislativă alături de Parlamentul European, eşuăm în această privinţă. Prin urmare, suntem cu toţii de acord asupra acestui punct. În orice caz, va trebui să aşteptăm să vedem cum evoluează lucrurile, dar ar fi problematic dacă nu am putea participa, dat fiind că solicităm acest lucru cu legitimitate.

De asemenea, doresc să menţionez pe scurt un alt punct cu privire la raportul despre laboratoarele criminalistice – pentru că aceasta este chestiunea pe care am urmărit-o – şi să spun pe cât de clar posibil că, atunci când discutăm despre nevoia de coordonare, trebuie să examinăm cu foarte mare atenţie şi aspectul descentralizării. Să nu uităm că, în anumite state membre, nu există numai un singur centru de studii criminalistice, ci mai multe, luând în considerare distribuţia teritoriilor şi sistemele poliţieneşti şi judiciare existente. Acesta este cazul Spaniei. Este important să fim conştienţi de acest lucru, pentru că, dacă vrem să coordonăm cu succes, trebuie să ţinem minte că luăm în considerare nu numai coordonarea dintre statele membre, ci şi pe aceea dintre regiuni cu situaţii diferite, care nu s-ar putea aplica la nivel naţional.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle preşedinte, doamnelor şi domnilor, voi repeta ceea ce a fost spus deja de către o serie de colegi deputaţi.

Înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentului European i s-a solicitat, în baza procedurii de urgenţă, să analizeze patru texte privind Europol şi chestiunea protecţiei confidenţialităţii datelor transmise de Europol inclusiv ţărilor terţe. În acest Parlament, condamnăm unanim modul în care ni s-a solicitat să analizăm aceste texte, dat fiind că privesc chestiuni care vor face cu siguranţă obiectul procedurii de codecizie după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Mulţi dintre noi credem că cetăţenii noştri au dreptul la securitate şi că lupta împotriva terorismului este o prioritate. Trebuie să facem tot posibilul pentru ca cetăţenii noştri să nu trăiască cu teama permanentă de a deveni victime ale atacurilor teroriste. Aşadar, este important să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a consolida cooperarea poliţienească, dar acest lucru nu se poate realiza cu orice preţ şi, în special, nu în detrimentul dreptului public fundamental la viaţă privată, liberă circulaţie şi libertate de expresie.

Aş dori să adaug că prevenirea criminalităţii nu ar trebui să însemne mai multe măsuri coercitive – şi numai atât. Este un prerogativ al democraţiilor noastre de a ne proteja libertatea în orice moment şi de a evita subminarea acesteia, cu excepţia cazului de absolută necesitate. Cooperarea poliţienească ar trebui, prin urmare, să se desfăşoare într-un cadru juridic specific, care să asigure confidenţialitatea informaţiilor transmise şi echilibrul adecvat între informaţii şi obiectivele de securitate menţionate.

De aceea, Grupul GUE/NGL, alături de alte grupuri, solicită Consiliului şi Comisiei retragerea acestor propuneri. În plus, regret, de asemenea, absenţa de astăzi a Consiliului.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. – Dle preşedinte, aceste rapoarte stabilesc normele privind colectarea de informaţii de către Europol şi schimbul între statele membre ale UE şi, într-adevăr, naţiunile terţe de informaţii dintre cele mai personale referitoare la cetăţenii UE.

Din ce în ce mai mult, acestea vorbesc despre dezvăluirea neautorizată a acestor informaţii, fără a dezavantaja, nedreptăţi sau prejudicia interesele fundamentale ale Europol. Nu se spune nimic despre protejarea intereselor nefericitului cetăţean nevinovat, care poate fi prins în coşmarul investigaţiilor Europol.

Pot fi colectate cele mai personale informații, inclusiv preferințele sexuale și detalii privind conturile bancare. Acestea pot fi chiar partajate cu țări terțe, inclusiv cu cele ale căror standarde democratice sunt nedezvoltate, precum Albania, Peru și Federația Rusă.

Europol este cu totul inutil din orice punct de vedere obiectiv, dar, din punctul de vedere subiectiv al UE, este esențială existența altor atribute ale unui stat politic: propriile forțe de poliție.

Câți cetățeni europeni refractari știu că ofițerii Europol au imunitate în fața acuzării pentru orice spun sau fac în timpul serviciului? Pentru aceia dintre dumneavoastră care abia au ieșit din state totalitariste, acest lucru poate să nu pară foarte semnificativ, dar această imunitate pentru ofițerii responsabili cu aplicarea legii este un concept străin legislației englezești.

Dat fiind că UE își creează propriul sistem judiciar cu instrumente precum mandatul european de arestare și procese în absența, iar acum cu propriile forțe polițienești, noi, în Marea Britanie, observăm distrugerea celor mai dragi libertăți fundamentale care ne-au protejat în trecut.

Fiecare raportor a avut cel puțin decența de a spune că aceste propuneri ar trebui respinse înaintea intrării oficiale în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Dacă UE ar avea cea mai mică urmă de decență, s-ar desfășura referendumuri cu privire la Tratatul de la Lisabona și acesta nu ar mai intra în vigoare.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, dacă, în trecutul recent, acțiunile Europol au reușit, încă o dată, să pună capăt rețelelor de trafic cu ființe umane, care introduc imigranți ilegal, atunci acesta este un lucru apreciabil. În viitor, ar fi la fel de apreciabil dacă Europol s-ar implica în tratarea tuturor tipurilor grave de criminalitate internațională. Desigur, cooperarea dintre diferite autorități în lupta împotriva criminalității este, în principiu, un lucru bun.

Cu toate acestea, chestiunea protecției datelor nu a fost rezolvată în ceea ce privește planurile de garantare a unui acces nelimitat la date pentru toate autoritățile. Suntem păcăliți cu promisiuni din partea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, când nici măcar nu este clar ce puteri de supraveghere aceasta are de fapt. Oficialii naționali responsabili cu protecția datelor găsesc deja rapid limite ale sferei lor de acțiune, au drepturi foarte limitate de a interveni și influență reală foarte redusă. Probabil acesta este cazul în nivelul întregii UE.

În ultimul deceniu, libertățile civile au fost restricționate din ce în ce mai mult în numele luptei împotriva terorismului. Mai ales acum, înainte ca Tratatul de la Lisabona să garanteze Parlamentului aceste drepturi de decizie, miniștrii de justiție și afaceri interne doresc să înainteze rapid un acord privind operațiunile financiare, numai pentru că știu că probleme majore privind protecția datelor sunt asociate cu aceasta și că nu vor scăpa nevățamați în cazul acordului SWIFT. Dat fiind că nici măcar agențiilor naționale de aplicare a legii nu li se acordă acest drept prin actele lor de înființare, de ce ar fi aceste drepturi nelimitate acordate Europol și, pe ușa din spate a UE, Statelor Unite, în special? După părerea mea, ar trebui să oprim acest atac la adresa protecției datelor.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Dle președinte, permiteți-mi, în primul rând, să adresez felicitările mele și să mulțumesc vicepreședintelui Comisiei pentru tot ce a făcut în calitate de comisar responsabil în acest domeniu.

Sper ca cei doi comisari care vă vor succeda – nu un comisar, ci doi – să se inspire din viziunea dumneavoastră politică, din angajamentul și activitatea dumneavoastră. Vă mulțumesc, dle vicepreședinte.

(MT) Permiteți-mi acum să trec la punctul privind șansa excelentă pe care am avut-o recent de a vizita biroul din țara mea responsabil pentru Europol, pentru relațiile cu Europol, precum și cu zona Schengen. În acest birou există un număr de ofițeri de poliție care desfășoară o activitate excelentă în acest domeniu, în colaborare cu ofițerii de poliție din alte state membre ale UE. Aplaud eforturile lor și aș dori să adaug faptul că această vizită mi-a oferit șanse de a aprecia imensa importanță a agenției Europol. Am avut oportunitatea de a o aprecia de aproape; importanța acesteia în combaterea criminalității, mai ales din moment ce trăim acum într-o zonă a libertății, a circulației libere în Uniunea Europeană și în multe țări din Uniunea Europeană.

Evident, motivul pentru care vom vota împotriva acestor propuneri nu este pentru că avem ceva împotriva Europol, ci, într-adevăr, pentru că noi, ca Parlament European, dorim să contribuim la consolidarea acestui oficiu, care va deveni, începând cu anul viitor, o agenție, astfel încât să își poată îndeplini cu adevărat misiunea de combatere a criminalității într-o manieră eficientă.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește solicitarea Consiliului de a aproba propunerea de schimb de informații între Europol și parteneri, inclusiv țări terțe, putem observa către ce ar conduce acest lucru: dacă este aprobată, propunerea ar crea situația absurdă a

reglementării, printre altele, a schimbului de informații dintre Europol și țările terțe, fără ca Parlamentul să fi aprobat în prealabil o astfel de listă de țări.

Propunerea, conform descrierii sale a procesării datelor personale, pare să permită crearea unei baze de date cu adevărat nelimitată, care ar putea fi pusă la dispoziția țărilor terțe care nu au fost încă precizate de Parlament.

În articolul 15 alineatul (2) din propunerea Consiliului se afirmă că, în cazuri de absolută necesitate, chiar și atunci când nu există sugestii cu privire la comiterea unei crime, pot fi transmise date, care dezvăluie rasa, originea etică, orientarea politică, convingerile religioase și filosofice, apartenența la sindicate și așa mai departe, ale unei persoane, fără a se specifica ce anume se înțelege prin „necesitate absolută” și, mai rău încă, susținând ideea potrivit căreia grupurile rasiale ar exista.

Ar fi interesant să ascultăm clarificarea Consiliului cu privire la definiția grupului rasial și la grupurile rasiale care ar exista. În ceea ce mă privește, cred că există numai o rasă – și anume, rasa umană.

Din aceste motive, dar și pentru a păstra independența Parlamentului, care trebuie să își deruleze activitatea în limitele de timp necesare, cred că propunerea Consiliului în forma sa actuală trebuie respinsă până la data-limită solicitată de 30 noiembrie.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Dle președinte, aș dori să mă alătur dlui Busuttill și să mulțumesc vicepreședintelui Comisiei, dl comisar Barrot, pentru activitatea desfășurată. Cu siguranță nu s-a ocupat de un dosar legislativ ușor și adesea s-a luptat cu morile de vânt, dar, credeți-mă, dl vicepreședinte, ați fi găsit o acoperire excelentă în Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, pe care ați fi putut-o utiliza în astfel de situații. Cu toate acestea, s-a vorbit mult despre Europol, deci nu cred că este nevoie să repet ceea ce colegii mei deputați au spus deja, și anume că pare surprinzător faptul că, înainte de 30 noiembrie, adică înaintea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, încă se așteaptă ca această propunere să fie adoptată de Parlament. Din acest punct de vedere, respingerea acestor propuneri este o reacție normală a Parlamentului.

De asemenea, este păcat că astăzi Consiliul nu ne poate onora cu prezența sa, astfel încât să poată lua în considerare aceste observații. Sunt sigur că se va ține cont de ele. Mai presus de toate, doream să fac câteva remarci privind raportul dlui Kirkhope asupra laboratoarelor și standardelor criminalistice, menționând că adesea trebuie să luăm în considerare dacă ar trebui sau nu să începem cu detalii privind chestiunea în cauză, și anume ce date vor fi transmise și în ce mod, și dacă aceste date sunt, cu adevărat, comparabile, în special în cazul laboratoarelor criminalistice. Dacă datele privind ADN-ul sunt obținute în diferite moduri și apoi transmise, neputându-se stabili o corespondență între acestea, atunci persoana vizată este mai mult dezavantajată decât ajutată. Probabil ar trebui să reținem acest lucru.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Dle președinte, dle vicepreședinte Barrot, vă mulțumesc că ați înțeles poziția clară a Parlamentului în ceea ce privește aspectele procedurale. Nu respingem propunerile Consiliului și ale Comisiei. Mai degrabă, vrem să luăm parte la procesul decizional. Acesta este aspectul esențial în ceea ce privește votul nostru.

Este foarte clar că Europol reprezintă unul dintre succesele Uniunii Europene. În special în lupta împotriva drogurilor, a traficului cu ființe umane, a finanțării terorismului și a contrafacerii banilor, Europol joacă un rol esențial din punctul de vedere al schimbului de informații și asigură un punct central pentru rețelele de cooperare polițienească existente. Este imperativ ca funcțiile sale să fie extinse în continuare. De aceea ar trebui să salutăm și faptul că agenția va avea o nouă bază legală. La acest nivel vom avea nevoie de un schimb de date și de legături interne între forțele de poliție din Uniunea Europeană. Avem nevoie de aceste lucruri pentru a combate cu succes terorismul și criminalitatea. De asemenea, avem nevoie de ele – și acest lucru trebuie să fie la fel de clar – pentru a susține drepturile cetățenilor europeni.

Iată o atitudine europeană și valori evident europene, care au fost, de asemenea, consolidate aici în Parlament de o vastă majoritate în cazul deciziei privind codurile SWIFT la jumătatea lunii septembrie. De aceea trebuie să solicităm Comisiei și Consiliului următoarele: acest principiu fundamental și aceste orientări trebuie să fie puse acum în aplicare în cadrul negocierilor cu Statele Unite. Trebuie să facem acest lucru pentru a asigura securitatea cetățenilor europeni.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Și eu sunt încântată de angajamentul asumat de Consiliu privind dezvoltarea și reformarea continuă a Rețelei europene de prevenire a criminalității. În această lumină, este, într-adevăr, păcat – după cum au menționat câteva persoane deja – că reprezentanții Consiliului nu mai sunt prezenți în cadrul acestei dezbateri.

Și eu aș dori să fac o distincție între comentariile mele privind procesul și conținutul efectiv. Decizia privind necesitatea unei astfel de rețele a fost luată acum 10 ani. Evaluarea actuală a arătat că rețeaua nu a obținut rezultate optime în urma oportunităților care i-ar fi fost oferite. Cu toate acestea, a fost făcut clar faptul că avem nevoie de o astfel de rețea și că trebuie să o dezvoltăm în continuare, să implicăm specialiști în dreptul civil și cercetători și să cooperăm cu agențiile de aplicare a legii. Și eu aș dori să spun că Grupul Alianței progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European consideră activitatea rețelei și dezvoltarea acesteia pe viitor ca fiind importante. Respingerea de către Parlamentul European a acestei inițiative va conduce, cu siguranță, la o legitimitate și mai solidă a acestei măsuri în temeiul Tratatului de la Lisabona și, în consecință, ne vom putea implica și mai activ în aplicarea acesteia.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Dle președinte, cel mai mare eșec al Europei astăzi este că tot nu am reușit să oprim traficul cu ființe umane, care se desfășoară chiar sub ochii noștri. Femeile și copiii sunt vânduți ca materii prime la teighea în statele noastre membre. O estimare moderată a Europol sugerează că, în anul 2009, o jumătate de milion de femei vor fi cumpărate și vândute în Europa. Acesta este un subiect despre care trebuie să discutăm deschis și pentru care trebuie să găsim strategii de eradicare.

Există în UE instituții al căror obiectiv îl constituie combaterea traficului cu ființe umane și a crimei organizate, dar, după cum stau lucrurile în prezent, există și multe deficiențe. Cooperarea dintre statele membre, Comisie, Consiliu și Parlament trebuie să se îmbunătățească radical pentru ca noi să avem ocazia, odată pentru totdeauna, să abordăm serios problema criminalității. Aceasta include și crima organizată, activitățile mafiei și traficul cu ființe umane.

Tratatul de la Lisabona va intra pe deplin în vigoare în numai câteva zile. Cred că atunci vom putea respira mai ușor pentru că vom putea spera, în cele din urmă, la o cooperare mai aprofundată în vederea asigurării securității cetățenilor noștri pe întreg teritoriul statelor membre. În curând vom putea vedea un Europol consolidat și va exista o cooperare eficientă între Europol și Eurojust. Apoi vom putea, în sfârșit, să reîncepem lupta împotriva crimei organizate în Europa, inclusiv împotriva traficului cu ființe umane și a organizațiilor infracționale de tip mafiot. Să spunem în 2009, odată pentru totdeauna, că traficul cu ființe umane nu este demn de Europa de astăzi.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ar trebui să analizăm subiectul dezbaterii de astăzi și, în special, deciziile care urmează discuției, nu dintr-o perspectivă formală, ci, mai degrabă, din una politică.

Standardele uniforme pentru activitatea laboratoarelor sunt, desigur, importante pentru cooperarea dintre poliție și sistemul judiciar, care se bazează pe încredere. Totuși, există multe aspecte ale acestei chestiuni pe care timpul nu ne permite să le discutăm. Totuși, în principiu, aspectul central este cu totul diferit, și anume cât de serios iau actorii politici în considerare Tratatul de la Lisabona, drepturile Parlamentului și ale cetățenilor, precum și cooperarea onestă dintre Consiliu și Parlament.

Aș dori să dau trei exemple: Tratatul de la Lisabona descrie Înalțul Reprezentant ca fiind o voce puternică pentru Europa și este o mare rușine că statele membre au aplicat clar și alte criterii în acest caz. Acordul privind codurile SWIFT, care este controversat din multe puncte de vedere, ar putea încă o dată să facă obiectul unei analize atente efectuate de Parlamentul European luna viitoare. În schimb, va fi rapid tăiat de pe listă cu câteva ore înainte și va fi semnat cu Statele Unite.

Suntem în aceeași situație și în cazul subiectelor pe care le tratăm aici. Cu puțin timp înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, ni se va solicita să adoptăm rapid decizii, incluzând dispoziții pentru viitor care ne vor limita sfera de acțiune în domeniul adoptării de decizii sau, cel puțin, o va restricționa semnificativ. Trebuie să ne întrebăm de ce ne aflăm în această situație, dat fiind că a fost, cu siguranță, posibil să înaintăm noi propuneri privind alte chestiuni.

Orientarea Consiliului și a Comisiei a determinat ratarea șansei de a trimite un mesaj clar populației Europei, un semn al angajamentului de implementare a tratatului, un semn al unei Europe democratice a cetățenilor. În Parlamentul European avem o singură opțiune: trebuie să respingem aceste propuneri, pentru că vrem să avem o dezbatere publică amplă și să ne folosim drepturile consolidate pentru a susține cetățenii acum, și nu în viitorul apropiat sau mai îndepărtat.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbateră foarte interesantă din această seară ne-a ajutat să înțelegem câteva puncte foarte importante, în special cu privire la Rețeaua europeană de prevenire a criminalității.

În primul rând, acum că avem Tratatul de la Lisabona, rolul Parlamentului în cadrul procedurii de codecizie trebuie consolidat din ce în ce mai mult, în două direcții. Mai întâi, cultura: crima organizată și organizațiile mafiote pot fi eliminate mai presus de toate prin informare și campanii de sensibilizare. Un mare judecător italian, Giovanni Falcone, care a fost asasinat de mafie, obișnuia să spună că aceasta era un fenomen cu un început și un sfârșit. Sfârșitul constă într-o imensă mobilizare din punct de vedere cultural și trebuie să înceapă în Europa și în Parlament.

Un al doilea punct este că această crimă organizată trebuie combătută mai eficient mai ales cu introducerea serviciului public european de urmărire penală și, cred, și cu includerea anumitor infracțiuni foarte serioase, prevăzute numai în anumite state membre. De exemplu, mă gândesc la infracțiunile comise de mafie.

Trebuie să înțelegem că întreaga Europă este vizată de criza provocată de mafie, din moment ce organizațiile mafiote au capacitatea de a se infiltra până și în instituții. Există o relație foarte apropiată între organizațiile mafiote și corupție, astfel cum au pus în evidență rapoartele recente, și fraudă în Uniunea Europeană, potrivit declarațiilor recente ale Curții de Conturi Europene, inclusiv.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ca raportoare alternativă pentru unul dintre dosarele Europol, nu pot decât să reafirm ceea ce s-a spus deja de către deputații care au avut cuvântul înaintea mea.

Datorită rolului său în colectarea, analiza și schimbul de informații, Europol facilitează anchetele statelor membre și astfel a devenit un instrument important în lupta împotriva criminalității.

Trebuie să fim mai eficienți în abordarea criminalității, dar, în același timp, trebuie să susținem cu fermitate autoritatea acestui Parlament.

Consiliul a decis că la 30 noiembrie va adopta, în orice caz, textele din pachetul Europol, fără a aștepta ca Parlamentul să obțină competențele de codecizie cu privire la acest aspect, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, la 1 decembrie.

Scopul respingerii propunerilor nu este să punem o piedică în calea asumării de către Europol a noului său rol ca organism european, ci să extindem competențele acestui Parlament, ale Parlamentului European, în special în ceea ce privește chestiunile importante legate de libertate, securitate și justiție.

În cele din urmă, cred că este corect să acordăm Parlamentului competențe mai vaste de control asupra activităților Europol pentru a verifica dacă procesarea datelor deținute de Europol subminează sau nu drepturile cetățenilor europeni.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Domeniul medicinei judiciare a câștigat importanță în ultimii ani, în principal datorită importanței sale din ce în ce mai mari în cadrul luptei împotriva crimei și criminalității.

Nivelul înalt de cooperare dintre țări poate ajuta, în această privință, în vederea unei mai mari eficiențe în lupta împotriva criminalității. Experiența ne arată clar că o astfel de cooperare nu este suficientă în sine și că este esențial să se creeze un cadru juridic comun care să specifice standardele pentru activitățile laboratoarelor criminalistice, precum și o rețea formată din astfel de laboratoare specializate, pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

Faptul că nu există un acord prin care standardele comune de acreditare să poată fi aplicate analizei probelor științifice, reprezintă o deficiență serioasă care trebuie corectată. Sper, din acest motiv, că, în termen cât mai scurt posibil, Consiliul va lansa inițiative și va elabora un document cât de curând posibil în baza căruia Parlamentul European va avea, de asemenea, o influență considerabilă.

În pofida faptului că am dorit să vorbesc mai mult despre laboratoarele criminalistice, dle președinte, aș dori să spun, în concluzie, că ambiția mea cu siguranță nu este să sporesc importanța Parlamentului European, dar consider absolut fără precedent faptul că niciun reprezentant al Consiliului nu a putut găsi timp pentru a veni aici să asculte punctele noastre de vedere.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dle președinte, vorbind în calitate de absolvent al facultății de drept și de fost ofițer de poliție, aș dori să subliniez importanța deciziei-cadru a Consiliului, al cărei obiectiv este să oblige toate laboratoarele criminalistice care furnizează rezultate ale testelor genetice și de amprente să respecte standardul internațional ISO 17025. Această decizie extrem de semnificativă vizează consolidarea credibilității și a fiabilității procesului probant și, în consecință, creșterea încrederii societății în agențiile de aplicare a legii și în sistemul justițiar.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dle președinte, probabil vom reveni la acest subiect în șase luni, când ne vom confrunta cu aceleași probleme. Pe de o parte, va fi important pentru noi ca poliția și Europol să coopereze pe cât de eficient posibil. Pe de altă parte, trebuie să ne amintim întotdeauna că tratăm aici chestiuni legate de drepturile omului și, foarte des, chestiuni care implică date sensibile.

Ne va aștepta aceeași muncă și, în legătură cu aceasta, aș dori să atrag atenția în special asupra articolului 15 din Decizia Consiliului de adoptare a normelor de aplicare reglementând relațiile dintre Europol și partenerii săi, incluzând schimbul de date personale și de informații clasificate. Pentru că aș dori pun în evidență faptul că discutăm aici despre date foarte sensibile și spunem că transferul de astfel de date nu va fi permis decât în situații strict necesare. Trebuie să ne gândim la cine va decide ceea ce este strict necesar, pentru că aceasta este o chestiune extrem de importantă.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dle președinte, rolul meu nu a fost ușor, dată fiind absența Consiliului. Chiar și așa, aș dori să menționez câteva dintre motivele care au determinat Comisia să propună totuși aceste texte.

În primul rând, în ceea ce privește Europol, ar fi dificil să împiedicăm Europol să devină agenție. Vor mai fi și alte texte referitoare la Europol, iar Parlamentul va fi, desigur, colegiator. Va fi foarte greu să întrerupem activitatea Europol. Aș dori să clarific și faptul că șeful Europol este acum un britanic de o calitate apreciabilă. Ar fi păcat să întrerupem cumva activitatea Europol.

În ceea ce privește celelalte două texte, este important să înțelegem că acestea reprezintă rezultatul unei inițiative a Consiliului și a statelor membre. Chiar și așa, este un pas înainte pentru statele membre care au acceptat ideea acreditării laboratoarelor pentru a putea dispune de date fiabile. Acesta este un rezultat pozitiv și un pas înainte.

În ceea ce privește rețeaua de prevenire – și aici observațiile Parlamentului sunt într-un totuși justificate –, cu siguranță va fi necesar în viitor ca aceasta să fie consolidată și să i se atribuie și alte sarcini. Vă înțeleg perfect și mulțumesc domnilor Busuttil și Strasser – și președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a fost aici mai devreme – pentru că au înțeles că și eu cred cu tărie că Parlamentul ar trebui implicat îndeaproape. Tot ce am realizat în ultimii cinci ani se datorează susținerii care mi-a fost acordată de Parlament. Țin, așadar, după cum știți, foarte mult la implicarea Parlamentului.

În plus, aș dori să adaug faptul că, pentru a hotărî dacă ar trebui să schimbăm *acquis*-ul privind cel de-al treilea pilon, Comisia este de părere că avem nevoie de o analiză aprofundată, a fiecărui caz în parte. Este important să înțelegem că ne aflăm într-o perioadă de tranziție de la o abordare interguvernamentală la una comunitară și mă bucur pentru JAI.

De asemenea, sunt conștient că sunteți cu toții dornici de a fi implicați într-o formă de cooperare polițienească, care respectă drepturile omului și acordă atenție valorilor Uniunii Europene. Desigur! Cred că rolul Parlamentului va avea un impact pozitiv asupra tuturor textelor viitoare care ne vor permite să ducem cooperarea polițienească mai departe, încă o dată, în conformitate cu drepturile și valorile cetățenilor.

Totuși, aceasta este o perioadă de tranziție și înțeleg pe deplin dorința dumneavoastră a de a vă implica în elaborarea acestor texte. Cu toate acestea, repet că, potrivit Comisiei, ar trebui să revizuiți textele din *acquis*-ul privind cel de-al treilea pilon în cadrul unei analize complete și individualizate. În cazul în care instrumentele existente devin perimate sau trebuie suplimentate ori actualizate, vom putea înainta propuneri. Succesorii mei vor înainta propuneri care vor permite Parlamentului să îmbunătățească textele, dat fiind că acesta va fi, în sfârșit, colegiator.

La acest punct, dle președinte, aș dori să repet faptul că la sfârșitul mandatului meu, voi acorda o atenție sporită tuturor sugestiilor pe care Parlamentul European mi le-a adresat. Aș dori totuși să subliniez faptul că suntem conștienți că va trebui să atribuim o nouă bază unei serii de texte necesare pentru cooperarea judiciară și polițienească, permițând astfel Parlamentului să își exercite funcția de colegiator.

Între timp, sper că veți înțelege de ce am încercat să explic motivele pentru care dorim ca Europol să devină agenție începând cu 1 ianuarie și să își continue activitatea și am remarcat progresul înregistrat de bună voie de statele membre din punctul de vedere al acreditării laboratoarelor și al rețelei de prevenire a criminalității.

Încă o dată, înțeleg poziția Parlamentului și fiți siguri că, în săptămânile următoare, pe cât posibil voi apăra acest vast spațiu de libertate și securitate pe care statele membre vor trebui să îl construiască în viitor cu sprijinul activ al Parlamentului.

James Nicholson, *raportor supleant*. – Dle președinte, în seara aceasta am avut o dezbatere foarte reușită. Cred că absența Președinției în această seară este reprobabilă. Reprezentanților acesteia trebuie să le fie rușine pentru acest lucru.

Vreau numai să punctez două aspecte. Sunt cu totul de acord cu Sophia în 't Veld. Desigur, dorim un Europol puternic pe termen lung și, atunci când este necesar, un Europol mai bun și mai cooperant. Trebuie doar să luăm în considerare multe probleme cu care ne confruntăm astăzi la nivelul frontierelor – droguri, trafic cu ființe umane, infracționalitatea internațională și terorismul, pentru a numi numai câteva –, ca să vedem cât de necesar este acest lucru.

Cred că purtătorul de cuvânt din partea PPE a fost cel care a abordat o temă pe care am considerat-o foarte apropiată mie, și anume drepturile victimei în comparație cu cele ale făptașului. Cred că trebuie să ne gândim foarte serios la acest aspect.

Este foarte trist, dar foarte des vedem că celor care comit o infracțiune li se acordă mai multă simpatie și susținere decât victimei care a suportat consecințele faptei comise. Acest lucru s-a întâmplat în multe domenii. Nu putem accepta așa ceva. Cred că trebuie să susținem mai mult victimele și că astfel se va identifica în mod clar cine a fost victima. Nu se poate ca cei care au comis infracțiuni să fie tratați în același fel ca și victimele.

Oricine crede că în societatea de astăzi se poate supraviețui fără cooperare trăiește cu capul în nori. Aceasta este realitatea în viziunea mea. Am avut un exemplu foarte clar în regiunea din care vin eu – Irlanda de Nord – în ultimele săptămâni, în cadrul căruia cooperarea dintre Serviciul de Poliție din Irlanda de Nord și Garda Síochána din sud au permis reținerea, înapoierea și prevenirea intrării pe piață a milioane și milioane de țigări. Chiar credeți că s-ar fi putut întâmpla acest lucru dacă nu ar fi existat cooperare - și nu numai între aceste două servicii, ci cooperare inclusiv cu Orientul Îndepărtat?

Da, prieteni, ne trebuie un Europol puternic, da, trebuie să depunem eforturi în acest sens și, da, trebuie să cooperăm atunci când este în cel mai bun interes al tuturor.

Sophia in 't Veld, *raportor*. – Dle președinte, înainte de a-mi prezenta punctul de vedere și eu aș dori să îmi exprim recunoștința față de dl comisar Barrot. Nu pot spune decât că standardele fixate pentru succesorul său sunt foarte înalte.

Nu voi intra în detalii, pentru că acest lucru ar trebui dezbătut mai târziu, dar voi reveni pentru un moment la procedură, deoarece aș dori să clarific un lucru.

Am auzit indirect, să zicem de la scaunul gol de acolo, că există un motiv foarte bun pentru care Consiliul se grăbește, și anume pentru că nu dorim ca Europol să își înceteze activitatea. Trebuie să devină agenție începând cu 1 ianuarie.

Dar, dacă ar fi fost sincer interesat de opinia Parlamentului European, Consiliul ar fi fost prezent aici. Ar fi putut iniția procedura mult mai devreme de sfârșitul lunii iulie. Ar fi putut chiar accepta oferta Parlamentului European de a lucra foarte rapid, pentru că Parlamentul își asumă întotdeauna responsabilitățile și lucrăm foarte rapid dacă trebuie.

Am oferit aceste lucru Consiliului prin intermediul unei proceduri care ar fi, cel puțin, în spiritul Tratatului de la Lisabona. Am cerut o prelungire de o lună, dar Consiliul pur și simplu nu a vrut să ne acorde această prelungire; iar absența de astăzi a Consiliului și lipsa de interes în a discuta cu Parlamentul European nu fac decât să demonstreze că, pur și simplu, Consiliul nu dorește implicarea Parlamentului European. demonstrează lipsa lor de sinceritate.

Regret acest lucru, pentru că, acum mai sunt șapte zile, trei ore și patruzeci de minute: va trebui să lucrăm împreună. Aș dori numai să punctez aici faptul că, după cum a menționat foarte bine unul dintre colegii noștri, nu este vorba despre ego-urile noastre. Nu este vorba despre înlăturarea Parlamentului European. Nu este vorba nici măcar despre înlăturarea parlamentelor naționale. Este vorba despre responsabilitatea în fața cetățenilor, pentru că sunt vizate decizii foarte importante.

Vorbim despre transferul de date cu caracter personal și de documente confidențiale către terțe părți, despre date și informații confidențiale ale cetățenilor noștri, oamenii pe care îi reprezentăm. În fața acestora este Consiliul răspunzător, mai mult decât în fața noastră.

În cele din urmă, am auzit ce a spus dl comisar, dar aș dori o declarație din partea Consiliului European prin care să promită – dat fiind faptul că s-au grăbit cu acest întreg pachet – că vor retrage și revizui decizia cât

de curând posibil, în maximum șase luni și apoi vor implica integral și Parlamentul European în cadrul unei proceduri complete de codecizie și vor răspunde în fața cetățenilor.

Jan Philipp Albrecht, raportor. – (DE) Dle președinte, în primul rând, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru activitatea sa în legătură cu Europol și să precizez, încă o dată, că nu este vorba despre împiedicarea procesului de transformare a Europol într-o agenție a UE.

Cu toate acestea, chestiunea atribuțiilor acordate în ceea ce privește relația dintre stat și cetățeni este, desigur, fundamentală și sensibilă în aceeași măsură și merită să fie discutată aici în Parlament. Într-un sistem democratic, aceasta este o decizie pe care parlamentul trebuie să o ia, o decizie care trebuie discutată în profunzime pentru a oferi rezultatului final suficientă legitimitate.

Consider că este foarte îngrijorător faptul că, așa cum a spus deja dna in 't Veld, Consiliul nici măcar nu este prezent aici pentru a auzi această critică, lucru pe care îl consider ca fiind o parte fundamentală a oricărei democrații. Sper ca, în cele din urmă, guvernul să ia notă de critica făcută de Parlament cu privire la activitatea derulată până în prezent în domeniul politicii de securitate.

Este necesară o dezbatere asupra drepturilor cetățenilor la nivel parlamentar în Europa, precum și o dezbatere asupra eficienței politicii noastre de securitate. În ambele, Parlamentul European și parlamentele naționale trebuie să joace un rol mai semnificativ.

Aș dori să mulțumesc raportorilor pentru semnalul pe care l-am tras împreună aici și sper că a fost foarte clar și că vor exista reacții din partea Consiliului.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, raportor. – (ES) Dle președinte, aș dori să îmi exprim respectul profund pentru Oficiul European de Poliție, pe care, desigur, îl susțin. Sper să dispună, cât de curând posibil, de toate resursele juridice, umane și materiale necesare pentru a-și atinge obiectivele și a face uz la maximum de potențialul său, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona.

Pe scurt, ce este Oficiul European de Poliție, noul Oficiu?

A încetat să fie un organism interguvernamental și este acum unul comunitar, are buget comunitar și se află sub controlul Parlamentului European. Cu toate acestea, ar trebui să luăm în considerare ceea ce este cel mai puțin definit. Ar trebui să ne întrebăm care anume este cel mai nesigur lucru.

Cel mai nesigur lucru în decizie este controlul efectuat de Parlamentul European. Prin urmare, nu putem înțelege sau accepta, dle președinte, graba pe care nimeni nu o poate justifica în mod credibil și care, pe scurt, limitează rolul de control al Parlamentului. Acesta este primul pas în această situație, dle președinte. Nu putem accepta un Consiliu care refuză să își asume responsabilitatea în această chestiune. Măine, când vom vota, voi solicita Consiliului o declarație, referitoare la punctele deja menționate. Ar trebui să fie o declarație prin care se angajează să înainteze un nou pachet legislativ conform Tratatului de la Lisabona, în termen de șase luni.

În cele din urmă, dle președinte, nu este nici rezonabil, nici acceptabil să contribuim exact la promovarea lucrului pe care îl criticăm. De exemplu: șase rapoarte privind aceste chestiuni importante nu pot fi dezbătute în ceva mai mult de o oră și jumătate, într-o singură după-amiază. Mai întâi, vorbim despre rețeaua de prevenire a criminalității, apoi despre laboratoarele criminalistice și, de asemenea, despre patru rapoarte privind Europol. Nu este rezonabil.

Am văzut cât de importantă este această dezbatere, dar nu am putut intra în detalii pentru că însuși Parlamentul și serviciile sale au făcut acest lucru imposibil pentru noi, dat fiind că trebuie să tratăm în același timp nu mai puțin de șase rapoarte.

Prin urmare, dle președinte, sper ca în viitor să se acorde mai multă atenție acestor dezbateri care ne privesc și de care suntem atât de interesați. Vom adresa întrebări Consiliului mâine.

Sonia Alfano, raportor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc deputaților care au luat parte la această dezbatere. În special, aș dori să mulțumesc dlui Barrot pentru că a acordat atenție preocupărilor noastre.

Respingerea pe care o propunem nu este nejustificată: nu este intenționată ca un simplu „nu” adresat Consiliului. Dimpotrivă, am dori ca acesta să fie implicat, dat fiind că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare în câteva zile și consider că rolul Parlamentului, ca legislator, este de o importanță fundamentală.

Personal am solicitat oficial Consiliului să prezinte o propunere mult mai ambițioasă cu privire la Rețeaua europeană de prevenire a criminalității și să facă acest lucru imediat după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Această propunere nu a fost prezentată. Prin urmare, s-a dovedit necesară respingerea propunerii și cred că Parlamentul are dreptul de a acționa cu drepturi depline de codecizie, în special în ceea ce privește chestiuni atât de importante precum aceasta.

Mulțumesc dlui Nicholson pentru ceea ce a spus cu privire la rolurile victimelor și infractorilor, roluri care, prea des, sunt inversate. În cele câteva luni cât am fost în Parlament, am observat că Parlamentul și Uniunea Europeană au acordat o importanță extraordinară luptei împotriva terorismului, deși, din păcate, nu există voința de a aborda nu numai lupta împotriva criminalității, ci și crima organizată care stă la baza acestei criminalități.

Este imposibil să ne imaginăm combaterea sau prevenirea criminalității fără a lua în considerare posibilitatea unei operări mai ample în scopul reprimării și prevenirii a crimei organizate și a mafiei – potrivit dlui De Magistris, citând remarcabilele cuvinte ale judecătorului Falcone, asasinat de mafie.

Acestea fiind spuse, aș dori să fac o mică digresiune, ca o persoană care, din păcate, a trăit direct astfel de situații. Mult prea des se întâmplă nu doar ca victima și infractorul să fie confundate, dar și ca guverne – și, din păcate, guvernul italian nu a acordat atenție suficientă acestui aspect – care acordă victimelor aceluiași tip de infracțiune câte un statut diferit. Victimele terorismului sunt tratate într-un fel, iar cele ale mafiei în alt fel.

După părerea mea, aceste diferențe și forme de discriminare nu pot continua să existe, pentru că nu își găsesc absolut niciun loc în cadrul unei Europe care vizează fundamentarea politicii sale pe inovare.

Președinte. – Permiteți-mi să mă alătur celor care l-au felicitat pe Jacques Barrot pentru excelența sa activitate responsabilă. Aș dori să mulțumesc raportorilor pentru activitatea desfășurată.

Dezbateră comună a fost închisă. Votul va avea loc marți, 24 noiembrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Raffaele Baldassarre (PPE), în scris. – (IT) Tratatul de la Lisabona modifică substanțial echilibrul instituțional inițial prevăzut de Tratatul de la Maastricht cu privire la cooperarea polițienească și judiciară în materie penală incluzând, deși cu excepții substanțiale, procedura legislativă ordinară privind domeniul libertății, al securității și al justiției.

Este așadar necesar ca orice modificare a măsurilor de aplicare a deciziei Europol să fie adoptată în noul cadru legislativ prevăzut de Tratatul de la Lisabona. Europol nu poate fi consolidat dacă Parlamentul nu se poate exprima adecvat cu privire la regulamentele referitoare la măsurile care nu sunt pur tehnice, ci politice, precum transferul de date cu caracter personal.

Permiteți-mi să adaug o idee privind orientarea din ce în ce mai mult axată spre exterior a Uniunii Europene și sinergia sporită dintre securitatea internă și apărare. Chiar dacă nu are efect imediat asupra dezvoltării piețelor de securitate și apărare, tratatul va permite dezvoltarea unei piețe de securitate mai integrate și coerente, care necesită acțiuni legislative coordonate și, prin urmare, interinstituționale. Așadar, ar fi și mai incoerent, dacă nu chiar dăunător, să adoptăm amendamente „politice” ale măsurilor de aplicare a deciziei Europol care nu respectă procedura legislativă prevăzută de Tratatul de la Lisabona.

19. Utilizarea tehnologiei informațiilor în domeniul vamal (dezbateră)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul întocmit de Alexander Alvaro, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, la inițiativa Republicii Franceze, în vederea adoptării Deciziei Consiliului privind utilizarea tehnologiei informațiilor în domeniul vamal [17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)] (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, raportor. – (DE) Dle președinte, aș dori să salut prezența dlui comisar Kallas și a colegilor mei deputați. În mod esențial, chestiunea despre care vom discuta nu este deloc una controversată. Chestiunea în cauză este adaptarea tehnologiei informațiilor în domeniul vamal și al accizelor. Pentru mulți, acesta este un subiect foarte tehnic. Cu toate acestea, în ceea ce privește lupta împotriva fraudei și a altor infracțiuni, este un aspect foarte important al cooperării în domeniul vamal și al accizelor, precum și al schimbului de informații.

Am putut lucra cu succes alături de Președinția suedeză a Consiliului și, în consecință, aș dori să mulțumesc celor care ne-au susținut și ni s-au alăturat pe durata procesului, dat fiind că acest dosar nu este chiar unul nou. Ne-am demonstrat cooperarea prin faptul că Parlamentul a preluat și votat în comisie amendamente semnificative, pe care Consiliul deja le propusese în cadrul activității sale. Așadar, presupun că votul din această săptămână cu privire la această chestiune va avea un rezultat pozitiv.

Singura măsură cu care Parlamentul nu este de acord este extinderea competențelor Europol în acest domeniu. Această opinie nu este împărtășită, desigur, de toate grupurile politice din acest Parlament. Cu toate acestea, apare în rezultatul final al votului privind raportul referitor la tehnologia informațiilor în domeniul vamal și al accizelor. Într-o anumită măsură, aceasta se leagă de dezbaterile pe care am avut-o aici înainte, când intenția noastră a fost diferită, și anume să trimitem un semnal conform căruia, după ce destul de recent am stabilit un mandat pentru Europol, în baza căruia acesta urma să fie o agenție, competențele sale într-o serie de domenii mici și specifice vor fi extinse sau dezvoltate.

În mare măsură, este recomandat ca, date fiind importanța și rolul Europol, atribuțiile sale să fie definite într-un mandat, precum cel pe care l-am stabilit. De asemenea, acesta promovează transparența, astfel încât nu numai noi, ci, în special, cetățenii pentru care creăm politici, să știe care sunt competențele Europol. Transparența este o parte fundamentală a oricărei structuri ce implică acuzare și forțe de poliție din statele membre și acest lucru trebuie să se aplice și la nivel european.

În plus, nu mai sunt multe de spus și, deși există tendința depășirii timpului alocat fiecărui vorbitor, îl pot reduce pe al meu în acest caz. Aș dori să mulțumesc Președinției Consiliului și colegilor mei deputați pentru excelenta cooperare și sunt sigur că vom putea vota cu succes asupra raportului din această săptămână.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Dle președinte, Comisia susține, în principiu, textul proiectului de decizie al Consiliului, pentru că este necesară să se asigure că dispozițiile de asistență reciprocă și de cooperare administrativă evoluează pe cât posibil în paralel, după cum este necesar și să se formuleze prevederi prin care să se stabilească suportarea de la bugetul Comunităților Europene a costurilor legate de utilizarea, de către statele membre, a Sistemului de informații vamale.

Această rectificare juridică nu ar trebui să implice nicio majorare a bugetului și este necesar să se asigure o mai mare complementaritate cu acțiuni în contextul cooperării cu Europol și Eurojust, garantând acestor agenții același nivel de acces la Sistemul de informare vamală (SIV), inclusiv la baza de date pentru identificarea dosarelor vamale (FIDE). Astfel, Comisia nu poate susține modificarea propusă de Parlament al cărei scop rezidă în asigurarea unui nivel diferit de acces la SIV/FIDE pentru Europol și Eurojust.

În ansamblu, Comisia salută cele mai multe dintre amendamentele depuse de Parlament. În acest context, aș dori să fac următoarele observații.

Comisia împărtășește opinia dlui raportor Alvaro, potrivit căreia este regretabil că statele membre trebuie să ia o decizie cu privire la această propunere într-un mod atât de grăbit, înaintea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. De fapt, Tratatul de la Lisabona prevede un nou temei juridic conform căruia un nou regulament ar putea înlocui Convenția SIV actuală, un regulament care ar avea efect direct în statele membre și nu ar necesita transpunere în dreptul național înainte de a deveni operațional, după cum este, în prezent, cazul Regulamentului (CE) nr. 766/2008 privind partea administrativă a SIV.

De asemenea, Comisia împărtășește opinia Parlamentului European conform căreia, în ceea ce privește supravegherea protejării datelor prin aplicația IT, soluția vizând înlocuirea Autorității Comune de Supraveghere (ACS) cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) este cea mai adecvată. Supravegherea combinată a ACS și a AEPD ar prezenta unele riscuri de posibilă duplicare sau suprapunere a activității. În orice caz, ar trebui pus în aplicare un mecanism de coordonare, inclusiv pentru formularea de recomandări pertinente.

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

Petru Constantin Luhan, în numele Grupului PPE. – Dnă președintă, îl felicit și îi mulțumesc colegului meu Alexander Alvaro pentru munca depusă și pentru buna cooperare pe care am avut-o în timpul elaborării acestui raport. În cadrul acestui raport, am căzut de acord cu raportorul asupra aspectelor importante, și anume asupra faptului că se va asigura accesul la informațiile incluse în sistemul informațional vamal doar organismelor desemnate în mod special și personalului din statele membre, Europol și Eurojust.

Un alt aspect semnalat într-unul dintre amendamentele mele și susținut de raportor face referire la faptul că statelor membre și organizațiilor Europol și Eurojust nu li se acordă posibilitatea de a comunica informații statelor care nu fac parte din Uniunea Europeană și țărilor terțe din cauza lipsei de protecție suficientă a datelor în țările respective. Consider că revizuirea sistemului informațional vamal, așa cum se prezintă în raport, este necesară în vederea unei mai bune adaptări la cerințele legate de serviciile de control și a permiterii unui număr limitat de utilizatori care să analizeze informațiile conținute în sistem. -

De asemenea, revizuirea va duce la creșterea eficienței procedurilor de cooperare și control a administrațiilor vamale datorită sistemului automat comun de informații care va ajuta la împiedicarea, investigarea și urmărirea în justiție a încălcărilor grave a legislațiilor naționale.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL Group. – (FR) Dnă președintă, în primul rând aș dori să corectez informațiile de pe avizier. Nu m-am alăturat Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat). Susțin în continuare Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică.

La solicitarea guvernului francez, am prezentat un text care vizează facilitarea cooperării dintre administrațiile vamale, Europol și Eurojust.

Încă o dată, acesta este un domeniu care, cu siguranță, va fi o problemă pentru procedura de codecizie după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, regretăm faptul că, așa cum s-a întâmplat cu Europol, graba a întrecut dorința de a garanta libertățile fundamentale.

În toate aceste texte, regretăm faptul că echilibrul indispensabil dintre securitate și respectarea drepturilor fundamentale este amenințat din ce în ce mai mult, în detrimentul libertăților și a rezultatelor generale care, uneori, nu reușesc să convingă cetățenii noștri.

De asemenea, regretăm faptul că, în ceea ce privește acest text care încearcă să stabilească legături între dosarele deținute de autoritățile vamale, poliție și Eurojust și poziția pe care Parlamentul European ne-o propune s-o adoptăm este mai timidă decât poziția noastră privind Europol, întrucât pericolele sunt aceleași și măsurile de protecție prevăzute în textele care ne-au fost prezentate sunt mai mult decât fragile. De exemplu, este scandalos faptul că nu există limite clare în ceea ce privește perioadele de stocare a datelor.

Într-un moment în care în fiecare din țările noastre, politicile de securitate subminează din ce în ce mai mult libertățile noastre fundamentale, regretăm că Parlamentul European nu își îndeplinește pe deplin rolul de protector al drepturilor și libertăților fundamentale.

S-au adoptat câteva îmbunătățiri pe care le-am propus în acest domeniu, în special în ceea ce privește Europol. Sunt foarte mulțumit de acest lucru și le mulțumesc colegilor mei din Parlament, însă acestea nu sunt suficiente, în special în raport cu principiile proporționalității și necesității, care trebuie să prevaleze întotdeauna atunci când sunt în joc drepturile și libertățile.

Din aceste motive, în cazul în care nu se vor adopta alte amendamente care vor oferi protecție sporită cetățenilor noștri, Grupul GUE/NGL se va abține în cazul acestui text.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dnă președintă, această inițiativă are obiectivul de a stabili un sistem comun, automatizat de informații vamale pentru administrațiile vamale din statele membre. Un astfel de sistem ar contribui la prevenirea, investigarea și eliminarea încălcărilor atât a legislațiilor comunitare, cât și a celor naționale.

Salut dorința de facilitare a schimbului de informații, îmbunătățirea și consolidarea cooperării dintre autoritățile vamale, precum și stabilirea procedurilor de adoptare a unor acțiuni comune. Sunt sigur că schimbul rapid și eficient de informații va duce la crearea unui serviciu fundamental pentru combaterea comerțului ilegal.

Cu toate acestea, atunci când vorbim despre sistemele informaționale, nu trebuie să ometem faptul că acestea conțin date cu caracter personal, și că problemele legate de protecția acestui tip de date și confidențialitatea datelor cu caracter personal prezintă o importanță majoră.

Sunt de acord cu raportorul, dl Alvaro, că noi trebuie să fim vigilenți pentru a evita orice posibilă încălcare a drepturilor fundamentale, în special a dreptului la viață privată, conform căruia orice informație cu caracter personal inclusă în sistem trebuie să fie limitată la ceea ce este strict necesar, fără a încălca dreptul la confidențialitatea datelor cu caracter personal. Trebuie să garantăm că aceste date pot fi folosite numai în scopuri clar definite și că sunt definite în cadrul legislației în vigoare. În plus, aceste informații trebuie stocate doar atât cât sunt necesare în vederea îndeplinirii obiectivului pentru care au fost înregistrate.

Este la fel de important să se asigure faptul că accesul la acest sistem informațional este transparent și respectă regulamentele aplicabile în cazul sistemelor informaționale similare, așa cum este cazul Sistemului de Informații Schengen II și al Sistemului de Informații privind vizele. Din acest motiv, nu susțin amendamentele depuse de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică.

În ceea ce privește supravegherea protecției datelor, în loc să creăm soluții ad hoc, este de preferat și indicat să reținem și să punem în aplicare același sistem de supraveghere care a fost ales pentru alte sisteme similare, nu doar pentru a oferi consecvență, ci și pentru a garanta că nu există discrepanțe în ceea ce privește protecția datelor.

În cele din urmă, dnă președintă, împărtășesc punctele de vedere ale comisarului Kallas și ale raportorului, dl Alvaro, regretând însă maniera grăbită în care Consiliul a încercat să închidă acest dosar înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare.

Alexander Alvaro, raportor. – (DE) Dnă președintă, după cum putem observa și din faptul că multe persoane doresc să ia cuvântul, acesta este un dosar legislativ foarte interesant. Cu toate acestea, aș dori să folosesc rapid această oportunitate pentru a-i răspunde comisarului Kallas la ideea despre care a vorbit, și anume respingerea de către Comisie a amendamentelor propuse privind Europol. Într-adevăr, înțeleg foarte bine motivele Comisiei, precum și dorința de a păstra consecvența.

Chiar acum, dl Coehlo a făcut referire la o chestiune, care a fost de asemenea menționată de alții, inclusiv de dna Vergiat, și care ne-a dat mult de gândit. Atunci când avem de-a face cu misiunea de a respecta cele mai înalte standarde posibile în ceea ce privește datele referitoare la cetățenii noștri, nu este foarte folositor – și probabil, acesta este un lucru de care Comisia trebuie să țină seama în viitor, în ciuda faptului că au respins propunerile – ca noi să avem dispozițiile privind mandatul Europol, adică informațiile care sunt procesate, autoritățile cărora le revine responsabilitatea pentru a realiza acest lucru și cui îi este transferată această misiune, dispoziții care se împart între numeroase dosare legislative. Ajungem acum la un punct în care nu mai este clar care sunt datele ce pot folosite de Europol și cum pot fi folosite astfel de date, precum și timpul de date care pot fi folosite. În ceea ce privește mandatul care revine oficiului Europol, ar fi mai logic dacă acesta ar fi stabilit în termeni generali, în loc ca elaborarea legislației să fie făcută mereu de la caz la caz. Acest lucru ar face ca legislația să fie mai transparentă pentru cetățeni și ar aduce, cu siguranță, beneficii activității desfășurate de Europol.

În afară de aceste lucruri, nu mai am nimic de adăugat. Probabil, aș mai putea adăuga un comentariu succint referitor la punctul menționat anterior, și anume, drepturile diferite de acces acordate agenției Eurojust și oficiului Europol. Bineînțeles, în acest caz, trebuie să luăm în considerare faptul că organismul de aplicare a legii funcționează în mod diferit în cazul unui organ de urmărire penală și, prin urmare, acesta trebuie să aibă un mandat diferit. Cu toate acestea, dacă este să avem un comisar pentru justiție în viitor, vom putea aborda, de asemenea, această problemă la nivel european.

Președintă. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc mâine, la ora 12.00.

20. Acordare de asistență macrofinanciară Georgiei - Acordare de asistență macrofinanciară Armeniei - Acordare de asistență macrofinanciară Serbiei - Acordare de asistență macrofinanciară Bosniei și Herțegovinei (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct este dezbaterile comune privind:

– raportul (A7-0060/2009) elaborat de dl Moreira, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitor la acordarea de asistență macrofinanciară Georgiei [COM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)]

– raportul (A7-0059/2009) elaborat de dl Moreira, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitor la acordarea de asistență macrofinanciară Armeniei [COM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)]

– raportul (A7-0061/2009) elaborat de dl Ransdorf, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitor la acordarea de asistență macrofinanciară Serbiei [COM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)]

și

– raportul (A7-0067/2009) elaborat de dl Winkler, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitor la acordarea de asistență macrofinanciară Bosniei și Herțegovinei [COM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, raportor. – (PT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, întrucât este prima dată când vorbesc într-o ședință plenară în cadrul Parlamentului European, permiteți-mi să vă salut pe toți și să-mi exprim bucuria, entuziasmul și sentimentul de dăruire față de participarea la această adunare, care-i reprezintă pe toți cetățenii europeni.

În ceea ce privește motivul pentru care sunt aici, vă voi prezenta astăzi două rapoarte referitoare la acordarea de asistență macrofinanciară Georgiei și Armeniei, rapoarte care au ca scop atenuarea problemelor financiare și ale conturilor externe ale acestor două țări din Caucaz. Ambele țări sunt partenerele noastre în cadrul Politicii europene de vecinătate și au fost serios afectate de criza economică și financiară globală din ultimii doi ani.

În cazul Georgiei, impactul crizei a fost accentuat de consecințele directe și indirecte ale conflictului militar care a avut loc în ultimul an în Rusia, incluzând un număr mare de persoane care au fost strămutate în interiorul țării.

Economia țării învecinate, Armenia, a fost de asemenea afectată de îmbinarea dintre recesiunea economică și mai ales, deteriorarea rapidă a economiei din Rusia, datorită dependenței semnificative a economiei din Armenia de comerțul cu vecinul său extins de la nord. Acest lucru a adus aceste două țări într-o situație economică, financiară și socială foarte dificilă.

Cele două propuneri de asistență financiară excepțională pe care le discutăm astăzi vor reduce deficitul bugetar și vor avea un impact pozitiv imediat asupra finanțelor publice și a balanței de plăți a Georgiei și Armeniei, cu condiția ca acestea să fie puse în aplicare cu efect imediat. Din acest motiv, cele două rapoarte ale noastre susțin pe deplin nevoia de a asigura acordarea de asistență financiară Georgiei și Armeniei.

În plus, în calitate de președinte al Comisiei pentru comerț internațional, am făcut o propunere colegilor mei din comisie să aprobe cele două propuneri fără amendamente, în conformitate cu procedura simplificată, iar propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Cu toate acestea, în rapoartele pe care le-am prezentat în fața plenului, am înregistrat o plângere privind întârzierea și timpul scurt pe care Comisia ni l-a acordat pentru a discuta aceste acorduri. Pe viitor, vom considera astfel de întârzieri inacceptabile, cu toate că recunoaștem că este inevitabilă procesarea mai rapidă în cazul acestui tip de probleme, având în vedere caracterul lor excepțional.

În ceea ce privește această problemă, nu înseamnă că eu sau colegii mei nu avem rezerve și nu suntem preocupați de acordurile propuse. Mai mult decât atât, este posibil că unii dintre noi, dacă ar fi avut posibilitatea de a alege, ar fi profitat de oportunitatea de a depune amendamentele, accentuând de exemplu importanța anumitor condiții și criterii legate de acordarea de asistență, în vederea îmbunătățirii transparenței conținutului acestora și a punerii în aplicare.

Cu toate acestea, acest lucru ar fi însemnat – și mă apropii de final, dnă președintă – că nu am fi reușit să aprobăm aceste acorduri privind cele două țări.

Având în vedere acest lucru și luând în considerare împrejurările concrete și importanța strategică a celor două țări în contextul Politicii europene de vecinătate, le recomand tuturor celor prezenți să aprobe aceste două propuneri privind asistența macrofinanciară fără amendamente, așa cum a recomandat Comisia.

Miloslav Ransdorf, raportor. – (CS) Comisia a dezbătut acest raport și s-a propus o procedură simplificată, întrucât acesta reprezintă un subiect extrem de urgent. Voi vorbi despre asistența macrofinanciară acordată Serbiei, subiect pe care-l consider esențial pentru regiunea Balcanilor. Consider că există multe motive pentru care ar trebui să oferim sprijin substanțial acestei țări, întrucât aceasta tinde să adere la Uniunea Europeană, într-o perioadă dificilă, caracterizată de instabilitate financiară majoră. Există o scădere a veniturilor publice, există presiuni inflaționiste și, bineînțeles, țara se confruntă cu o serie de consecințe ale acțiunilor anterioare, de exemplu, o problemă majoră cu daunele aduse mediului de atacurile aeriene ale forțelor NATO. Există, de asemenea, o problemă umanitară aici, întrucât există 750 de mii de refugiați în țară, proveniți din alte părți ale fostei Iugoslavii și, bineînțeles, actuala criză financiară a expus toate deficiențele structurale din economia Serbiei. În plus, războiul care a avut loc în anul 1999 și atacurile aeriene au redus cota de producție finală din venitul total al Serbiei și a intensificat, de asemenea, balanța comercială externă. Apogeul l-a

reprezentat recolta slabă de anul trecut care a micșorat și mai mult veniturile publice ale Serbiei. Situația este în prezent foarte gravă.

Consider că trebuie să accelerăm acordarea acestei asistențe astfel încât să poată deveni funcțională până la începutul anului viitor, și de aceea, am propus procedura simplificată prin intermediul președintelui comisiei noastre. Aș dori să subliniez faptul că acest aspect este o problemă care-i privește și pe vecinii Serbiei, inclusiv pe câteva țări care nu sunt încă state membre ale Uniunii Europene, precum Bosnia și Herțegovina și Croația, dar care depun acum cererea de aderare la Uniunea Europeană. Cu toate acestea, există, de asemenea, state care sunt deja membre ale Uniunii Europene, precum Ungaria, România și Bulgaria și care ar putea fi amenințate de instabilitatea din Serbia. Pentru stabilitatea acestei părți din Uniunea Europeană și pentru stabilitatea internă a Serbiei, și punând accentul pe consolidarea integrității teritoriale a țării, propun să accelerăm cu adevărat punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare.

Csaba Sógor, *supleant al raportorului*. – Dnă președintă, am onoarea de a prezenta Parlamentului raportul Comisiei pentru comerț internațional referitor la acordarea de asistență macrofinanciară (AMF) Bosniei și Herțegovinei.

Ca și în cazul altor țări cărora Comisia le-a propus acordarea de asistență macrofinanciară (AMF), economia Bosniei și Herțegovinei a fost afectată în mod grav de actuala criză economică și financiară. Economia se află într-o situație gravă și este clar că trebuie găsită o modalitate de a ieși din această criză. Prin urmare, Bosnia și Herțegovina a solicitat asistență europeană și Comisia a propus să îi ofere această asistență sub forma unui împrumut în valoare de până la 100 milioane de euro, care va fi disponibilă în două rate în cursul anului 2010.

Acum trebuie să decidem dacă susținem această cerere sau nu. În temeiul normelor din actualul tratat, suntem pur și simplu consultați. Prin urmare, pe de o parte, cineva ar putea susține: de ce să nu așteptăm intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și să ne ocupăm de o propunere modificată deja în temeiul procedurii legislative ordinare? Pe de altă parte, în ciuda creșterii importanței activității noastre de după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, consider că, noi, deputații, trebuie să dăm dovadă de responsabilitate și angajament politic și să acordăm mai degrabă acestei țări balcanice, la începutul anului viitor deja, sprijinul de care are nevoie acum, decât să discutăm acest aspect pe larg și să putem să acordăm acest sprijin doar la un moment dat, cândva, în viitor.

Din motivele menționate mai sus, sugestia Comisiei pentru comerț internațional este de a adopta fără amendamente propunerea de acordare de asistență macrofinanciară Bosniei și Herțegovinei înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în conformitate cu procedura simplificată.

Colegii mei din comisie au susținut această propunere în unanimitate și acum, solicit, de asemenea, susținerea întregului Parlament.

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dnă președintă, în primul rând, aș dori să subliniez faptul că Comisia salută călduros atitudinea pozitivă și constructivă a Parlamentului privind procesul de adoptare a propunerilor Comisiei de acordare de asistență macrofinanciară unui număr de patru țări partenere: Armenia, Georgia, Serbia și Bosnia și Herțegovina.

Comisia apreciază faptul că Parlamentul European a optat pentru o procedură care permite ca votul – să aibă loc deja mâine – referitor la rapoartele privind aceste patru țări, fără amendamente la propunerile Comisiei. Acțiunea rapidă și decisivă a Parlamentului va permite Consiliului să ia decizii privind cele patru operațiuni în următorii câțiva ani și, ulterior, Comisia va putea începe punerea în aplicare a programelor.

Asistența macrofinanciară este, prin caracterul său, un instrument de răspuns la criză pe termen scurt, iar, în mod normal, propunerile de acordare de asistență macrofinanciară necesită acțiune rapidă. Acesta este în mod evident cazul țărilor pe care le analizăm astăzi. Armenia, Georgia, Serbia și Bosnia se află în rândul țărilor care au suferit cel mai mult din cauza efectelor crizei, indiferent de diferența dintre structurile lor economice și nivelul de dezvoltare. De asemenea, acestea se află printre țările care au pus în aplicare programe solide de ajustare cu ajutorul Fondului Monetar Internațional și cele care au solicitat sprijin financiar din partea Uniunii Europene. Și într-adevăr, Comisia consideră că sunt îndeplinite pe deplin condițiile privind acordarea de asistență macrofinanciară acestor țări. -

Permiteți-mi să revin la instrumentul de asistență macrofinanciară și la viitorul acestuia în temeiul Tratatului de la Lisabona. Modificarea adusă de Tratatul de la Lisabona prevede recurgerea la procedura legislativă

ordinară în cazul acordării de asistență macrofinanciară, cu implicarea egală a Parlamentului European și a Consiliului.

În același timp, cred că acceptăm cu toții că o procedură legislativă ordinară, care implică un proces lung iterativ între diverse instituții, nu trebuie să se adapteze la instrumentul de asistență macrofinanciară sau, într-adevăr, la situații de criză.

Prin urmare, Comisia consideră esențial să examineze modalitatea în care să trateze asistența macrofinanciară în viitor, în special în cadrul Tratatului de la Lisabona. Dorim să facem acest lucru în strânsă cooperare cu Parlamentul European pentru a asigura că, în viitor, propunerile privind acordarea de asistență macrofinanciară sunt abordate, pe de o parte, într-un mod rapid și care să permită primirea unui răspuns eficient la criză, însă, pe de altă parte, acestea trebuie să îndeplinească cerințele Tratatului de la Lisabona privind examinarea detaliată de către legiuitori în cadrul procesului de luare a unor decizii în comun.

Din punct de vedere istoric, Comisia s-a pronunțat în favoarea unui regulament-cadru care să guverneze instrumentul de asistență macrofinanciară. Serviciile Comisiei au început reflecțiile la un nivel tehnic, sub forma unui regulament - cadru în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. -

Un astfel de regulament-cadru ar putea avea avantaje semnificative. Până în momentul adoptării unui astfel de regulament-cadru, Parlamentul European și Consiliul va supune procedurii de codecizie, de la caz la caz, propunerile individuale ale Comisiei pentru programe de asistență macrofinanciară. Propunerile – începând cu propunerea recent adoptată de Comisie în cazul Ucrainei – vor reprezenta un bun test pentru cooperarea interinstituțională. Sper că Parlamentul și Consiliul vor putea ajunge rapid la un acord.

În cele din urmă, aș dori să subliniez faptul că Comisia salută atingerea la un acord asupra sugestiilor Parlamentului privind îmbunătățirea schimbului de informații în ceea ce privește programele de asistență macrofinanciară. Comisia este pregătită să depună toate eforturile pentru a oferi Parlamentului informații în amonte privind programele de asistență macrofinanciară.

George Sabin Cutaș, în numele grupului S&D. – Aș dori, în primul rând, să-i felicit pe raportori pentru munca depusă și să-mi exprim aprecierea pentru aceste inițiative ale Comisiei Europene și ale Consiliului vizând acordarea de asistență macrofinanciară către Bosnia-Herțegovina și Serbia. Acest sprijin financiar al Uniunii Europene este propus într-un moment extrem de dificil pentru cele două țări.

După grelele încercări din anii '90, care au însăngerat acea parte a Balcanilor, regiunea a intrat într-un proces de reconstrucție care a fost blocat, însă, de actuala criză economică. Ambele țări au suferit din plin șocul recesiunii, care a venit pe fundalul unui deficit bugetar și a ratei șomajului deja ridicată. Criza a forțat investitorii străini să își restrângă investițiile din numeroase țări est-europene, Serbia fiind unul dintre statele cel mai grav afectate de deficitul provocat de exodul masiv al capitalului străin. Prăbușirea creșterii economice și sporirea obligațiilor de rambursare a datoriilor pe termen scurt au sporit nevoile de finanțare externă.

Prin urmare, acest sprijin din partea Uniunii Europene vine într-un moment în care deficitul de finanțare externă se resimte din plin, iar perspectivele în plan economic și social sunt sumbre. Se estimează că maximum în privința șomajului va fi înregistrat abia în următoarele două-trei trimestre.

Știm bine că nemulțumirea socială poate avea un efect nociv asupra stabilității unei țări, mai ales atunci când este suprapusă pe tensiuni deja existente și cu rădăcini atât de sensibile precum cele etnice. De aceea, consider binevenite aceste propuneri de asistență macrofinanciară și țin să insist asupra necesității lor, în primul rând ca factor de menținere și consolidare a stabilității unei zone greu încercate și aflate într-un echilibru fragil. Nu putem să nu avem în vedere și perspectivele de extindere a Uniunii Europene în Balcani, care constituie încă un motiv pentru care avem datoria să susținem aceste state aspirante la integrarea europeană.

Nu aș vrea să închei fără a evidenția caracterul urgent al acestui sprijin financiar, dată fiind situația economică într-o agravare accelerată în Serbia și Bosnia-Herțegovina. Acest caracter urgent ar trebui, în opinia mea, să prevaleze asupra considerentelor de natură procedurală determinate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și susțin propunerea celor doi raportori referitoare la transferarea fondurilor comunitare în timp util, fără tergiversări determinate de necesitatea modificării temeiului juridic al prevederilor venite de la Comisia Europeană.

Paweł Robert Kowal, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, suntem responsabili, în calitate de state membre ale Uniunii Europene, pentru situația din Georgia. Autorii rezoluției au făcut un lucru bun când ne-au amintit că situația economică din Georgia, înainte de începerea conflictului, a fost foarte bună. Conflictul din Georgia din 2008 a dus la agravarea semnificativă a situației economice din țară. Avem de-a

face cu o țară care tinde să coopereze îndeaproape cu Uniunea Europeană iar, pe viitor, să beneficieze, de asemenea, de oportunitatea de a-și dezvolta această perspectivă europeană.

Aș dori să atrag atenția asupra faptului că sancțiunile impuse de Rusia, situația generală din Caucaz și efectele conflictului de anul trecut nu permit Georgiei să se dezvolte în mod normal sau să clădească o economie normală. Acesta reprezintă un motiv suplimentar și specific și trebuie să subliniem motivul pentru care Georgiei ar trebui să i se acorde asistență macrofinanciară, precum și motivul pentru care bugetul Georgiei trebuie consolidat – pentru ca această țară să poată avea oportunitatea unei dezvoltări economice în conformitate cu propriile ambiții. În limita posibilităților și în cazul în care există o astfel de nevoie, asistența respectivă acordată Georgiei ar trebui consolidată pe viitor și doresc să subliniez acest lucru în mod clar. O problemă esențială este acordarea de asistență financiară în 2009. Din punctul nostru de vedere, întrebările și diversele detalii procedurale, nu trebuie, sub nicio formă, să împiedice primirea de către Georgia a asistenței financiare în acest an.

Georgia merită susținerea noastră. Aceasta este obligația noastră, în calitate de membri ai Uniunii Europene, în special într-o situație precum a Georgiei, în care Planul Sarkozy nu poate fi dus la bun sfârșit, și în condițiile în care, în calitate de susținători ai Uniunii Europene, nu putem asigura că relațiile dintre Georgia și Rusia sunt reglementate în conformitate cu dreptul internațional.

Tomasz Piotr Poręba, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, asistența macrofinanciară propusă de către Comisie pentru Georgia, Armenia, Bosnia și Herțegovina și Serbia reprezintă, cu siguranță, un pas înainte în direcția potrivită. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al acestei asistențe este de departe insuficient. Mă gândesc, în special, la Georgia, care va primi 46 de milioane de euro. În contextul problemelor reale cu care trebuie să se confrunte țara, a crizei economice, precum și a problemelor care au rezultat în urma războiului cu Rusia, care a diminuat în mod semnificativ elanul dezvoltării economice din Georgia, această asistență macrofinanciară nu este, cu siguranță, foarte mare.

Trebuie să ne amintim că țări precum Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Kazahstan nu au doar importanță politică pentru Uniunea Europeană, ci și strategică, din punctul de vedere al securității energetice. Este vorba despre aceleași țări care vor decide și care decid deja cum va arăta în viitor diversificarea aprovizionării cu surse de energie către Uniunea Europeană.

Dacă nu le susținem financiar și politic în acest moment, dacă nu le acordăm șansa să se dezvolte, atunci Rusia va face acest lucru imediat, întrucât aceste țări prezintă o importanță extrem de mare și strategică pentru Rusia. Prin urmare, consider propunerea Comisiei ca fiind constructivă și bună. Cu toate acestea, nivelul sprijinului financiar este mult prea scăzut.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Dnă președintă, Politica noastră de vecinătate poate, în mare măsură, să ofere asistență financiară țărilor noastre vecine care au probleme, astfel încât sunt foarte fericit că deputații au susținut în unanimitate această propunere a Comisiei. Facem tot posibilul pentru a susține țările învecinate.

Un deputat a menționat că detaliile procedurale nu ar trebui să ne împiedice, ci de fapt, procedurile ar trebui să garanteze că banii sunt folosiți în mod corespunzător. Trebuie să se găsească întotdeauna un echilibru între realizarea obiectivelor și procedurile următoare. Este important să respectăm norme clare în ceea ce privește acordarea acestei asistențe.

Așa cum am precizat deja, vom vedea în viitorul apropiat posibilitatea elaborării acordului-cadru care stabilește un anumit cadru pentru acest tip de asistență, iar în cadrul acestui cadru de asistență, putem ulterior furniza asistență rapidă. În acest moment, acest aspect reprezintă o problemă majoră: În acest moment, decidem de la caz la caz și acest lucru necesită foarte mult timp, ca multe alte proceduri din întreaga noastră Uniune Europeană.

Aceasta va fi problema principală. Va exista un acord-cadru și apoi un mecanism rapid de luare a deciziilor privind cuantumul asistenței. Există întotdeauna limite impuse de către statele membre și întotdeauna va fi astfel. Nu există niciodată un domeniu nelimitat de ajutorare a țărilor, în condițiile în care trebuie să asigurăm în același timp bani pentru propriile noastre proiecte.

Vital Moreira, raportor. – (PT) Dnă președintă, aș dori să profit de această ocazie pentru a stabili trei aspecte finale.

În primul rând, asistența macrofinanciară acordată țărilor din vecinătatea Uniunii Europene se justifică prin două motive: în primul rând, aceasta are valoare politică intrinsecă, reprezentând o modalitate prin care

Uniunea Europeană își câștigă prestigiul prin sprijinirea țărilor care se confruntă cu probleme, în contextul unei politici de bună vecinătate.

În al doilea rând, aceasta se justifică prin interesul propriu al Uniunii Europene de a contribui la stabilitatea financiară, socială și politică a țărilor din vecinătatea noastră ca o condiție pentru dezvoltarea și consolidarea lor democratică, întrucât acest lucru reprezintă, de asemenea, o condiție esențială pentru stabilitatea noastră politică.

Al doilea lucru pe care aș dori să-l punctez este că asistența macrofinanciară trebuie să fie totuși legată de două condiții: asistența trebuie să răspundă dificultăților financiare excepționale și temporare cu care se confruntă aceste țări, și nu altor scopuri. În plus, aceste țări nu trebuie să direcționeze fondurile pe care le alocăm în scopuri care sunt incompatibile cu rațiunea care stă la baza acordării ajutorului din partea Uniunii Europene, în special pentru creșterea cheltuielilor militare.

În al treilea rând și în concluzie, aș dori să subliniez importanța și necesitatea unui cadru general de reglementare pentru acordarea asistenței macrofinanciare și punerea în aplicare a respectivelor acorduri cu țările în cauză, și recunosc și salut angajamentul comisarului Kalas în legătură cu această chestiune.

Sper, de asemenea, că următoarea comisie va fi pregătită să onoreze acest angajament și că în scurt timp vom avea un regulament general privind asistența macrofinanciară.

Miloslav Ransdorf, raportor. – (CS) Un mare scriitor a spus odată că statele din Balcani au purtat pe umerii lor mai multă responsabilitate istorică decât au fost capabile să poarte. S-ar putea spune același lucru despre popoarele din Caucaz că au purtat mai multă istorie pe umerii lor decât au fost capabile să poarte. Prin urmare, consider că Uniunea Europeană ar trebui să înlăture o parte din această povară istorică de pe umerii lor. Acest lucru ar fi atât în avantajul lor, cât și al nostru, deoarece Uniunea Europeană nu este completă fără Balcani, și întrucât sârbii au glumit de curând că singurii lor prieteni sunt Dumnezeu și grecii, cred că ar trebui să le arătăm că ei au prieteni și în Parlamentul European.

Csaba Sógor, supleant al raportorului. – Dnă președintă, toate cele patru țări cărora Comisia le-a propus astăzi să le acorde asistență macrofinanciară au fost grav afectate de actuala criză economică și financiară. Economiiile acestor țări se află într-o situație critică și este clar că trebuie să găsim o soluție la această criză.

În cazul Georgiei, asistența macrofinanciară propusă, în valoare de 46 de milioane de euro, sub forma unor subvenții în rate are scopul de a susține redresarea economică a Georgiei după ce aceasta a trecut printr-o recesiune economică gravă în urma izbucnirii conflictului militar cu Rusia și a crizei financiare globale.

Se prevede ca cele 100 de milioane de euro acordate Armeniei să aibă un impact imediat asupra balanței de plăți a Armeniei, contribuind astfel la diminuarea restricțiilor financiare privind punerea în aplicare a programului economic elaborat de autorități și la finanțarea deficitului bugetar.

Serbia, cu toate că a fost grav afectată de criza financiară și economică, își recapătă rapid stabilitatea politică. În calitate de țară balcanică, aceasta este o potențială candidată la aderarea la Uniunea Europeană și a semnat un acord de stabilizare și asociere. Din acest motiv, aceasta ar trebui, de asemenea, susținută.

Din punct de vedere politic, Bosnia și Herțegovina reprezintă o posibilă țară candidată care a semnat, de asemenea, un acord de stabilizare și asociere, iar susținerea acestei țări ar fi în interesul Uniunii Europene.

În concluzie, îmi declar din nou convingerea, că noi, în calitate de deputați în Parlamentul European trebuie să dăm mai degrabă dovadă de responsabilitate și angajament politic în ceea ce privește acordarea de asistență macrofinanciară atât de necesară acum pentru aceste țări, decât să discutăm în detaliu acest lucru în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Din motivele menționate anterior, în numele Grupului PPE, sugerez să adoptăm acum propunerea de acordare de asistență macrofinanciară acestor țări. Solicit colegilor mei să sprijine această propunere în unanimitate. -

Președintă. Dezbaterile comune au fost închise.

Votul va avea loc mâine, la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – (RO) Doresc, în primul rând, să îmi exprim acordul cu principiul acordării de asistență macrofinanciară Armeniei. Cred că această inițiativă se înscrie în rândul obiectivelor Politicii europene de vecinătate. Armenia, țară care se află într-o situație economică deosebit de gravă datorată

crizei financiare are nevoie urgentă de aceste fonduri care i-ar putea permite să își respecte angajamentele pe care și le-a asumat în acordul stand-by cu FMI. Preciez faptul că raportorul a înțeles urgența acestei necesități, optând pentru soluția unui aviz fără amendamente. Cu toate acestea, sunt și eu de acord cu obiecțiile care pot fi aduse la nivel procedural. Articolul 308 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene vizează măsurile luate în cadrul pieței interne care nu sunt direct prevăzute în tratat și nu sunt neapărat similare celor care trebuie adoptate pentru acordarea de AMF țărilor terțe. Consider că este nevoie de o clarificare a procedurilor interinstituționale pentru adoptarea de măsuri privind AMF care să fie adaptate eventualelor constrângeri temporale, astfel încât pe viitor să nu mai fim din nou în situația în care Parlamentul să trebuiască să facă excepții de la procedura obișnuită. De asemenea, mi s-ar părea normal ca și Consiliul UE să acționeze cu mai multă promptitudine fără să negligeze rolul Parlamentului în astfel de proceduri.

Indrek Tarand (Verts/ALE), în scris. – Doresc să exprim nemulțumirea noastră față de așa-numita procedură simplificată pentru dosarele privind acordarea de asistență macrofinanciară Georgiei și Armeniei. În timp ce în trecut Parlamentul s-a ocupat rapid de dosarele AMF, Comisia și Consiliul au fost lente. Procedura simplificată aproape că exclude Parlamentul. Ați putea să ne explicați, vă rugăm, motivele pentru care Comisia – care a fost conștientă că prima plată trebuia să se facă deja înainte de anul 2009 – întârzie? S-a susținut în Grupul Verzilor că trebuie să asigurăm că AMF nu se va folosi în scopuri militare, lucru pe care-l doresc, de asemenea, la rândul meu. Cu toate acestea, în același timp, operatorul francez de transport aerian intră în portul din Sankt Petersburg pentru a pune capăt celui mai de amploare comerț cu arme cu Rusia realizat de către un stat membru al Uniunii Europene. Este mai mult decât evident că Rusia are cea mai importantă contribuție la stabilirea motivului pentru care Georgia are nevoie în mod imperios de asistență financiară. Și să cerem, pe de o parte, diminuarea conflictului armat, iar, pe de altă parte, să vindem tehnologii ultra-moderne, nu va destabiliza doar situația strategică din regiunea Mării Negre, ci va avea urmări serioase asupra regiunii baltice.

(Ședința a fost suspendată la ora 21.10 și reluată la ora 21.20)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

21. Adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la Tratatul de la Lisabona (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Martin, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, referitor la adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului European la Tratatul de la Lisabona (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, raportor. – Dle Președinte, în primul rând permitteți-mi să vă mulțumesc pentru toleranța de care ați dat dovadă, precum și pentru prezența dumneavoastră.

Prima dată când am candidat pentru Parlamentul European în anul 1984, i-am spus unuia dintre colegii mei de atunci, Ken Collins, un deputat scoțian, că mă întrebam dacă procedam greșit, deoarece Parlamentul nu părea să-și arate prea mult dinții atunci când venea vorba despre problemele legislative. Ken mi-a spus că era adevărat că Parlamentul nu avea prea mulți dinți, însă dacă ai întreba mama oricărui bebeluș, ai afla că ai putea face impresie grozavă cu gingiile.

Acest Parlament a făcut impresie grozavă cu gingiile sale în ceea ce privește folosirea dreptului de a fi consultat în probleme legislative. De atunci, avem Actul Unic European, care a făcut ca Parlamentul European să treacă de la stadiul de bebeluș la stadiul de copil, Tratatul de la Maastricht care ne-a dus prin pubertate, tratatele de la Nisa și Amsterdam, care ne-au făcut adulți, și acum, Tratatul de la Lisabona, despre care consider că oferă acestui Parlament drepturile depline ale unui Parlament adult, comparabil cu orice instituție democratică din Uniunea Europeană.

Sunt onorat să am oportunitatea de a prezenta un raport de adaptare a Regulamentului de procedură la noile puteri pe care le deținem în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Sunt onorat, însă ca să fiu sincer, sunt și puțin dezamăgit, deoarece acest raport ar trebui să se numească cu adevărat raportul Corbertt. Colegul meu, Richard Corbert, a depus toate eforturile pentru realizarea acestui raport înainte de alegeri. Mi-a clarificat foarte mult aspectele legate de Tratatul de la Lisabona din acest raport. Cu toate că am avut discuții în contradictoriu privind aspectele din acest raport care nu sunt legate de Tratatul

de la Lisabona, Richard Corbett s-a descurcat excelent în ceea ce privește aspectele legate de Lisabona și eu doar a trebuit să folosesc bagheta magică.

Raportul ne pregătește pentru noile puteri pe care le obținem în domeniul politicii comerciale unde, împreună cu Consiliul, aplicăm acum procedura de aprobare în ceea ce privește toate aspectele comerciale și pentru noile puteri pe care le obținem în domeniul agriculturii și al pescuitului, unde avem acum putere de decizie. De asemenea, rafinează rolul nostru în numirea Comisiei Europene, stabilește o nouă relație între Parlamentul European și parlamentele naționale și deschide calea unor noi deputați în acest Parlament.

Așa cum am spus deja, am abordat majoritatea acestor probleme fără controverse. Permiteți-mi să menționez pe scurt unde avem câteva dezacorduri între grupuri, în ciuda faptului că aș spune în trecere că grupurile politice au cooperat excelent în această problemă. Toți raportorii alternativi și coordonatorii importanți ne-au sprijinit enorm, dar există una sau două probleme pe care nu le-am putut rezolva.

În primul rând, cine ar trebui să fie președintele delegației noastre la COSAC? Ar trebui să fie președintele Comisiei pentru afaceri constituționale sau un vicepreședinte al Parlamentului, așa cum se prezintă acum situația? Părerea mea este că ar trebui să fie un vicepreședinte; comisia a decis că ar trebui să fie președintele. În sfârșit, plenul va decide, însă eu insist asupra faptului că COSAC înseamnă mai mult decât relații interinstituționale. Are de-a face, de asemenea, cu probleme în materie de politici și de aceea, dintotdeauna am avut un vicepreședinte care a prezidat delegația.

În ceea ce privește relația noastră cu parlamentele naționale, am avut câteva dezacorduri în cadrul comisiei referitor la cât de detaliat ar trebui să o abordăm și la gradul în care normele ar trebui să dicteze această relație. Am reușit să ajung la un compromis cu dl Broke, care a fost foarte înțelegător în această privință, compromis care stabilește câteva detalii, dar lasă Președintelui Parlamentului suficient spațiu de negociere cu omologii săi din parlamentele naționale cu privire la modalitățile precise de cooperare cu parlamentele naționale.

Al treilea punct care a stârnit câteva controverse este modalitatea de abordare a principiului subsidiarității. Am stabilit destul de ușor rolul pe care comisiile îl vor juca în această privință și există aprobarea tuturor în acest sens. Singura problemă apărută se referă la ce se întâmplă dacă o comisie spune „nu, nu este vorba despre încălcarea principiului subsidiarității și legislația se va aplica mai departe.” Ar trebui să existe o supapă de siguranță pentru ca deputații din Parlamentul European să poată ridica problema în cadrul acestei Camere? Am redactat un amendament și alții au redactat amendamente similare, sugerând că, dacă o zecime din deputații din Parlamentul European recunosc că există o problemă legată de principiul subsidiarității, atunci acea problemă ar trebui dezbătută în Cameră. Cred că aceasta este o supapă de siguranță delicată.

Ultima chestiune pe care aș dori s-o menționez este chestiunea legată de observatori și dacă ar trebui să avem observatori înainte ca cei 18 noi deputați să își ocupe locul. Consider cu fermitate că ar trebui să avem. Cu toate acestea, chestiunea esențială – și din nou, există consens în comisie în această privință – este dacă acești observatori ar trebui să fie persoane care ar fi fost de altfel alese în Parlament. Acest lucru este esențial pentru credibilitatea noastră. Dacă permitem statelor membre pur și simplu să numească pe cineva în rolul de observator – și circula zvonuri că unele state membre doresc să numească deputați din parlamentele naționale – cred că acest lucru este total inadmisibil.

Închei prin a spune că sunt încântat că acest Parlament, prin votul din această săptămână, va stabili de la 1 decembrie, de când Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, un set de norme care ne va permite să ne îndeplinim funcțiile imediat. Acest lucru se datorează meritului persoanelor care au lucrat în Comisia pentru afaceri constituționale înaintea verii și adresez din nou mulțumiri lui Richard Corbett pentru toate eforturile pe care le-a depus în acest sens.

(Aplauze)

József Szájer, în numele Grupului PPE. – (HU) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, spre bucuria multora dintre noi, Tratatul de la Lisabona va intra în curând în vigoare. Procesul a fost îndelungat, iar Parlamentul nu este principalul factor din cauza căruia ratificarea a durat atât. Acesta este chiar motivul pentru care imediata punere în aplicare a Regulamentului nostru de procedură ajustat nu este aprobată în Parlament.

Aș dori să încep cu subiectul cu care tocmai a terminat raportorul, și anume importanța crucială de a putea să ne exercităm în mod real aceste drepturi cât mai repede posibil. De fapt, Parlamentul a dobândit cu adevărat un număr mare de drepturi. Tratatul de la Lisabona crește semnificativ influența Parlamentului și prin urmare democrația, promovând de asemenea statutul democrației în Europa. Datoria noastră în acest caz este să garantăm acum, în timpul aceste dezbateri și pe baza acestei legislații că aceste drepturi pot fi, de fapt, exercitate.

Aș dori să mulțumesc atât raportorului, dl Martin, cât și dlui Corbett pentru munca depusă în acest caz. Raportul subliniază toate punctele-cheie, precum menținerea contactului cu parlamentele naționale, o aplicare mai strictă și mult mai clar definită decât în prezent a principiului subsidiarității, precum și procedurile de comitologie și noile drepturi de codecizie ale parlamentelor, în timp ce aspecte legate de procedurile bugetare sunt, de asemenea, abordate în prezentul raport, pe care-l susținem cu siguranță.

În același timp, dorim să ne asigurăm că nu se poate abuza de aceste drepturi și aș dori să vă atrag atenția asupra acestui aspect în legătură cu votarea amendamentelor propuse. O minoritate nesemnificativă nu ar trebui să aibă posibilitatea de a abuza sau împiedica actualul proces legislativ. Trebuie să găsim soluții flexibile. Am observat în timpul ratificării Tratatului de la Lisabona cum o singură persoană, un singur președinte de stat, a fost capabil să se joace cu întregul sistem. Acesta este motivul pentru care trebuie incluse doar acele garanții de care nu se poate abuza în mod excepțional. Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) susține acest raport și îi felicităm pe ambii raportori, dl Corbett și dl Martin.

Ramón Jáuregui Atondo, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle Președinte, aș dori să încep, de asemenea, prin a spune că Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European este foarte mândru că doi dintre prietenii și colegii noștri, David Martin și Richard Corbett, au fost eficienți în această reformă importantă. Aș dori să-i felicit și pe aceștia și sper că acest lucru va avea ecou în Parlament.

Al doilea lucru pe care aș dori să-l spun este că se întâmplă ceva cu adevărat foarte important, deoarece consider că are o semnificație politică majoră faptul că noul Regulament de procedură intră în vigoare la 1 decembrie, împreună cu noul tratat. Trimitem un mesaj sistemului politic european în care spunem că Parlamentul se pregătește și se adaptează să aibă un instrument pentru noul tratat. În mod evident, există multe reforme care se potrivesc acestei idei.

Întrucât consider că este momentul să fac un rezumat, doresc să spun că în mod normal suntem de acord cu întregul raport, însă în ceea ce privește reformele și amendamentele asupra cărora nu s-a luat încă o decizie, aș dori să spun două lucruri pe care le consider potrivite în acest context.

Primul lucru se referă la faptul că, deși a existat o oarecare confuzie în cadrul Conferinței președinților în ceea ce privește tipul de amendamente care trebuie adoptate sau acceptate, generată de întrebarea dacă acestea au rezultat în urma Tratatului de la Lisabona în cel mai strict sens, aș dori să exprim dorința noastră ca Președintele Parlamentului să fie cel care decide dacă vreuna dintre modificările din Regulamentul de procedură nu este potrivită. În acest sens, sunt de acord ca Președintele să decidă și vom accepta decizia respectivă.

În cele din urmă, aș dori să spun că părerea mea este că reforma Regulamentului de procedură pentru un eveniment atât de important ca acesta trebuie să fie votată în unanimitate. Cred că ar fi foarte bine ca noi să putem cădea de acord asupra amendamentelor înainte de votul de miercuri, astfel încât să existe un consens general în toată Camera.

Președinte. – Aș dori să vă fac cunoscut faptul că în urma declarațiilor reprezentanților grupurilor politice, vă voi informa asupra aranjamentelor tehnice legate de votarea acestui raport.

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, Grupul ALDE este bucuros să accepte raportul Corbett/Martin care pune Parlamentul pe un drum bun în vederea asumării responsabilităților în urma intrării în vigoare a tratatului. Este important faptul că Parlamentul se pregătește să devină un parlament generalist – adică, trebuie să începem să facem totul în mod eficient și rapid în toate domeniile spectrului de politici.

Un comentariu rapid asupra tratatului parlamentelor naționale: tratatul propune destul de corect faptul trebuie să îmbunătățim colaborarea dintre noi și parlamentele naționale, însă tratatul este destul de discret: nu menționează forma precisă pe care o astfel de colaborare ar trebui s-o adopte. Prin urmare, trebuie să ne pregătim să consultăm parlamentele naționale în ceea ce privește modul lor de abordare a tratatului înainte de a stabili reguli detaliate pe cont propriu, folosind propriile noastre proceduri.

Experimentele realizate până acum sub auspiciile COSAC arată o mare discrepanță între parlamentele naționale în ceea ce privește abordarea chestiunii subsidiarității. Cred că este oportun ca Parlamentul European să aprecieze o astfel de diferență și să ne abținem de la formalizarea metodelor precise de colaborare și răspuns la funcționarea mecanismului de subsidiaritate în stadiul actual al situației. Dar, în afară de acest lucru, Grupul ALDE susține în totalitate propunerile care ne sunt prezentate.

Gerald Häfner, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, acest Parlament se mișcă rapid, își face datoria și poate lua măsuri. Merită să subliniem acest aspect în stadiul actual.

A durat șapte ani pentru ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare. În cazul nostru, a fost o chestiune de câteva săptămâni – Parlamentul a avut nevoie de mult timp pentru a se pregăti cu adevărat pentru acest eveniment – pentru ca noul Regulament de procedură să se aprobe în acest temei, astfel că de îndată ce tratatul intră în vigoare, putem imediat să începem să lucrăm în conformitate cu noul Regulament de procedură.

Regulamentul de procedură trebuie întemeiat pe un consens larg. De aceea, ne-am limitat în special la acele amendamente care se referă în mod direct la intrarea în vigoare a noului tratat. Alte propuneri de amendamente trebuie discutate mai aprofundat. Vom avea timp suficient pentru acest lucru în Cameră. Cu toate acestea, problemele urgente trebuie abordate imediat.

Eu consider că este important ca aceste amendamente să includă noi dispoziții privind amendamentele simplificate sau obișnuite la tratat. Din punctul meu de vedere, este important să susținem în unanimitate propunerile de amendament care au obiectivul de a îmbunătăți cooperarea cu parlamentele naționale. În alte domenii, dorim să mergem mai departe, în special în situații precum reprezentarea noastră, respectiv reprezentarea Parlamentului European în cadrul COSAC, dar acest aspect poate fi discutat mai târziu. Acum, salut consensul larg la care am ajuns și doresc să mulțumesc în mod special raportorilor.

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, doresc să-mi exprim preocuparea față de faptul că suntem împiedicați să dezbaterem amendamentul Brok privind punerea în aplicare a Statutului deputaților.

Elmar Brok a propus ca responsabilitatea să fie transferată de la Birou, care se reunește în privat, la Parlament, care se reunește în public. Consider că alegătorii au dreptul să știe nu numai ce plătim noi înșine, ci și detaliile referitoare la indemnizațiile și beneficiile pe care le primim. Consider că este regretabil faptul că dumneavoastră domnule, în calitate de Președinte al nostru, aveți o altă părere.

Mai îngrijorător este faptul că, temându-vă de pierderea votului și probabil temându-vă că nu veți avea niciun vot, recurgeți la un instrument procedural pentru a împiedica desfășurarea dezbaterii. Acest lucru nu este democratic și în momentul când toata lumea vorbește despre modalitatea de a face ca Uniunea Europeană să fie mai transparentă și mai aproape de cetățenii săi, această mișcare miroase a ipocrizie. Dacă Uniunea Europeană va spori transparența, trebuie să luăm măsuri și nu doar să spunem banalități despre acest subiect.

Pur și simplu nu este acceptabil să tratăm alegătorii precum ciupercile, să-i ținem în întuneric și să-i acoperim cu îngrășăminte. Pot să vă asigur, domnule, că această chestiune nu va fi omisă și va trebui, mai devreme sau mai târziu, să vă confrunțați cu un vot.

Președinte. – Cred că este o neînțelegere. Orice se poate discuta. Nimic nu este închis discuțiilor din acest punct de vedere. Primul exemplu îl reprezintă intervențiile de un minut. Trebuie să vă răspund imediat deoarece nimic nu este închis discuțiilor, însă trebuie să trecem de la decizie la decizie, luând în considerare propriile noastre reguli din Parlamentul European și nimic mai mult. Însă ați deschis foarte mult această discuție.

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, ați putea explica de ce a fost permisă și a avut loc votarea privind amendamentul Brok în cadrul comisiei și totuși a fost exclusă de pe ordinea de zi a ședinței plenare?

Președinte. – Dacă doriți să discutați acest lucru, pot să-l discut cu dumneavoastră imediat după terminarea reuniunii, însă nu doresc să deranjez discuția noastră de aici din plen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle Președinte, democrația are nevoie de o revoluție. Spun întotdeauna acest lucru în prezent și de data aceasta comentariul vă este adresat dumneavoastră, în mod special, dle Președinte. Ce faceți dumneavoastră aici? Îngreunați inutil viața oamenilor care împărtășesc idealul european dar care, din cauza principiilor lor fundamentale, nu doresc să facă parte dintr-un partid politic și, ca urmare, vă faceți singur rău.

La ce fac referire? Mă refer la articolul 192 alineatul (1). Dispoziția care prevede că grupurile pot alege un coordonator a fost împinsă prin ușa din spate și a rămas neobservată de mulți. Înainte, dle Președinte, am avut întotdeauna următorul act adițional: „dispozițiile relevante se aplică mutatis mutandis în cazul deputaților neafiliați”. Această interpretare nu mai este valabilă. V-am adresat o scrisoare. Acum două luni, ați răspuns și ați repetat pur și simplu paragraful. Vă rog să citiți din nou scrisoarea pe care v-am adresat-o. Vă rog să înțelegeți că sunteți foarte aproape să permiteți unui Parlament, pe care eu, în principiu, îl susțin, să degenereze într-un Parlament duplicitar. Având în vedere experiența dumneavoastră personală, cum puteți face un astfel de lucru? Deoarece, noi, în calitate de deputați neafiliați, nu avem oportunitatea de a obține la timp informații

relevante și să luăm parte în mod activ la luarea deciziilor privind rapoartele sau problemele similare. În acest sens, Regulamentul de procedură trebuie schimbat.

Mai mult, aș dori să aflu de ce dlui Corbett, care a primit un vot nefavorabil din partea radicalilor din aripa dreaptă întocmai pentru că face aceste lucruri, îi este permisă șederea în plen astăzi, în fond, în calitate de supervisor. Este vorba despre un Parlament duplicitar. Vom fi obligați să depunem o plângere, cu toate că aș dori foarte mult să evit această procedură.

Președinte. – Vă mulțumesc. Așa cum știți, se mai discută încă asupra problemei pe care ați semnalat-o și aș dori să vă rog să nu trageți concluzii pripite. Dorim să soluționăm această problemă, însă, așa cum știți, grupul deputaților neafiliați nu a propus un candidat și de aceea nu este implicat în nicio activitate. Grupul nu are un candidat care să fie considerat acceptabil de către toți deputații neafiliați. Cu toate acestea, vom găsi o soluție la această problemă.

Conferința președinților a decis că miercuri, în timpul votării raportului Martin, nu se vor vota acele părți din raport care nu sunt legate de Tratatul de la Lisabona, întrucât necesită discuții mai ample. Acest lucru se întâmplă deoarece dorim să fim siguri că votul va avea loc miercuri și deoarece dorim să votăm asupra acelor chestiuni care nu sunt legate de punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Acest lucru a fost decis în cadrul Conferinței președinților și trebuie să aplicăm această decizie.

David Martin (S&D). – Dle Președinte, bineînțeles, înțeleg și susțin decizia dumneavoastră, însă nu dorim să avem parte miercuri – și cred că probabil am văzut deja semnale în acest sens – de o discuție scandalosă în cadrul Camerei, când vom vota această măsură importantă pentru Regulamentul de procedură al Parlamentului.

Aș putea să vă cer ca mâine să dați tuturor persoanelor potrivite acele amendamente pe care le considerați că nu țin de Tratatul de la Lisabona – și prin analogie, acelea care intră în domeniul de aplicare a Tratatului de la Lisabona – astfel încât să putem clarifica și să avem o listă de votare sigură pentru miercuri, ca să nu existe conflicte când vine ziua de miercuri.

Președinte. – Bineînțeles, intenționez să fac acest lucru și îl voi face, dar am dorit, de asemenea, să mă întâlnesc cu dl Casini și cu alte câteva persoane pentru a le arăta lista mai întâi lor. Am dorit, de asemenea, să v-o arăt și dumneavoastră personal, în calitate de raportor, dar nu am avut încă ocazia, întrucât nu ați fost prezent anterior. Este o problemă tehnică și nimic mai mult.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Dle Președinte, am avut aceeași problemă pe care a prezentat-o raportorul. Cred că trebuie să știm dinainte ce amendamente considerați că sunt inadmisibile pentru ca votul să se deruleze corespunzător miercuri, în cazul unui astfel de raport important.

Prin urmare, accept ce ați spus și am dori să le avem mâine.

Președinte. – Serviciile parlamentare au fost responsabile de pregătirea listei și eu am primit-o doar acum două ore. Prin urmare, este ceva complet nou și v-o voi arăta imediat.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, vă vom respecta, bineînțeles, deciziile, însă înțeleg că există unele rezerve privind anumite amendamente, și anume că acestea nu sunt legate în mod direct de Tratatul de la Lisabona.

Se poate să mă înșel, dar mi se pare că, până acum, Comisia pentru afaceri constituționale a avut competențe generale în ceea ce privește înaintarea propunerilor referitoare la amendamente de reglementare. Pot să fac acest lucru dacă amendamentele sunt sugerate de către un grup de deputați sau de deputați individuali, precum și din proprie inițiativă.

Prin urmare, faptul că s-a profitat de oportunitatea de a se face câteva corecturi cu referire și la alte aspecte, în contextul unei reforme mai ample a Regulamentului de procedură în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, nu poate fi considerată, după părerea mea, inacceptabilă – cu atât mai mult cu cât există destul de multe amendamente care contribuie la reflectarea spiritului Tratatului de la Lisabona în Regulamentul de procedură, uneori prin norme reproduse în mod tehnic sau material în amendamente, dar mult mai adesea, prin referire la spiritul tratatului. Trebuie doar să ne gândim la rolul Parlamentului, care a fost consolidat în relație cu Consiliul, dar care trebuie de asemenea consolidat prin Regulamentul de procedură unde sunt vizate relațiile interne cu instituțiile din cadrul Parlamentului. Bineînțeles, vă vom respecta deciziile, dle Președinte, dar am considerat necesar să fac aceste observații.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dle Președinte, prezenta dezbatere reflectă, de asemenea, faptul că marea reformă care se pune acum în aplicare în istoria Uniunii Europene și a Parlamentului European are o importanță atât de mare încât probabil nu vom putea îndeplini această sarcină pe baza unui singur raport. În același timp, îi felicit pe dl Martin și pe dl Corbett și pe cei care au participat la dezbatere. Cu toate acestea, rămân câteva probleme care trebuie clarificate în viitor dintr-o perspectivă juridică.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu. Sunt încântat că Parlamentul și-a spus în mod clar cuvântul în ceea ce privește susținerea Cartei drepturilor fundamentale, pe care o susține fără echivoc. Cu toate acestea, suntem conștienți de faptul că în acest caz particular al Cartei drepturilor fundamentale, câteva state au solicitat o derogare, ca să nu mai menționăm și faptul că și această carte conține conflicte și probleme nerezolvate, precum chestiunea drepturilor lingvistice care va fi dezbătută mâine seară. Până acum, comisarii Europei au spus de fapt că acestea nu fac parte din legislația comunitară.

Prin urmare, trebuie cu siguranță să clarificăm foarte exact, având în vedere Tratatul de la Lisabona și Carta drepturilor fundamentale, chiar acele aspecte din legislația comunitară la care Comisia și Parlamentului sunt îndreptățiți să răspundă, deoarece putem apoi evita declarațiile viitoare ale dlor comisari Barrot sau Leonard Cohen, conform cărora aspecte importante precum legislația privind limba slovacă nu intră în competența Comunității.

Diane Dodds (NI). – Dle Președinte, mă prezint în fața dumneavoastră în calitate de democrat. Stau în fața dumneavoastră în calitate de persoană care deține un mandat democratic – mandat similar celui deținut de oricine altcineva care a fost ales în acest Parlament.

De asemenea, mă prezint în fața dumneavoastră în calitate de persoană care provine dintr-o țară sau regiune a Regatului Unit care a cunoscut multe probleme din cauza celor care au încercat să distrugă politicile democratice. Prin urmare, am așteptări serioase în ceea ce privește modalitatea de abordare a democrației în acest Parlament.

Și cu toate acestea, în timpul primului meu mandat de deputat ales în mod democratic în Parlamentul European, aflu că am fost exclus de la reuniunea coordonatorilor și că nu am un cuvânt referitor la Conferința președinților.

Problemele sunt cu siguranță subiecte de discuții – și, bineînțeles, sunt foarte bucuroși să aud că încercați să le rezolvați. Dar aș dori să vă recomand, dle Președinte, să ajungeți foarte repede la o concluzie legată de aceste probleme, deoarece este important să se respecte mandatul democratic al acestui Parlament. De asemenea, aș dori să vă mai recomand, dle Președinte, să vă întâlniți cu deputații neafiliați care sunt democrați și care doresc să ducă mai departe această problemă. -

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dle Președinte, aș dori să-l felicit pe dl Martin privind conținutul acestui raport, întrucât acestea reprezintă probleme asupra cărora s-a căzut de acord și care trebuie prezentate în mod inevitabil. Cu toate acestea, trebuie spus, de asemenea, că grație Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European a devenit un parlament complet democratic, cu drepturi egale. A venit, de asemenea, timpul ca Parlamentul să-și amintească cine sunt pietrele de temelie ale acestei acestuia, și anume, deputații individuali, comisiile parlamentare și grupurile politice.

Părerea mea este că există prea multe semne privind faptul că deciziile sunt luate de către Conferința președinților și Birou. Am observat, de asemenea, multe semne care scot în evidență dorința de a împiedica comisiile să lucreze direct și din proprie inițiativă cu comisiile parlamentelor naționale, obligându-le, în loc, să accepte incursiunile prin cercuri birocratice ca parte componentă a procesului.

Am observat că reuniunile președinților comisiilor parlamentare naționale sunt prezidate mai degrabă de vicepreședinții, decât de președinții, comisiilor din Parlamentul European. Referitor la drepturile deputaților din Parlamentul European, dacă o comisie prezintă propuneri pentru o decizie în plen, nu intră în competența serviciilor parlamentare sau a altor organisme să decidă dacă aceste propuneri sunt corecte sau eronate. Acest lucru trebuie decis de către înșiși deputații din Parlamentul European. Dacă propunerile făcute sunt greșite, acestea nu vor fi susținute de majoritate.

În mod clar, există o temere că deputaților din Parlamentul European li se va cere să ia decizii care sunt dăunătoare carierelor lor și, prin urmare, ar trebui să fie protejați de ei înșiși. Există o singură modalitate în care eu interpretez propunerile care au obiectivul clar de a limita drepturile Parlamentului și ale deputaților. Am sentimentul că Imperiul contraatacă.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, adoptând raportul Martin, Parlamentul European a îndeplinit o sarcină inevitabilă, având în vedere intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. A realizat acest lucru printr-un text corect și precis care încorporează în Regulamentul nostru de procedură schimbările importante introduse de un nou tratat privind creșterea rolului Parlamentului European în ceea ce privește procedura legislativă, procedura bugetară și echilibrul instituțional general al Uniunii Europene.

Dintre aceste inovații, sunt bucuros să le menționez pe cele legate de procedurile de revizuire a tratatelor și de rolul Parlamentului în prezentarea de propuneri, precum și schimbările legate de rolul parlamentelor naționale, care îi conferă Parlamentului o responsabilitate deosebită: să fie capabil să facă din acest rol sporit o sursă de legitimitate democratică pentru integrarea europeană și nu un obstacol birocratic.

Președintele a luat o decizie bună în ceea ce privește rezolvarea problemei acelor amendamente care nu sunt relevante în mod direct pentru sarcina atribuită acestui raport, întrucât va fi timp mai târziu pentru a aborda într-un mod mai consecvent și mai sistematic problema oportunității unei revizuii mai cuprinzătoare a Regulamentului de procedură.

Este cert faptul că, deși există elemente care pot fi eliminate din activitatea desfășurată de Comisia pentru afaceri constituționale, există și alte elemente care pot fi adăugate cu folos. Fac referire la importanța amendamentului care subliniază modul în care trebuie abordată problema observatorilor, luând în considerare că acești observatori trebuie aleși dintre candidații principali care nu au fost aleși în cadrul alegerilor pentru Parlamentul European.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Dle Președinte, aș dori să încep prin a-i felicita pe raportori, în special pe dl Martin și dl Corbett și prin a spune că, în calitate de membru al Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) principala mea preocupare este legată de amendamentele propuse la Regulamentul de procedură.

Aș dori să subliniez ceea ce mi se pare că reprezintă principala problemă și una care nu a fost menționată încă aici, în această seară: problema legată de parlamentele naționale.

Faptul că Parlamentul a devenit mai puternic în ceea ce privește democrația se datorează în mod clar acestui Regulament de procedură și Tratatului de la Lisabona, dar democrația europeană este, de asemenea, rezultatul legăturii dintre parlamentele naționale.

Ceea ce încearcă să facă această propunere privind Regulamentul de procedură este să creeze în mod legal două instanțe de democrație legitimă și, astfel, să consolideze democrația. Pe de o parte, există democrația care reiese din instrumentele Parlamentului European, instrumentele sale de control și rolul său legislativ și, pe de altă parte, există colaborarea democratică dintre parlamentele naționale prin intermediul altor instrumente.

De aceea, susțin propunerile în totalitate. Nu sunt de acord cu dl Duff atunci când afirmă că ar trebui să amânăm crearea relațiilor cu parlamentele naționale pentru mai târziu. Cred că trebuie să acționăm acum, în temeiul Tratatului de la Lisabona și este foarte important să facem acest lucru.

De asemenea, aș dori să spun că susțin propunerea colegilor mei, dl Szájer și dl Brok, în ceea ce privește reprezentarea în cadrul Conferinței comisiilor pentru afaceri comunitare și europene ale parlamentelor din Uniunea Europeană (COSAC) și în cele din urmă, că sunt în totalitate de acord cu comentariile făcute de colegul meu dl Brok și alți deputați referitor la superioritatea Parlamentului și a deputaților săi în ceea ce privește serviciile parlamentare.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, are loc o schimbare adevărată în ceea ce privește caracterul instituțiilor noastre, al instituțiilor europene. Buna funcționare a mașinii comunitare în viitorul apropiat depinde de abilitatea noastră politică și capacitatea noastră de a ne dota în cel mai scurt timp posibil cu instrumente legislative în cadrul Parlamentului ca instituție: instrumente care ne vor permite să exploatăm o serie mare de oportunități oferite de Tratatul de la Lisabona.

Din acest motiv, consider că miza adevărată este, în mod paradoxal, consolidarea dimensiunii federale, precum și dimensiunea subsidiară a Uniunii Europene. Acest lucru este decisiv pentru viitorul nostru, cu atât mai mult cu cât nu am ținut cont suficient, în această fază, de cetățeni, adică de *motivația însăși* a politicii.

Permiteți-mi să explic ce vreau să spun prin acest lucru. Nivelul armonizării la care am ajuns poate fi descris drept mulțumitor; Europa conține foarte mult în viețile cetățenilor noștri. Cu toate acestea, în loc să pună

individul, familia și pe toți ceilalți în centrul politicii, Uniunea Europeană și statele membre au exploatat adesea subsidiaritatea pentru a promova interesele instituțiilor.

Din acest motiv, protejarea principiului subsidiarității, așa cum este exprimat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este mai importantă ca niciodată. Avem nevoie de un sistem de monitorizare care să asigure că propunerile legislative prezentate Parlamentului sunt evaluate cu adevărat, în special în ceea ce privește principiul subsidiarității. Acesta ar fi un adevărat punct de plecare pentru instituțiile care protejează, nu controlează, viețile cetățenilor.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Dle Președinte, aș dori să revin la subiectul admisibilității amendamentelor, despre care ați vorbit înainte.

În conformitate cu articolul 157 alineatul (3) din Regulament, depinde de dumneavoastră, însă aș dori să vă rog, dle Președinte, să luați în considerare vorbele înțelepte ale președintelui Comisiei pentru afaceri constituționale, dl Casini. Nu cred că poate fi lăsat la latitudinea serviciilor parlamentare să decidă care amendamente sunt legate de Tratatul de la Lisabona și care nu. Mai mult, această Cameră are dreptul suveran de a decide dacă un amendament este necesar sau nu, în aceste momente când, așa cum toata lumea a spus, va începe o nouă etapă.

Dle Președinte, v-aș ruga așadar, să folosiți puterea considerabilă care v-a fost acordată în temeiul Regulamentului de procedură cu moderație și cu prudența obișnuită de care ați dat dovadă. Doresc să luați decizia potrivită și s-o vedem cu toții.

David Martin, raportor. – Dle Președinte, adresez mulțumiri tuturor colegilor care au luat cuvântul în această dezbatere. De asemenea, doresc să urmăresc ideea exprimată de dl Méndez de Vigo.

Dl Casini a dat dovadă de multă înțelepciune, așa cum s-a întâmplat de multe ori în ceea ce privește aceste aspecte, afirmând că există amendamente care nu au absolut nimic de-a face cu Lisabona și este foarte clar că nu au nimic de-a face cu Lisabona. Deși aș fi putut accepta ca unele să fie votate în Parlament, ar fi probabil mai corect să avem o discuție separată completă și sinceră privitoare la aceste probleme înainte de a le vota.

În același timp, aș dori să clarific faptul că nimic nu îi împiedică pe deputați să prezinte propuneri, de exemplu, de tipul celor despre care a vorbit dl Fox, care vor priva Biroul de câteva dintre funcțiile sale în ceea ce privește punerea în aplicare a Statului deputaților. Nu sunt de acord cu ea, dar nimic nu-i împiedică pe deputați să aducă în discuție această problemă în viitor, în cadrul acestei Camere.

Se poate ca alte amendamente, precum rolul parlamentelor naționale, să nu fie strict legate de Lisabona, dar dl Casini are absolută dreptate când afirmă că acestea sunt legate de spiritul aplicării Tratatului de la Lisabona, deoarece relația noastră cu parlamentele naționale se schimbă din cauza Tratatului de la Lisabona.

Prin urmare, aș dori să vă rog ca, în înțelepciunea dumneavoastră, să hotărâți că aceste amendamente sunt admisibile, dar că cele referitoare la funcția Biroului – numărul de vicepreședinți ai comisiilor, etc. – nu sunt, în mod cert, legate de Lisabona și nu ar trebui să fie votate în timpul acestei săptămâni.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 25 noiembrie 2009.

22. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

23. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 22.00)